

Pouke
iz Biblije

TRAVANJ
SVIBANJ
LIPANJ
2023.

Vijesti trojice anđela

VIJESTI TROJICE ANĐELA

Mark Finley

Vijesti trojice anđela

Pouke iz Biblije

Travanj, svibanj i lipanj 2023.

znaci
vremena

Sadržaj

1. Isus pobjeđuje, Sotona gubi
2. Presudni trenutak
3. Neprolazna Radosna vijest
4. Bojte se Boga i dajte Mu slavu
5. Radosna vijest o sudu
6. Došao je čas Njegova Suda
7. Obožavanje Stvoritelja
8. Subota i vrijeme svršetka
9. Grad zvani zbrka
10. Sotonine posljednje obmane
11. Božji pečat i žig Zvijeri (1)
12. Božji pečat i žig Zvijeri (2)
13. Obasjani Božjom slavom

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 2/2023.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska • *Odgovorni urednik:* Neven Klačmer • *Urednik:* Mario Šijan • *Prijevod:* Tamara Babić • *Lektura:* Marijan Malašić • *Korektura:* Ljiljana Đidara
• *Prijelom:* Brankica Vukmanić • *Tisak:* Znaci vremena, Zagreb

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 2/2023
Mark Finley, Three Cosmic Messages

Vijesti trojice anđela

Dana 15. listopada 1844., tjedan dana prije Velikog razočaranja, u jednoj pobožnoj luteranskoj obitelji u Njemačkoj rodio se dječak. Njegovo je ime bilo Friedrich Nietzsche, i on je postao jedan od najutjecajnijih ateista suvremenog doba. Budući da je vjerovao da kršćanski Bog na Zapadu umire, Nietzsche je kritizirao postojeći moralni utjecaj kršćanske vjere ismijavajući ga kao “ropski moral” — moral slabih koji su, u pokušaju da se zaštite od jačih, smislili tako budalaste parole poput “Ljubite svoje neprijatelje.” Prema Nietzscheu, suvremeno doba trebalo je nadvladati zastarjele pojmove o “dobru i zlu”. Lik iz jedne od njegovih knjiga (*Tako je govorio Zaratustra*) poručuje: “Razbijte stare ploče zakona!” (mислеći, naravno, na Deset zapovijedi).

Godina 1844. bila je važna i za Karla Marxa, osnivača komunizma. On je te godine napisao djelo pod nazivom “Ekonomski i filozofski rukopisi iz 1844.”, premda je ono objavljeno tek 1932. godine u Sovjetskom Savezu. Ti rukopisi pokazuju rani razvoj Marxove ideologije. On se zalaže za uspostavljanje potpuno materijalističke stvarnosti preko različitih faza gospodarskog razvoja, sve dok se radnici cijelog svijeta ne ujedine, zbacе kapitalističke tlačitelje i stvore neku vrstu utopije na zemlji.

Godina 1844. bila je važna i za Charlesa Darwina. U rukopisu koji je postao poznat kao “Esej iz 1844.”, Darwin je iznio jednu od najranijih inačica svoje teorije o evoluciji, premda taj rad nije odmah objavljen. Tek 1859., objavivši knjigu *O podrijetlu vrsta*, Darwin je javno obznanio svoje mišljenje da su svi oblici života na Zemlji nastali od zajedničkog pretka djelovanjem isključivo prirodnih i nasumičnih procesa.

S druge strane, ta 1844. godina označila je i ispunjenje proročanstva o 2300 dana iz Daniela 8,14, a te su iste godine oni koji su preostali nakon Velikog razočaranja, posijali sjeme koje će izrasti u svjetski pokret, čija osnovna poruka u potpunosti opovrgava marksističku, ničeovsku i darvinističku ideologiju.

Poruke trojice anđela izražavaju djelovanje Crkve adventista sedmoga dana. One iznose Evanđelje, čisto i jednostavno, koje je prikazano u kontekstu “sadašnje istine” (2. Petrova 1,12).

Nasuprot Marxu, pokret adventista sedmoga dana tvrdi da velika borba između Krista i Sotone, a ne materijalistički tijekom povijesti, tumači svjetsku povijest koja neće završiti komunističkom utopijom smišljenom od strane čovjeka, već natprirodnim uspostavljanjem Božjeg vječnog kraljevstva.

Nasuprot Darwinu, pokret adventista sedmoga dana uči da život nije nastao nasumičnim mutacijama i prirodnom selekcijom, već silom Boga Stvoritelja, koji je za šest dana stvorio život na Zemlji, a sedmoga je dana počnuo.

Nasuprot Nietzscheu, pokret adventista sedmoga dana objavljuje ne samo da Bog postoji, već da je Njegov univerzalni moralni Zakon, Deset zapovijedi, obvezujuć za cijelo čovječanstvo i da je još uvijek vrhovno mjerilo na Božjem sudu.

Je li čista slučajnost što su se svi ti događaji odigrali upravo 1844. godine? Na to ne treba ni pomišljati.

Marx, Nietzsche i Darwin utjecajne su osobe čiji je rad čovječanstvu nanio nepopravljivu štetu. Međutim, i pored svih tih zabluda Bog nije ostavio svijet bez svjedoka svoje istine, zbog čega je, u vrijeme tih destruktivnih ideologija, podigao pokret koji je vremenom prerastao u Crkvu adventista sedmoga dana i koji svijetu objavljuje Njegovu istinu za posljednje dane — poruke trojice anđela. To su poruke koje pobijaju pogreške i zablude te trojice teško prevarenih ljudi.

Poruke trojice anđela u izvjesnom smislu izražavaju djelovanje Crkve adventista sedmoga dana. One iznose Evanđelje, čisto i jednostavno, koje je prikazano u kontekstu "sadašnje istine" (2. Petrova 1,12).

I upravo to — te tri anđeoske poruke bit će predmet našeg proučavanja tijekom ovog tromjesečja.

Rodom iz Connecticuta u Sjedinjenim Američkim Državama, Mark Finley, svjetski poznati evanđelist, bio je potpredsjednik Generalne konferencije od 2005. do 2010. godine. I nakon umirovljenja ostao je pomoćnik predsjednika Generalne konferencije s punim radnim vremenom. Pastor Finley i njegova supruga Ernestina imaju troje djece i petero unučadi.

Isus pobjeđuje, Sotona gubi

“Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.” (Otkrivenje 12,17)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 12; Efežanima 5,25-27.32; Filipljanima 3,9; Daniel 7,25; Izaija 14,12-14; Otkrivenje 13,14-17.

U svojoj knjizi *Brojčano nadjačani: Nevjerojatne priče o najvećim povijesnim preokretima na bojnopolju*, Cormac O'Brien iznosi priče o vojskama koje su, premda brojčano znatno slabije, ipak pobijedile. On tu govori o Hanibalovoj vojsci od 55.000 vojnika iz Kartagine, koja je svladala rimsku “nepobjedivu” vojsku od 80.000 vojnika. Također navodi i nevjerojatnu priču o grčkoj vojsci Aleksandra Velikog koja je pobijedila perzijsko kraljevstvo. I mi vodimo borbu na život i smrt s lukavim neprijateljem. Brojčano smo nadjačani i suočeni s vrlo nepovoljnim odnosom snaga. Sile zla naizgled su nepobjedive. Po svemu sudeći, čeka nas siguran poraz. Pobjeda se nigdje ne nazire. Iz čisto ljudske perspektive, reklo bi se da će nas sotonske sile nadvladati.

Ali hvala Bogu, premda smo brojčano slabiji, premda su svi izgledi (ljudski govoreći) uvelike protiv nas, premda su sotonski napadi žestoki — zahvaljujući Isusu, mi ćemo na kraju pobijediti. Posljednja biblijska knjiga Otkrivenje najavljuje Isusovu pobjedu i Sotonin poraz. Srž ove bitke prikazana je u Otkrivenje 12, na što se usmjeravamo ovoga tjedna. Ova pouka pružit će nam dobru pripremu za razumijevanje 14. poglavlja Otkrivenja i poruka trojice anđela.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 569—574.

BITKA NA NEBU

U Otkrivenju 12 iznosi se niz dramatičnih događaja, kratkih uvida u vjekovni sukob između dobra i zla koji je otpočeo na Nebu, ali će završiti ovdje na Zemlji. Ti nas događaji vode kroz vrijeme, od početnog prizora Sotonine pobune na Nebu, do njegovih zlobnih napada na Božji narod na svršetku vremena.

Pročitajte Otkrivenje 12,7-9, gdje se opisuje taj sukob u svemiru između dobra i zla. Kako je moguće da se nešto takvo dogodi na Nebu? Što nam ti redci posredno govore o slobodnoj volji i slobodi izbora?

.....

.....

Sloboda izbora osnovno je načelo Božje vladavine na Nebu i na Zemlji. Bog nije stvorio robote ni na Nebu ni na Zemlji. Stvoreni na Božju sliku, mi ljudi možemo donositi moralne odluke.

Moć izbora usko je povezana sa sposobnošću da se voli. Ako ljudima oduzmete slobodu izbora, lišavate ih sposobnosti da vole, jer ljubav nikad ne može biti prisilna niti iznuđena. Ljubav je izraz slobodne volje. Svaki anđeo na Nebu bio je suočen s izborom hoće li odgovoriti na Božju ljubav ili će je odbaciti prepuštajući se sebičnosti i oholosti. I baš kao što su nebeski anđeli iz ljubavi bili suočeni s vječnim izborom, Otkrivenje svakoga od nas stavlja pred vječni izbor u konačnom sukobu na Zemlji.

U velikoj borbi nikad nije bilo neutralnosti (vidi Luka 11,23), a neće je biti ni u posljednjem sukobu na Zemlji. Kao što se svaki anđeo morao opredijeliti za Isusovu ili za Luciferovu stranu, cijelo čovječanstvo bit će na svršetku vremena stavljeno pred konačni, neopozivi izbor. Tko će zadobiti našu odanost, naše obožavanje, našu poslušnost? Za ljude je to oduvijek bilo sporno pitanje, a tako će biti, samo još mnogo dramatičnije, u posljednjoj krizi zemaljske povijesti.

Ali evo jedne nevjerojatno radosne vijesti: u Otkrivenju 12 opisuje se Kristova pobjeda u tom sukobu, a mi, služeći se svojom slobodnom voljom, trebamo samo stati na Njegovu, pobjedničku stranu. Dobro je što u tom sukobu možemo izabrati stranu za koju unaprijed znamo da će pobijediti.

Razmislite o tome koliko slobodna volja i sloboda izbora moraju biti svete za Isusa koji nam je, znajući da će ga to odvesti na križ (vidi 2. Timoteju 1,9), ipak dao tu slobodu. Koliko bismo se onda ozbiljno trebali služiti tim svetim, ali skupim darom?

SOTONIN NAPAD

Sotona je od početka (vidi Otkrivenje 12,4-5) nastojao uništiti Krista. Međutim, u svakom od tih pokušaja doživio je neuspjeh. Prigodom Kristovog rođenja, na primjer, anđeo je upozorio Josipa i Mariju na Herodove opake planove i oni su pobjegli u Egipat. U pustinji Isus je Sotonine najprimamljivije kušnje dočekaio riječima: "Pisano je", i tako našao zaštitu u Božjoj riječi. Svojom smrću na križu On je otkrio veličinu svoje ljubavi izbjavljajući nas od osude i kazne za grijeh. A svojim uskrsnućem, kao naš živi Veliki svećenik, izbavio nas je od sile grijeha u našem životu.

Pročitajte sljedeće tekstove: Otkrivenje 12,4-6,9; Efežanima 5,25-27,32; Psalam 2,7-9, a zatim odredite sljedeće simbole:

Zmaj

Žena

Muško dijete

Željezno žezlo

Palica je u Bibliji simbol dominacije ili vladavine. Željezna palica je, prema tome, simbol nesalomljive, svemoćne, nepobjedive vladavine. Isus se suočio sa svakom kušnjom koju i mi doživljavamo, ali je izišao kao pobjednik. Davao je, dakle, poraženi neprijatelj. Krist ga je pobijedio za života, prigodom smrti i, konačno, svojim uskrsnućem. A pošto je Isus već pobijedio đavla na golgotskom križu, i mi možemo biti pobjednici. Međutim, premda je Kristova pobjeda nad Sotonom bila potpuna, velika borba između njih još uvijek nije završena.

Ipak, kada mi vjerom prihvatimo ono što je Krist učinio za nas, naši grijesi se brišu i bivaju nam oprošteni. Stojimo savršeni pred Bogom, pokriveni Kristovom pravednošću Pavao piše: "I da budem u njemu, ne pravednošću koja bi bila moja — onom koja dolazi od Zakona — nego onom koja se dobiva po vjeri u Krista, pravednošću koja dolazi od Boga na osnovi vjere." (Filipljanima 3,9) Ako nam je oprošteno, nema ničega za što bismo mogli biti optuženi. Isus je pobijedio i zauvijek nadvladao ono najgore što su Mu grijeh i zlo mogli učiniti. On je izvršio frontalni napad na zlo i pobijedio ga. A kada mi vjerom prihvatimo Isusa, Njegova pobjeda postaje naša.

Zašto je sigurnost spasenja, zahvaljujući Kristovoj pobjedi nad Sotonom, tako važna za nas? Na koji način ono o čemu je Pavao pisao u Filipljanima 3,9 može postati naše vlastito iskustvo?

PRIHVAĆANJE ISUSOVE POBJEDE

Kao što je opisano u Bibliji, Isus nikad nije izgubio nijednu bitku sa Sotonom. On je moćni osvajač — Pobjednik nad silama zla. Međutim, jedno je vjerovati da je Isus odolio Sotoninim kušnjama, a sasvim je nešto drugo vjerovati da je Njegova pobjeda istodobno i naša pobjeda.

Pročitajte Otkrivenje 12,10. Koje ohrabrenje možemo crpiti iz činjenice da je naš tužitelj “zbačen”?

.....

.....

Premda bitka na Zemlji još uvijek bjesni, Sotona je već poražen. To se ne odnosi samo na Kristovu konačnu pobjedu na vrhuncu ljudske povijesti, već i na bitku nad poglavarstvima, vlastima i upraviteljima tame u našem osobnom životu. Neki kršćani žive s gorkim osjećajem poraza. Oni pokušavaju postići pobjedu nad nekim stavom ili navikom, ali ne uspijevaju proniknuti u stvarnost pobjede koju je Krist izvojevao za njih u njihovom vlastitom životu.

Pročitajte Otkrivenje 12,11. Kakvu sigurnost u pobjedu nam Krist daje u tom retku?

.....

.....

U Otkrivenju u porukama sedmerim crkvama, sedam puta nalazimo izraz “koji pobijedi”. I ovdje u Otkrivenju 12,11 ponovno nalazimo taj pojam pobjeđivanja. Riječ “pobijedi”, u izvornom tekstu *nikao*, može se doslovno prevesti i kao “nadvladati”, “trijumfirati”, “izvesti pobjedonosni proboj”. A zapazite na koji način mi možemo postati pobjednici. U Otkrivenju 12,11 jasno je da je pobjeda moguća isključivo “Janjetovom krvi”.

U Otkrivenju 5,6, Ivan u proročkom viđenju gleda u Nebo i vidi “Janje gdje stoji kao zaklano”. Kristova žrtva nalazi se u središtu pozornosti cijelog Neba. Božju beskrajnu, nedokučivu ljubav ništa ne može dočarati bolje od križa.

Kada vjerom prihvatimo ono što je Krist učinio za nas, naš dug biva izbrisan i mi stojimo savršeni pred Bogom. Naši grijesi bivaju oprosteni (Kološanima 1,14; Efežanima 1,7; Kološanima 2,14), a “tužitelj naše braće” zbačen (Otkrivenje 12,10). Mi smo otkupljeni i spašeni i pobjeđujemo ne na osnovi vlastitih zasluga, već zahvaljujući Kristovoj pobjedi.

ŽENA U PUSTINJI

Pročitajte Otkrivenje 12,6 i usporedite s Otkrivenjem 12,14-16. Posebno obratite pozornost na vremensko razdoblje, Sotonin napad na "Ženu" (Božju crkvu) i Božju brigu za Njegov narod. O čemu govore ti redci?

.....

.....

Razdoblje od 1260 dana iz Otkrivenja 12,6 paralelno je s vremenom, vremenima i polovinom vremena iz Otkrivenja 12,14. Isto vremensko proročanstvo, koje opisuje isto vremensko razdoblje, nalazimo u Danielu 7,25, Otkrivenju 11,2,3 i Otkrivenju 13,5. Budući da su to proročki simboli (nikakva žena s krilima nije doslovno pobjegla u pustinju), mi na ta proročanstva primjenjujemo proročko vrijeme, odnosno načelo "dan za godinu" (vidi, na primjer, Brojevi 14,34 i Ezekiel 4,4-6). To jednostavno znači da jedan proročki dan odgovara jednoj godini. To isto proročko razdoblje iz Otkrivenja 11,2, u *Andrews University Study Bible* tumači se ovako: "Historistički tumači, dakle, općenito razumiju da razdoblje od 1260 proročkih dana označava 1260 doslovnih godina, od 538. do 1798." (str. 1673, tumačenje Otkrivenja 11,2). U tom razdoblju pokvarena crkva, zajedno s pokvarenom državom, tlačila je, progonila i zatirala Božji vjerni narod.

Taj žestoki, sotonski progon kršćana koji su vjerovali u Bibliju bio je samo nastavak velike borbe između dobra i zla. Pošto su izišli iz tame Srednjega vijeka, ljudi su u vrijeme reformacije bili suočeni s izborom. Hoće li biti vjerni Božjoj riječi ili će prihvatiti učenja svećenika i prelata? Istina je još jednom pobijedila i Bog je opet imao narod koji Mu je bio vjeran usprkos snažnom protivljenju.

U tim recima ima nekoliko zadivljujućih i iznimno ohrabrujućih izraza koji opisuju Božju brigu za Njegov narod. U Otkrivenju 12,6 koristi se izraz "gdje joj je Bog pripravio sklonište". U Otkrivenju 12,14 navodi se da je Žena "hranjena" u pustinji, a u Otkrivenju 12,16 stoji: "A zemlja pomože Ženi." U vrijeme teškog progona Bog se brinuo za svoju crkvu. A kao što je to činio tada, tako će činiti i za svoj ostatak na svršetku vremena.

Opišite neko razdoblje kušnji i poteškoća u svojem životu kada ste se lako mogli obeshrabriti, ali vam je Bog pružio utočište i hranio vas u teškim trenucima. Kako vam je Bog pomogao onda kad vam je bilo najpotrebnije?

BOŽJI OSTATAK POSLJEDNJEG VREMENA

Đavao je u sukobu s Kristom još od svoje pobune na Nebu (Otkrivenje 12,7). Sotonin je cilj i tada bio, kao i sada, da preuzme vlast nad svemirom (vidi Izaija 14,12-14). U središtu njegove pozornosti u posljednjim danima zemaljske povijesti naći će se Božji narod. U Otkrivenju 12,17 nedvosmisleno se tvrdi da se Zmaj (Sotona) razgnjevio na Ženu (Crkvu) i otišao “da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva”. Ti ostali iz njezinog potomstva u nekim se biblijskim prijevodima (Varaždinska Biblija), označava jednostavno kao “ostatak”. Božji ostatak, dakle, ostaje odan Kristu, poslušan Njegovoj istini i vjeran Njegovom poslanju.

Pročitajte Otkrivenje 12,17. Koja obilježja Božjeg ostatka, Njegove Crkve posljednjeg vremena, nalazimo u tom retku?

.....

.....

U Otkrivenju 12,17, Sotona (Zmaj) se razgnjevio na Ženu, Božju crkvu. Đavao je bijesan na ljude koji drže Božje zapovijedi i učinit će sve što je u njegovoj moći da bi ih uništio.

Na kraju će potaknuti donošenje proglašenja prema kojem oni neće moći ni kupovati ni prodavati, prema kojem će biti lišavani slobode i zatvarani, a suočiti će se i sa smrću (vidi Otkrivenje 13,14-17). Budući da ne može uništiti Krista, Sotona će pokušati uništiti predmet Kristove najdublje naklonosti — Njegovu Crkvu. Žarište posljednjeg sukoba na Zemlji neće biti Bliski istok ni razni tamošnji sukobi, već umovi pripadnika Božjeg naroda rasijanog po cijelom svijetu. To je bitka između dviju suprotstavljenih sila, Krista i Sotone. Nitko neće moći ostati neutralan.

Glavno pitanje u tom posljednjem sukobu bit će: “Komu smo mi odani?” Nebo traži vjernike koji su očarani Kristovom ljubavlju, otkupljeni Njegovom milošću, posvećeni Njegovim ciljevima, osnaženi Njegovim Duhom i toliko poslušni Njegovim zapovijedima, da su se spremni suočiti i sa samom smrću radi Njegovog djela.

Naš svijet ide u susret velikoj krizi. Ali u Isusu, preko Isusa, kroz Isusa i zbog Isusa naša pobjeda je zajamčena — dok god smo povezani s Njim vjerom — vjerom koja nas navodi na poslušnost. A sve se to na kraju svodi na naš osobni izbor.

Kako vidite da se Otkrivenje 12,17 pokazuje u vašem životu, u vašem osobnom kršćanskom iskustvu? Na koji se način, prema vašoj spoznaji, velika borba odigrava u vašem životu?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U određenom smislu moglo bi se reći da Bog nije imao izbora — ako je želio bića koja će biti sposobna voljeti Njega i druge, morao ih je stvoriti slobodnima. Jer da nisu slobodna, ne bi mogla voljeti, a kakav bi to svemir bio bez ljubavi? Bio bi upravo onakav kakvim ga neki zamišljaju — samo bezdušni mehanizam koji funkcionira prema strogim uzročno-posljedičnim zakonima, u kojem ne bismo imali slobodnu volju ni slobodu izbora, već bismo bili obične kuglice od krvi i mesa, sastavljeni od subatomske čestice, koji slijede samo zakone fizike. To nije baš ugodna slika i ne odražava na odgovarajući način ono što, u dubini duše, znamo da je istina. Tko od nas može pomisliti, na primjer, da naša ljubav prema roditeljima, djeci i bračnom drugu nije ništa drugo do specifičan raspored odgovarajućih atoma?

“Budući da je Zakon ljubavi temelj Božje vladavine, sreća svih razumnih bića ovisi o njihovoj savršenoj usklađenosti s njegovim načelima pravednosti. Bog želi da Mu sva stvorenja, služe iz ljubavi, službom koja izvire iz poštovanja prema Njegovu karakteru. On ne nalazi zadovoljstvo u prisilnoj poslušnosti i svima daruje slobodnu volju da Mu mogu dragovoljno služiti.

Sve dok su sva stvorena bića prihvaćala vjernost iz ljubavi, diljem Božjeg svemira vladao je savršeni sklad. Ispunjavanje Božjih namjera bila je radost nebeskih vojski. One su uživale odražavati Njegovu slavu i iskazivati Mu hvalu. Dok je vladala ljubav prema Bogu, međusobna je ljubav bila puna povjerenja i nesebična. Nije bilo tragova nesklada koji bi remetio nebeski sklad.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 16)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Zašto je Otkrivenje 12 prikladan uvod u poruke trojice anđela, posebno kad uzmemo u obzir predstojeći sukob u vrijeme svršetka?

2. Na koji vas način Otkrivenje 12 umiruje u teškoćama i kušnjama s kojima se svakodnevno suočavate?

3. Ima nekih koji vjeruju da su naši postupci u velikoj mjeri određeni našim naslijeđem i okruženjem. Slažete li se s tim? Kakvu ulogu imaju naši izbori i odluke u određivanju našeg ponašanja? Razgovarajte o odnosu između naših odluka i izbora i Božje sile koja djeluje u našem životu.

Presudni trenutak

“Potom sam imao ovo viđenje: Bijel oblak i na oblaku opazih nekoga slična Sinu Čovječjemu kako sjedi sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci. Uto neki drugi anđeo izide iz hrama i povika jakim glasom onomu što je sjedio na oblaku: ‘Pošalji svoj srp i žanji, jer je došlo vrijeme da se žanje; dozrela je žetva na zemlji!’” (Otkrivenje 14,14.15)

Biblijski tekstovi: Matej 24,14; Otkrivenje 14,14-20; Matej 16,27; Djela 1,9-11; Marko 4,26-29; Otkrivenje 16,1.

Bog se uvijek javljao svojem narodu otkrivajući mu sve bitne istine koje je u to vrijeme trebao čuti. Od upozorenja o potopu (Postanak 6,7), preko prvog Isusovog dolaska (Daniel 9,24-27) i predadventnog suda (Daniel 7,9.10; 8,14), do završnih događaja prije Kristovog povratka (Otkrivenje 12—14), Bog nam je sve to otkrio. A u ovim posljednjim danima ljudske povijesti On upućuje posebnu poruku svijetu i svojem narodu, koja odgovara potrebama ovog vremena. On nam je to dočarao slikom trojice anđela koji lete posred neba noseći žurnu vijest u vezi s posljednjim vremenom, upućenu cijelom svijetu.

Poruke trojice anđela Isusova su posljednja poruka milosti, poziv koji nas vodi od uzdanja u vlastitu pravednost do uzdanja u Isusovu pravednost želeći nas opravdati, posvetiti, a na svršetku vremena i proslaviti. Međutim, kao i uvijek, moramo se opredijeliti za Krista, predati Mu se i pokoriti, a odluke koje sada donosimo nesumnjivo će utjecati na odluke koje ćemo donositi u posljednjoj krizi koja je pred nama.

Dakle, sada je trenutak da se pripremimo.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 575—580.

ODLUKE S VJEČNIM POSLJEDICAMA

U Otkrivenju 14 nalazi se Isusova posljednja poruka milosti palom i pobunjenom svijetu koji je već oko šest tisuća godina ogrezao u grijehu i zlu. Međutim, doći će dan kada će svako ljudsko biće na planetu Zemlji donijeti svoju konačnu, neopozivu odluku za ili protiv Isusa. Do tog će trenutka poruka o Kristovoj pravednosti, koju nalazimo u Otkrivenju i koja nas izbavlja od osude grijeha, ali i njegove stege u našem životu, odjekivati uzduž i poprijeko planeta.

Pročitajte Matej 24,14 i usporedite s Otkrivenjem 14,6. Koje je obećanje Isus dao svojim učenicima u vezi sa širenjem Evanđelja po cijelom svijetu neposredno prije Njegovog povratka?

.....

Isusovo obećanje: "Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu", zabilježeno u Mateju 24,14, nalazi svoje konačno ispunjenje u Kristovoj posljednjoj poruci u Otkrivenju 14,6, da će se Evanđelje objavljivati "svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu".

Triput u Otkrivenju 22 Isus kaže da će doći uskoro (Otkrivenje 22,7.12.20). U kontekstu svojega skorog povratka, naš Gospodin dodaje: "Neka nepravednik i dalje bude nepravedan; neka se nečisti i dalje onečišćuje; neka pravednik i dalje živi pravedno; neka se sveti i dalje posvećuje." (Otkrivenje 22,11) Otkrivenje dostiže veličanstveni vrhunac u trenutku kada će se svaki čovjek morati opredijeliti za ili protiv Krista.

Naravno, svakog dana svojim izborima čak i kad je riječ o takozvanim "sitnicama", mi se opredjeljujemo za ili protiv Isusa. Malo je vjerojatno da će netko tko sada donosi pogrešne odluke u svojem životu, iznenada, u posljednjoj krizi, stati na Isusovu stranu, posebno kada sve snage zla ovog svijeta budu protiv njega. Upravo sada, danas i svakog idućeg dana moramo donositi odluku da ćemo ostati vjerni Kristu i Njegovim zapovijedima. "Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške." (1. Ivanova 5,3) Ellen G. White primjećuje: "Isus neće promijeniti naš karakter prigodom svojeg dolaska. Ovo djelo preobrazbe mora se obaviti sada. Naš svakidašnji život odredit će našu sudbinu." (*Last Day Events*, str. 295)

Kako Bog oblikuje naš karakter? Kojim se sredstvima On koristi da bi nas potaknuo da rastemo u milosti? Kako možemo dopustiti Duhu Svetom da nas preobrazi i učini još sličnijim Isusu?

POVRATAK SINA ČOVJEČJEGA

Otkrivenje 14 sadrži Gospodnju vijest za posljednje vrijeme, upućenu Njegovom narodu i cijelom svijetu. U središtu svega je Isusov povratak — ispunjenje Njegovog obećanja: “I vi ćete vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega i gdje dolazi na oblacima nebeskim.” (Marko 14,62)

Pročitajte Otkrivenje 14,14. Kojim se nazivom opisuju Isus u trenutku svojeg povratka na Zemlju? Što mislite, zašto se Ivan koristi upravo tim nazivom za Isusa?

.....

Govoreći o sebi, Isus je u evanđeljima 82 puta upotrijebio izraz “Sin Čovječji”. Bila je to jedna od njegovih omiljenih titula. Koristio ga je kao izraz naklonosti, da bi se poistovjetio s nama. On je Spasitelj koji nas razumije — bio je kušan kao i mi i prošao je kroz iste nevolje kroz koje i mi prolazimo. On je “Sin Čovječji” koji se vraća da bi nas odveo kući. Isus koji dolazi po nas onaj je isti Isus koji je živio među nama. On nas može otkupiti jer je postao jedan od nas, i kao jedan od nas je, premda suočen sa svom žestinom Sotoninih kušnji, izišao kao pobjednik.

Što saznajemo iz sljedećih biblijskih redaka o Isusu, Sinu Čovječjem?

Matej 16,27

.....

Matej 24,27.30

.....

Matej 25,31.32

.....

Zapazite ove pojedinosti: (1) Isus, Sin Čovječji, dolazi u slavi sa svojim anđelima. (2) On će odvojiti ovce od jaraca (što je, u biti, prizor suda). (3) Sudbina naroda i čitavog čovječanstva bit će zauvijek odlučena.

Razmislite o izrazu “Sin Čovječji” i o tome što on govori o Kristovoj ljudskoj naravi. Iako Bog, On je postao jedan od nas, isti kao mi, ali za razliku od nas, nikada nije sagriješio. Kakvu nam nevjerojatnu nadu to pruža kad je riječ o (1) spoznaji Božje ljubavi prema nama; (2) spoznaji da On suosjeća s našim slabostima i da nam može osigurati pobjedu nad njima?

NEBESKI SUD

Pročitajte Otkrivenje 14,14; Djela 1,9-11. Koje sličnosti nalazite u ovim redcima?

.....

.....

Ivan kaže: “Potom sam imao ovo viđenje: Bijel oblak i na oblaku opazih nekoga slična Sinu Čovječjemu.” (Otkrivenje 14,14) Dok se Isus uznosio na Nebo a učenici stajali i promatrali, Luka u Djelima 1,9 bilježi: “Kad to reče, bi na njihove oči uzdignut u zrak, i oblak ga ote očima njihovim.” Isus se uznio na oblaku anđela, i vratit će se na oblaku anđela. Anđeli su tada rekli zapanjenim učenicima: “Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo.” (Djela 1,11) U te riječi utkana je božanska istina koja u prvi mah možda nije očigledna. “Ovaj Isus”, “Sin Čovječji”, Onaj koji je hodao prašnjavim ulicama Nazareta, propovijedao u prepunom Jeruzalemu, liječio bolesne u palestinskim selima i poučavao narod na travnatim obroncima Galileje — On je taj koji će ponovno doći.

Sin Čovječji također se spominje u svjetlu suda u Danielu 7.

Pročitajte Daniel 7,9.10.13.14. Zašto Daniel naziva Isusa “Sinom Čovječjim” u vezi s nečim tako ozbiljnim kao što je nebeski sud? S obzirom na ono što smo već razmotrili, kakvu utjehu možemo naći u spoznaji da “Sin Čovječji” ima ključnu ulogu na nebeskom sudu?

.....

.....

U Danielu 7,9.10, prorok promatra zasjedanje nebeskog suda s tisuću tisuća anđeoskih, nebeskih bića okupljenih oko prijestolja. Sudeње počinje i knjige — nebeski izvještaji o našem životu — otvaraju se pred cijelim svemirom. U Danielu 7,13.14, Sin Čovječji približava se Pradavnome, Ocu, i prima Njegovo vječno Kraljevstvo. Sudeње objelodanjuje pred čitavim svemirom da su Otac, Sin i Duh Sveti učinili sve što je bilo moguće kako bi spasili čitav ljudski rod. Na tom suđenju bivaju opravdani ne samo sveti, već i Božji karakter od Sotoninih lažnih optužbi (vidi Job 1—2; Psalam 51,1-4).

Razmišljajte o činjenici da će čitav vaš život biti ispitan pred Bogom. A kada do toga dođe, u čemu će se sastojati vaša jedina nada? (Vidi Rimljanima 8,1)

POBJEDNIČKA KRUNA

Ivan opisuje Isusa kao Sina Čovječjeg, koji “sjedi sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci” (Otkrivenje 14,14). Riječ za “krunu” je *stefanos*. To je zapravo pobjednički vijenac. Kada bi sportaš pobijedio na nekom važnom natjecanju, dobivao je *stefanos*, vijenac časti, slave i pobjede.

Isus je u jednom trenutku ponio krunu od trnja koja je simbolizirala sramotu i ruglo. Tada je bio prezren i odbačen od ljudi. Vrijeđali su Ga, ismijavali, pljuvali, udarali i bičevali. Ali sada On nosi krunu slave i dolazi ponovno, ali ovog puta kao Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima.

Pročitajte Otkrivenje 14,15; Marko 4,26-29. Koje sličnosti zapazite u ovim redcima? O čemu oni govore?

.....

.....

Andeo dolazi iz Božje prisutnosti u slavi hrama. Bog gleda u tog anđela i kaže: “Vrijeme je. Žetva je potpuno sazrela.” Andeo leti iz hrama k Isusu i glasno uzvikuje: “Vrijeme je. Žetva je sazrela. Idi po svoju djecu i dovedi ih kući.”

Isus se u Novom zavjetu više puta koristi ilustracijama iz ratarstva. On se u više navrata koristi simbolikom žetve koja sazrijeva kako bi ilustrirao rast sjemena Evanđelja u životu Njegovog naroda.

“Klijanje sjemena prikazuje početak duhovnog života, a razvijanje biljke prekrasna je slika kršćanskog rasta. Kao što je s prirodom, tako je i s božanskom dobrotom; ne može biti života bez rasta. Biljka mora rasti ili će propasti. I kao što ona raste tiho i neprimjetno, ali stalno, tako se razvija i kršćanski život. U svakom razdoblju razvitka naš život može biti savršen; ako se ispuni Božja namjera u nama, mi ćemo neprestano napredovati. Posvećenje traje cijelog života. Kako se naše mogućnosti budu umnožavale, tako će se širiti naše iskustvo i uvećavati naše znanje.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 37; u izvorniku 65,66)

Sazrijevanje zlatnog zrna simbolizira sve one koji su preobraženi milošću, pokrenuti ljubavlju i žive poslušnim životom na slavu Kristovog imena. Njihovo srce je jedno s Isusovim srcem i oni žele samo ono što i On želi.

Kako razumijete izjavu Ellen G. White da “u svakom razdoblju razvitka naš život može biti savršen”? Što to znači, posebno kad vidimo svoje sadašnje mane i nedostatke karaktera?

SVAKO SJEME DONOSI ŽETVU

U Otkrivenju 14 spominju se dvije žetve. Žetva zlatnog zrna predstavlja pravedne, a berba krvavog grožđa predstavlja nepravedne ili izgubljene. Obje žetve su potpuno sazrele. Svako posijano sjeme sasvim je zrelo.

Pročitajte Otkrivenje 14,17-20. Što znači izraz “veliki tijesak Božjega gnjeva”? Pogledajte i sljedeće tekstove: Otkrivenje 14,10; 15,1; 16,1.

.....

“A sa žrtvenika je opet došao drugi anđeo koji je imao moć nad vatrom.” (Otkrivenje 14,18 — Suvremeni hrvatski prijevod) Evo anđela koji zapovijeda ognjem konačnog Božjeg suda. Žetva je sazrela. Grijeih je dostigao svoje krajnje granice. Pobuna je prevršila mjeru Božje milosti. Koliko god nam okolnosti danas izgledale zle i loše, postat će još gore prije nego što sve završi. Bog pun ljubavi učinio je sve što se moglo učiniti za nas, što je uključivalo i prinošenje sebe na križ kao žrtve za naš grijeih. “Njega koji je bez ikakva grijeiha Bog učini mjesto nas grijeihom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.” (2. Korinćanima 5,21; vidi također Galaćanima 3,13)

Što je Bog mogao učiniti više od tog križa? Ne postoji ništa više što bi milost mogla učiniti za otkupljenje onih koji uporno odbacuju Duha Svetoga.

To je neodgodiva proročka poruka iz Otkrivenja 14. Svako sjeme prispjelo je za žetvu. Žito je potpuno sazrelo, a i grožđe je potpuno sazrelo. Božji narod pokazuje Njegovo milosrđe, suosjećanje i ljubav pred cijelim svemirom. Djeca Zloga pokazuju pohlepu, požudu, ljubomoru i mržnju. Jedni otkrivaju Isusov karakter, a drugi karakter Sotone.

Svemir će u Božjem narodu vidjeti oličenje pravednosti o kakvoj možda nijedan prethodni naraštaj nikad nije svjedočio. Ali nasuprot Kristovoj pravednosti otkrivenoj u Njegovom narodu, svemir će vidjeti i krajnji rezultat pobune protiv Boga. Izopačenost, zlo, grijeih i bezakonje pokazat se u potpunosti pred ljudima i anđelima. Suprotnost između dobra i zla, ispravnog i pogrešnog, poslušnosti i neposlušnosti bit će očita cijelom svemiru — i ljudima i anđelima.

Koliko jasno uočavate suprotnost između dobra i zla? Zašto je to važno? (Vidi Hebrejima 5,14)

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Zakon intelektualne i duhovne naravi jest da se gledanjem mijenjamo. Um se postupno prilagođuje onome čime mu se je dopušteno baviti. On se izjednačuje s onim što je navikao voljeti i poštovati. Čovjek se nikada neće uzdići više no što je njegovo mjerilo čistoće, dobrote ili istine. Ako mu je njegov ego najviši ideal, on nikada neće dostići nešto uzvišenije. Naprotiv, padat će sve niže i niže. Samo Božja milost ima moć uzdići čovjeka. Prepušten sebi, čovjek će neizbježno padati sve dublje.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 437; u izvorniku 555)

Profinjeno, postupno, u početku gotovo neprimjetno, naš karakter i naša osobnost mijenjaju se na osnovi sjemena kojim zasijavamo svoj um. Posijte dobro sjeme i donijet ćete dobre plodove. Posijte zlo sjeme ovoga svijeta, i u vašem će se karakteru pokazati plodovi ovoga svijeta. Ako sijemo ravnodušnost prema Bogu, duhovnim vrijednostima i prioritetima, onda u svojem duhovnom životu žanjemo plodove ravnodušnosti — hladnoću i duhovno samozadovoljstvo. Zato oni koji misle: *Znam da će jednog dana doći konačno progonstvo, “žig Zvijeri”, pa kad to dođe, onda ću se uozbiljiti* — biraju vrlo opasan put. Bog nas poziva da Mu sada, u ovom trenutku, predamo svoj život. Što duže netko odgoda odluku da se odazove Duhu Svetom, to njegova duša postaje tvrđa prema Božjim poticajima i spremnije nasjeda na laži Zloga i vjeruje u njih.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kakav je odnos između spasenja milošću i rasta u milosti, u svjetlu Otkrivenja 14,14-20 i načela žetve?

2. Razgovarajte o elementima koji su nužni za rast biljaka i usporedite to s našim duhovnim rastom. Koje su sličnosti? Što iz načina na koji rastu biljke možemo primijeniti u vlastitom životu?

3. Postoji li razlika između snage volje i naše Bogom dane sposobnosti da slobodno odlučujemo? Zašto je razumijevanje te razlike važno za kršćanina koji raste?

4. Zašto nam naziv “Sin Čovječji” pruža veliko ohrabrenje dok razmišljamo o sudu, iščekujući Kristov drugi dolazak? Zašto je utješno znati da se jedan Čovjek, jedno ljudsko Biće, nalazi tamo gore i zastupa nas na sudu?

Neprolazna Radosna vijest

“Uto spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku.” (Otkrivenje 14,6)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 14,6-12; 1. Korinćanima 15,1-4; Rimljanima 3,24-26; 1. Petrova 1,18-20; Matej 28,19.20; Djela 1,8.

Stari Izrael, u vrijeme kad su neznabošci oko njega bili politeisti i obožavali mnogobrojne “bogove” od drveta i kamena, imao je jasnu, prepoznatljivu, moćnu izjavu vjere koju nalazimo u Ponovljenom zakonu 6,4: “Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan!”

Tijekom stoljeća, pjevanje “Šeme” (kako su Izraelci skraćeno nazivali tu izjavu, na osnovi hebrejske riječi za “Čuj”) podsjećalo ih je na duhovnu viziju koja ih je ujedinila kao narod i osnažila njihovu odlučnost da sačuvaju svoj zasebni identitet kao štovatelji jedinog istinitog Boga.

Za adventiste sedmoga dana, “Šema” su vijesti trojice anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja. One su naša prepoznatljiva izjava vjere. One nas određuju kao narod i opisuju našu misiju u svijetu. Ukratko, naš jedinstveni proročki identitet zacrtan je u Otkrivenju 14,6-12, i upravo tu nalazimo pokretačku snagu za objavljivanje Evandjelja svijetu.

U pouci za ovaj tjedan započet ćemo detaljno proučavanje ulomka u Otkrivenju 14,6-12, ali ćemo to činiti kroz prizmu milosti dok slušamo kako se Bog obraća našem srcu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 581—587.

KNJIGA NADE ISPUNJENA MILOŠĆU

Kad razmišlja o posljednjoj biblijskoj knjizi Otkrivenju, većina ljudi nema na umu Božju milost. Kad razmatraju Božju poruku za posljednje vrijeme, njihove misli obično se odmah okreću zastrašujućim zvijerima, tajanstvenim simbolima i neobičnim stvorenjima. Knjiga Otkrivenje nekim ljudima ulijeva strah u istoj mjeri u kojoj drugima pruža smirenje, što je prava šteta, jer je ona zapravo prožeta milošću i puna nade. Dakle, bez obzira na sve te strašne zvijeri, upozorenja na progonstvo i teška vremena koja su pred nama, Bog nam i dalje daje razloge da se radujemo Njegovom spasenju.

Pročitajte Otkrivenje 1,1-3; 14,6. Što nam ti redci, promatrani zajedno, govore ne samo o Otkrivenju, već i o neprolaznoj Radosnoj vijesti, vječnom Evandelju?

.....

.....

Otkrivenje je u biti knjiga o Isusu. To je vijest koju On upućuje svojem narodu i može se posebno primijeniti na Njegovu Crkvu posljednjeg vremena. To je vijest puna milosti i nade za nas koji živimo u posljednje vrijeme. U cijeloj toj knjizi Krist se opisuje kao zaklano Janje, a onima koji je čitaju, razumiju i postupaju u skladu s istinama otkrivenim u njoj obećan je blagoslov.

Prema Otkrivenju 1,5.6, Isus nas ljubi i otkupio nas je “od grijeha svojom krvlju i učinio nas kraljevstvom svećenika za Boga, svoga Oca”. U Kristu nam je oprošteno. Milost nam oprašta grijeha iz prošlosti, osnažuje nas u sadašnjosti i pruža nam nadu za budućnost. U Kristu smo oslobođeni kazne i sile grijeha, a jednog dana, uskoro, bit ćemo oslobođeni i prisutnosti grijeha. To je poruka posljednje biblijske knjige.

A to je također i žurna vijest što je objelodanjuje anđeo koji leti posred neba noseći “neprolaznu Radosnu vijest”, “vječno Evandjelje”.

Radosna vijest, spasenje vjerom u Krista, Kristova otkupiteljska smrt, obećanje o vječnom životu ne na osnovi onoga što sami možemo učiniti, već na osnovi onoga što je Krist učinio za nas — sve se to nalazi na samom početku vijesti trojice anđela.

Nije, dakle, nikakvo čudo što su to vijesti pune milosti, nade i obećanja za nas kao pala, napaćena bića.

Premda je lako usredotočiti se na zvijeri i upozorenja o posljednjem vremenu, kako sve to možemo uskladiti s najvažnijom porukom Otkrivenja — Kristovom samopožrtvomnom smrću umjesto nas?

"NEPROLAZNA RADOSNA VIJEST"

Zapazite kako počinju vijesti trojice anđela u Otkrivenju 14,6 — "neprolaznom Radosnom viješću" "vječnim Evandeljem". Dakle, ako ne razumijemo dubinu Evandelja, propustit ćemo sav smisao vijesti trojice anđela. Ako ne razumijemo Evandelje, nećemo moći u potpunosti razumjeti Božju vijest o Sudu, o padu Babilona i o žigu Zvijeri.

Pročitajte 1. Korinćanima 15,1-4; Rimljanima 3,24-26; 5,6-8. Kako je "neprolazna Radosna vijest" prikazana u tim tekstovima? Kakva nam je velika nada tu ponuđena?

.....

.....

Evandelje je nevjerojatno radosna vijest o Kristovoj smrti za naše grijehе, o Njegovom slavnom uskrsnuću i vječnoj ljubavi i brizi za nas. Vjerom u Njegovu prolivenu krv i Njegovu moć uskrsnuća, bivamo oslobođeni kazne za grijeh i sile grijehа. Krist je zaokupljao misli apostola Pavla i nalazio se u središtu njegovog učenja i propovijedanja. Raspeti Krist otkupio ga je od osude i krivnje za njegovu prošlost. Uskrsli Krist davao mu je snagu u sadašnjosti, a Krist koji se vraća pružao mu je nadu za budućnost.

Zapazite četiri pojedinosti u navodima iz Poslanice Rimljanima:

1. Besplatno smo opravdani milošću.
2. Milost je pokazatelj Božje pravednosti.
3. Milost opravdava one koji vjerom prihvaćaju Isusa.
4. Božja ljubav pokazala se prema nama dok smo još bili grešnici.

Kristova milost je nezaslužena, nestečena i nezarađena. Isus je umro mučnom, bolnom smrću kakvom će umrijeti izgubljeni grešnici. Osjetio je puninu Očevog gnjeva i osude za grijeh. Bio je odbačen da bismo mi bili prihvaćeni. Umro je smrću kakvu smo mi zaslužili, da bismo mi imali život kakav je On zaslužio.

Je li onda čudno što se spasenje može postići samo vjerom, bez djela Zakona? Što bismo mi uopće mogli tome dodati? Što bi naša djela, čak i ona najdobronamjernija, djela ispunjena Duhom Svetim, mogla dodati onome što je Krist učinio za nas na križu?

A taj plan spasenja donesen je još prije početka vremena (2. Timoteju 1,9; Titu 1,2; Efežanima 1,4), što nam pomaže da objasnimo zašto je on proglašen "neprolaznom Radosnom viješću". Jer prije nego što je svijet stvoren, Bog je znao što će se dogoditi i zato je osmislio plan spasenja, kako bi se s tom krizom suočio kada do nje konačno dođe.

VIJESTI O MILOSTI

Vijesti trojice anđela govore o milosti. One govore o Spasiteljevoj neizrecivoj ljubavi — govore o Isusu koji nas toliko ljubi da bi radije sam prošao kroz pakao nego da izgubi nekoga od nas. One govore o bezgraničnoj, nedokučivoj, neobjašnjivoj, besmrtnoj, beskrajnoj ljubavi.

Boga ništa ne može iznenaditi. On nije podložan utjecaju promjenjivih ljudskih odluka. Kao što smo već vidjeli, Njegov plan da nas izbavi iz kraljevstva grijeha nije bio neka naknadna misao, začeta tek nakon što je grijeh podigao svoju ružnu glavu. Bog nije bio zatečen tom strašnom dramom grijeha.

Pročitajte Otkrivenje 13,8; 1. Petrova 1,18-20. Čemu nas ti redci uče o planu spasenja?

.....

.....

.....

Izraz “neprolazna Radosna vijest” u Otkrivenju 14,6 odnosi se na prošlost, sadašnjost i budućnost. Kada je stvorio ljudski rod sa sposobnošću da donosi moralne odluke, Bog je mogao očekivati da će ljudi donositi i neke pogrešne odluke. Kada su Njegova stvorenja dobila mogućnost da biraju, dobila su mogućnost i da se pobune protiv Njegove naravi ljubavi. Jedini način da se to izbjegne bio bi stvaranje robotskih bića kojima bi se upravljalo i manipuliralo u skladu s nekim božanskim planom. Međutim, prisilna odanost suprotna je Božjoj naravi. Ljubav zahtijeva slobodu izbora, a kad se ta sloboda nekome pruži, postoji mogućnost da on donese i neke pogrešne odluke. Zato je plan spasenja bio začēt u Božjem umu još prije pobune naših praroditelja u Edenu.

“Plan za naše spasenje nije bila naknadna misao, plan načinjen nakon Adamova pada. On je bio otkrivenje ‘po objavi Tajne sakrivene od vječnosti’ (Rimljanima 16,25). On je objava načela koja su od vječnosti bila temelj Božjeg prijestolja.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 9, u izvorniku 22)

“Neprolazna Radosna vijest” ne odnosi se samo na prošlost i sadašnjost — ona je temelj nade u budućnost. Ona govori o vječnom životu s Onim čije srce čezne za tim da zauvijek bude s nama.

Pročitajte Efežanima 1,4. Razmislite o tome što znači to što ste još “prije stvaranja svijeta” bili “izabrani” za spasenje u Kristu. Zašto bi vas ta istina trebala ohrabriti?

PO CIJELOM SVIJETU

Ponovno pročitajte Otkrivenje 14,6. Koliki je opseg širenja neprolazne Radosne vijesti i zašto je odgovor na to pitanje važan za nas, našu misiju i poziv koji smo kao Crkva primili?

.....

Prema žurnoj vijesti za posljednje vrijeme prvog od ove trojice anđela, "neprolazna Radosna vijest" treba se objaviti svakom narodu i plemenu, jeziku i puku. Ta misija je tako značajna, tako velika, tako široka i tako opsežna da je sveobuhvatna. Ona zahtijeva naše najveće napore i potpunu posvećenost. Ona nas vodi od zaokupljenosti vlastitim probicima do oduševljenja Kristovom službom. Nadahnjuje nas nečim što nas nadilazi, vodi nas od uskih granica vlastitog uma do mnogo šire zadaće.

Pročitajte Matej 28,19.20. Kako se ti redci nadovezuju na vijest prvog anđela?

.....

.....

U knjizi *A Quest for More: Living for Something Bigger Than You* (Traganje za nečim višim: Živjeti za nešto veće od nas), Paul David Tripp govori o psihološkoj potrebi svakog ljudskog bića da bude dio nečega većeg od njega samog: "Ljudska bića stvorena su da budu dio nečega što nadilazi njihov osobni život. Grijeh nas navodi da svoj život svedemo na razinu vlastitog bivstvovanja, ali nas Kristova milost izbavlja iz klaustrofobičnih okvira našega osobnog, skućenog svijeta usredotočenog na sebe, i oslobada nas da živimo za vječne ciljeve i bogate užitke Božjeg kraljevstva." Nema ničega što više nadahnjuje, ispunjava i nagrađuje od mogućnosti da budemo dio duhovnog pokreta, božanskom providnošću pozvanog da izvrši zadaću daleko veću i obuhvatniju nego što bi ijedno ljudsko biće ikada moglo samostalno obaviti. Božji nalog opisan u 14. poglavlju Otkrivenja najznačajnija je dužnost ikada povjerena Njegovoj Crkvi. To je svesrdan poziv da svoj život posvetimo najvećem pothvatu Neba — da Božju neshvatljivu ljubav objelodanimo neposredno prije Isusovog povratka.

Kakvo je vaše iskustvo sudjelovanja u nečemu većem od vas samih? Kako vam to iskustvo pomaže da razumijete smisao današnjeg proučavanja? Osim toga, što bi moglo biti veće od mogućnosti da vas Stvoritelj svega upotrijebi za djelo koje je važno za čitav svemir?

EVANĐEOSKI POKRET

Zahvaljujući ozbiljnom, dubokom proučavanju Biblije, prvi adventisti su sve više napredovali u razumijevanju ovih vijesti. Osjećali su da Bog ima vijest prilagođenu potrebama ovog naraštaja — neodgodivu vijest za posljednje vrijeme, koja se mora objaviti svakom narodu i plemenu, jeziku i puku, kako bi se svijet pripremio za Kristov povratak. Vijesti trojice anđela bile su pokretač adventističke misije od samog početka.

Godine 1874. Generalna konferencija poslala je našeg prvog misionara u Europu. Ellen G. White nazvala je Johna Andrewsa “najsposobnijim čovjekom u našim redovima”. Andrews je govorio najmanje sedam jezika i znao je napamet cijeli Novi i veći dio Starog zavjeta. Bio je briljantan mislilac, plodan pisac, veliki propovjednik i stručan teolog.

Zašto je takvog čovjeka trebalo poslati u područje gdje je bilo vrlo malo vjernika? Zašto bi “najsposobnijeg čovjeka” kojeg imate uputili u nepoznato evanđeosko polje? I zašto je on prihvatio poziv? Žena mu je umrla nekoliko godina ranije. Zašto je bio spreman ostaviti obitelj i prijatelje u Americi, i s dvoje djece otploviti u nepoznatu zemlju, riskirajući sve za Kristovo djelo?

Postojao je samo jedan razlog. Vjerovao je da će Isus doći vrlo brzo i da vijest istine za posljednje vreme mora upoznati cijeli svijet.

Tijekom cijele naše povijesti, najsposobniji i najbolji među nama putovali su s kraja na kraj svijeta da bi objavili Božju vijest za posljednje vrijeme. Bilo je među njima učitelja, medicinskog osoblja, pastora, ratara, mehaničara, stolara i trgovaca svih vrsta. Neki su bili službenici Crkve, ali mnogi nisu. Bili su to laici koji su vjerovali da će Isus uskoro doći.

Pročitajte sljedeće retke: Otkrivenje 14,6; Djela 1,8; Matej 24,14. Koje sličnosti zapažate među njima?

.....

.....

.....

Propovijedanje neprolazne Radosne vijesti ne poznaje geografske granice. Prodire u najudaljenija područja Zemlje. Dopire do ljudi svih jezika i kultura. Na kraju, ono će izvršiti utjecaj na cijeli svijet. Zadivljujuće je znati da je naša vijest dosada stigla u više od 210 od ukupno 235 zemalja svijeta priznatih od strane Ujedinjenih naroda!

Kako biste vi mogli doprinijeti širenju vijesti trojice anđela do svakog “naroda i plemena, jezika i puka”?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Zadržite se na misli iz odsjeka za srijedu, da bismo trebali biti dio nečega većeg od nas samih i našeg skučenog, kratkotrajnog, često uprošćenog i nezadovoljavajućeg života (tko od nas nije nešto od toga iskusio u životu?). Ta misao je vrlo logična. Fizički gledano, što smo mi nego obična kuglica mesa koje nosi naokolo vlastiti mozak — nekoliko kilograma organske tvari na bazi ugljika, po sastavu bližeg kantici pržene pileline nego čvrstom disku.

Što znače te male, pojedinačne kuglice mesa u odnosu na beskonačnost koja ih okružuje? Živjeti samo za sebe, živjeti za nešto što nije veće od tebe, kada svuda oko tebe i izvan tebe postoji toliko toga — to je kao da si doživotno zaključan u samici usred velikog grada čiji život osjećaš kroz zidove. A za koji bismo veći, uzvišeniji, slavni i značajniji cilj mogli živjeti, nego što je objavljivanje obećanja o vječnom životu koji nam je dan u Isusu?

“Božje sluge, lica ozarena svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto objaviti poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati a znakovi i čudesa pratit će vjerne. I Sotona će djelovati lažnim čudesima, čak spuštajući vatru s neba naočigled ljudi. (Otkrivenje 13,13) Na ovaj će način stanovnici Zemlje biti navedeni na odluku.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 481,482; u izvorniku 612)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. “Nekoliko njih postavilo mi je pitanje je li poruka o opravdanju vjerom isto što i vijest trećeg anđela, i ja sam odgovorila: ‘To je poruka trećeg anđela u pravom smislu riječi.’” (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1. travnja 1890.) Kakav odnos postoji između opravdanja vjerom i vijesti trojice anđela?

2. Zadržite se u mislima na izrazu “neprolazna Radosna vijest”. Što je neprolazno u Radosnoj vijesti?

3. Što znači to što su adventisti sedmoga dana prisutni u tako mnogo zemalja svijeta? Što nam to govori o blagoslovima kojima je Bog dosad nagradio naše napore? U isto vrijeme, kako bi vaša mjesna crkva, čak i vaša subotnja škola, mogla odigrati veću ulogu u dovršenju djela?

Bojte se Boga i dajte Mu slavu

“Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” (Otkrivenje 14,12)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 14; Postanak 22,12; Propovjednik 12,13.14; Kološanima 3,1.2; Hebrejima 12,1.2; 1. Korinćanima 3,16.17.

Danski pisac Søren Kierkegaard ispričao je usporedbu o svršetku vremena, koja glasi otprilike ovako: Iza pozornice u jednom velikom kazalištu izbio je požar. Klaun, koji je sudjelovao u predstavi, izišao je i upozorio gledatelje: *Izlazite! Ovo mjesto gori!* Međutim, gledatelji su mislili da je to neka šala, dio predstave, pa mu je gromko zapljeskala. Klaun je ponovio upozorenje: *Izlazite! Izlazite!* Ali što ih je on žustrije upozoravao, to je pljesak bio jači. Prema Kierkegaardu, tako će doći i kraj svijeta — uz opće odobravanje inteligencije koja će smatrati da je to šala.

Međutim, kraj svijeta i događaji koji mu prethode, kao što znamo, nisu šala. Svijet se suočava s najozbiljnijom krizom nakon potopa. I sam Petar koristi se izvještajem o potopu kao simbolom kraja, upozoravajući da će, kao što je stari svijet stradao od vode, u posljednje vrijeme “nebesa iščeznuti s velikom lomljavom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći” (2. Petrova 3,10). A budući da smo upozoreni na ono što dolazi, trebamo biti i spremni za to.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 588—592.

BOJTE SE BOGA

Otkrivenje treba pripremiti ljude našeg naraštaja za Isusov skori povratak. Oni se trebaju udružiti s Njim kako bi svijetu prenijeli Njegovu vijest za posljednje vrijeme. Ova knjiga razotkriva Božje planove i razobličuje planove Sotone. Ona iznosi posljednji Božji poziv, Njegovu žurnu, neprolaznu, sveobuhvatnu vijest za cijelo čovječanstvo.

U Otkrivenju 14,7 pročitajte obraćanje apostola Ivana u vezi s posljednjim vremenom. (Vidi također Postanak 22,12; Psalam 89,7; Izreke 2,5; Propovjednik 12,13.14; Efežanima 5,21.) Koju nam konkretnu uputu on daje?

.....

.....

.....

.....

.....

Grčka novozavjetna riječ *fobeo* u Otkrivenju 14,7 znači "strah". Ovdje se ne koristi u smislu straha od Boga, već u smislu duboke odanosti i strahopoštovanja. Ona prenosi misao o apsolutnoj vjernosti Bogu i potpunoj predaji Njegovoj volji. To je stav uma koji je usredotočen na Boga, a ne na sebe, suprotan Luciferovom stavu iznesenom u Izaiji 14,13.14, kada on u svojem srcu kaže: "Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu."

To je Kristov stav koji "premda u obličju Božjem ... ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, smrti na križu" (Filipljanima 2,6.8 — Varaždinska Biblija).

U središtu velike borbe nalazi se pitanje pokoravanja Bogu. Lucifer je bio sebičan. Odbacio je svaku vlast osim svoje. Umjesto da se pokori Onomu koji sjedi na prijestolju, Lucifer je želio vladati s prijestolja. Jednostavno rečeno, bojati se Boga znači dati Mu prvo mjesto u našem razmišljanju. To znači odreći se svoje sebičnosti i oholosti, i živjeti u potpunosti za Njega.

A to je vrlo važno, jer su to prve riječi iz usta prvog od trojice anđela.

Dakle, na to moramo obratiti pozornost.

Kakvo je vaše iskustvo sa strahom od Boga? Kako biste nekome na pozitivan način objasnili zašto je "strah Gospodnji" nešto dobro?

BOJATI SE BOGA I BITI MU POSLUŠAN

Čemu nas još Biblija uči o tome što znači bojati se Boga?

Pročitajte: Ponovljeni zakon 6,2; Psalam 119,73.74; Propovjednik 12,13.14. Što nam navedeni tekstovi otkrivaju o tome što znači “bojati se Boga”?

.....

.....

Ti redci otkrivaju vezu između straha Gospodnjeg i držanja Njegovih zapovijedi. Strah od Boga duboko je poštovanje koji vodi u poslušnost. Nebo upućuje žurni poziv da oni koji su spašeni milošću budu poslušni Božjim zapovijedima (Efežanima 2,8-10). Milost ne ukida našu obvezu da se pokoravamo Božjim zapovijedima. Evanđelje nas oslobađa osude Zakona, a ne odgovornosti da ga poštujemo.

Osim što nas oslobađa krivnje za djela učinjena u prošlosti, milost nam daje i snagu da živimo pobožno i poslušno u sadašnjosti. Apostol Pavao izjavljuje da “smo i mi primili milost i apostolstvo da na slavu njegova imena propovijedamo poslušnost — vjeru među svim narodima” (Rimljanima 1,5).

Neki ljudi imaju čudnu logiku da spasenje milošću na neki način niječe Božji zakon ili umanjuje potrebu za poslušnošću. Oni svaki razgovor o poslušnosti smatraju legalizmom, pa tako kažu: *Isus je sve što mi treba*. Međutim, pitanje je koji Isus? Isus kakvog smo sami zamislili ili Isus iz Svetoga pisma? Krist iz Svetoga pisma nikad nas ne navodi da omalovažavamo Njegov Zakon, koji je zapravo prijepis Njegovog karaktera. Krist iz Svetoga pisma nikad nas ne navodi da umanjujemo značenje biblijskog nauka, koji jasnije otkriva Njegovu narav i Njegov plan za ovaj svijet. Krist iz Svetoga pisma nikad nas ne navodi da Njegov nauk svedemo na vjerske fraze u kojima nema biti. Krist je utjelovljenje cjelokupne doktrinarne istine. Isus je utjelovljena istina. On je doktrina pretočena u život.

Otkrivenje nas u svojem posljednjem obraćanju poziva da vjerom u Isusa prihvatimo puninu svega što nam On nudi. Poziva nas da se “bojimo Boga”, što se izražava vjerom u Njegovu otkupiteljsku silu koja nas može osposobiti da živimo pobožno u poslušnosti.

Kako nam Isusove riječi: “Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.” (Matej 10,28) — pomažu da razumijemo što znači bojati se Boga?

BOG U SREDIŠTU ŽIVOTA

U doba konzumerizma, kada svjetovne vrijednosti postavljaju čovjeka u središte svega, Nebo nas poziva da odbacimo tiraniju sebičnosti i robovanja napuhanoj samovažnosti i da Boga postavimo u središte svojeg života. Za neke je novac središte života. Za druge je to zadovoljstvo ili moć. Za neke, opet, to može biti sport, glazba ili razonoda. Međutim, Otkrivenje nam upućuje jasan poziv da strahopoštovanje i odavanje časti Bogu učinimo istinskim središtem svojeg života.

Pročitajte sljedeće tekstove: Matej 6,33; Kološanima 3,1.2; Hebrejima 12,1-2. Što nam oni govore o tome kako Boga možemo učiniti istinskim središtem svojeg života?

.....

.....

.....

U završnom sukobu na Zemlji vodit će se bitka za um. To je zapravo bitka za odanost, pokoravanje i posvećenost Božjoj volji.

Posljednja bitka u okviru velike borbe vodit će se između sila dobra i sila zla za vlast nad našim mislima. Apostol Pavao upućuje nam sljedeću opomenu: "Težite među sobom za onim za čim treba da težite u Kristu Isusu!" (Filipljanima 2,5) Um je tvrđava našeg bića. On je izvoriste našeg djelovanja. Izraz kojim se Pavao ovdje koristi znači "dopustiti ili izabrati, odlučiti". Radi se o svjesnom činu volje. Kad odlučimo imati Kristov um, mi Mu dopuštamo da On oblikuje naš način razmišljanja tako što će naš um ispuniti onim što ima vječnu vrijednost. Naši postupci otkrivaju kamo vode naši misaoni procesi. Bojati se Boga znači dati Mu prvo mjesto u svojem životu.

Razmislite o tome koliko je lako vladati svojim mislima, bar kad ste svjesni da trebate njima vladati. Često je problem u tome što će, ako ne uložimo svjestan napor da se bavimo onim što je ispravno, "što je gore a ne što je na zemlji", naš um, pao i grešan kakav jest, prirodno težiti onome što je prizemno, stvarima ovoga svijeta. Trebamo se, dakle, kao što kaže Pavao, svjesno i voljno, služeći se svetim darom slobodne volje, baviti onim što je nebesko.

"Uostalom, braćo, sve što je čestito, što je dično, što je pravedno, što je nevino, što je ljubezno, što je na dobru glasu, i sve što je kreposno i hvale vrijedno, to neka bude sadržaj vaših misli!" (Filipljanima 4,8) Kako možemo činiti to o čemu nam Pavao ovdje govori?

DAVANJE SLAVE BOGU

Jedno istraživanje o upotrebi izraza “dati slavu Bogu” — (Varaždinska Biblija) u Starom zavjetu pokazuje da se on, što je posebno zanimljivo, često (ali ne isključivo) pojavljuje u kontekstu božanskog suda (Jošua 7,19; 1. Samuelova 6,5; Jeremija 13,15.16; Malahija 2,2), baš kao u vijesti prvog anđela (Otkrivenje 14,7). Tu misao vidimo također u Otkrivenju 19,1.2: “Aleluja! Spasenje, slava i moć pripadaju našem Bogu jer su istiniti i pravedni njegovi sudovi!”

Pročitajte sljedeće tekstove: 1. Korinćanima 3,16.17; 6,19.20; 10,31. Kako nam oni pomažu da razumijemo jedan od načina na koji možemo slaviti Boga?

.....

Prema apostolu Pavlu, naše tijelo je hram u kojem prebiva Božji Duh — hram posvećen Božjom prisutnošću. Sveto pismo upućuje nam jasan poziv da slavimo Boga svakim aspektom svojeg života. Kada se Bog nalazi u središtu našeg života, naša je jedina želja da Ga proslavimo bilo svojom prehranom, odjećom, načinom na koji se zabavljamo ili odnosimo prema drugima. Bogu dajemo slavu kad Njegov karakter ljubavi otkrivamo svijetu vršeći Njegovu volju. To postaje još važnije u svjetlu suda nad ovim svijetom na svršetku vremena.

Pročitajte Rimljanima 12,1.2. Koji nam poziv apostol Pavao upućuje u vezi s našim životnim izborima?

.....

Novozavjetnu grčku riječ *somata*, “tjelesa”, u ovom je odlomku bolje prevesti kao cjelinu onoga što jesmo — tijelo, um i emocije. U jednom biblijskom prijevodu izraz “duhovno bogoštovlje” tumači se kao “čin razumskog obožavanja”. Drugim riječima, kada se potpuno prepustite “strahu Gospodnjem” i veličate Ga svim onim što radite, kada Mu posvetite svoj um, tijelo i emocije, to je onda čin razumskog obožavanja. Osim toga, u svjetlu Božjeg suda dobro je obratiti pozornost na poslušnost.

Razmislite o tome kako se odnosite prema svojem tijelu. Što možete učiniti da svojim tijelom doista proslavljate Boga?

POBJEDNICI O KOJIMA GOVORI OTKRIVENJE

“Ovdje je postojanost svetih, ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.” (Otkrivenje 14,12 — Varaždinska Biblija) To je slika Božjeg vjernog naroda na svršetku vremena. A opet, jedini način na koji netko može držati Božje zapovijedi, u ono vrijeme kao i sada, jest vjerom u Isusa. Međutim, zapazite da naš tekst ne spominje “vjeru u Isusa”, premda je i to vrlo važno, već “vjeru Isusovu”, a to je ipak nešto više. To je ona vjera koja je Kristu omogućila da pobijedi najžešće Sotonine kušnje. Vjera je dar koji se daje svakom vjerniku. Kada pokazujemo vjeru koju Duh Sveti stavlja u naše srce, ta vjera raste. Tada pobjeđujemo ne snagom svoje volje, već silom živoga Krista koji djeluje preko nas. Ne pobjeđujemo mi, već On.

Mi možemo pobijediti zato što je On pobijedio. Možemo biti pobjednici zato što je On bio pobjednik. Možemo svladati kušnje zato što ih je On svladao.

Pročitajte Hebrejima 4,14-16; 7,25. Što nam omogućuje da nadvladamo kušnje, “bojimo se Boga” i slavimo Ga?

.....

Isus, presveti Božji Sin, odolio je đavoljim lukavstvima. Suočio se s kušnjama uzdajući se u Božja obećanja, pokoravajući svoju volju Očevoj i oslanjajući se na Očevu silu. Uzdajući se u Njega, gledajući u Njega, vjerujući u Njega, i mi možemo pobijediti. Isus je za nas sve u svemu, a vijesti trojice anđela govore o Njemu. Otkrivenje govori o pobjedi, a ne o porazu. Ono govori o narodu koji pobjeđuje Njegovom milošću i Njegovom silom.

Riječ “pobijediti”, u ovom ili onom obliku, koristi se jedanaest puta u Otkrivenju. U viđenju o sedmerim crkvama koje predstavljaju kršćansku Crkvu od prvog stoljeća do našeg vremena, u svakom naraštaju postoje vjernici koji su, kako kaže Ivan, “pobijedili”. Na svršetku vremena oni koji “pobjede” baštinit će sve (Otkrivenje 21,7). To nije legalizam. To je pobjeda u Isusu Kristu, čiji je život savršene pravednosti jedino što nam pruža obećanje o vječnom životu. To je vjera na djelu. To je čudesna milost u životu vjernika koja oplemenjuje i mijenja život.

Postoji li nešto u vašem životu što želite pobijediti? Kako svoje želje možemo pretočiti u djelo? Koje praktične korake možemo poduzeti da bismo bili jedan od “pobjednika” o kojima govori Otkrivenje?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Razmislite o divnim Pavlovim riječima u Hebrejima 7,25 gdje, govoreći o Isusu kao našem Velikom svećeniku, kaže da On “može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu”. *Do kraja!* Grčka riječ koja se tu koristi znači “obilno, potpuno, u cjelini”. Isus je taj koji nas spašava, a naša je dužnost da Mu se predamo pozivajući se na Njegovu pobjedu. Moramo se uzdati u Njega, a ne u sebe.

“Snagu izraza ‘bojte se Boga’ u Otkrivenju možemo sažeto opisati kao posljednji Božji poziv čovječanstvu da izabere Njega za svojeg slavnog i veličanstvenog Boga ... koji će pobijediti sile zla suprotstavljene Njemu i Njegovom planu za ljudski rod (usporedi Otkrivenje 14,9-11). Taj strah se ne pokazuje, bar ne za sada (usporedi Otkrivenje 6,14-17), u obliku neke prestravljenosti i užasa, već kao radosno, iz ljubavi, pokoravanje Božjem zakonu i obožavanje isključivo Njega. Nijedna druga sila nije dostojna takve privrženosti i odanosti. Drugih mogućnosti i nema, jer ono što se na obzoru sukoba u svemiru nazire kao mogućnost, zapravo je samo djelovanje demonskih sila koje su osuđene na propast (Otkrivenje 16;13.14; 17,14; 20,11-15).

Zato je poziv da se bojimo Boga pozitivan božanski poziv ... da stanemo na Božju stranu u sveopćem sukobu kako bismo mogli stajati u Njegovoj slavnoj prisutnosti, ispunjeni radošću u vječnom zajedništvu s Njim (Otkrivenje 21,3-4; Otkrivenje 22,3-5).” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, str. 27)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razmislite o nevjerojatnoj sili Boga koji je stvorio i održava čitav svemir. Mi ne možemo razumjeti ni pojam svemira, a kamoli Stvoritelja svega! Razmislite o tome koliko je On veći i moćniji od nas. I taj Bog će nam jednog dana suditi. Kako nam te činjenice pomažu da razumijemo “strah Gospodnji” i što on zapravo znači?

2. Kako možemo izbjeći legalizam kada razgovaramo o biblijskim pojmovima kao što su svetost, nadvladavanje grijeha i pobjeda? Zašto uvijek moramo imati na umu da je Kristova pobjeda za nas, izvojevana na križu, jedini temelj naše nade u spasenje, bez obzira na naše pobjede (ili čak poraze) ovdje i sada?

3. Zašto mi, čak i uza sva obećanja o pobjedi nad grijehom, često padamo i ne živimo u skladu s mjerilom pravednosti koje nam je Isus postavio vlastitim primjerom i dao nam obećanje da ga i mi možemo dostići? Koje pogreške pravimo kad ne dopuštamo Bogu da u nama izvrši djelo koje je obećao?

Radosna vijest o sudu

“Vikao je jakim glasom: ‘Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegovu Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!’” (Otkrivenje 14,7)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 14,7; Psalam 51,1-4; Otkrivenje 20,12; Daniel 7,9.14.26; Otkrivenje 4,2-4; Otkrivenje 5,1-12.

Ako je Biblija u ičemu potpuno jasna, onda je to činjenica da je Bog Sudac i da će prije ili poslije, na ovaj ili onaj način, do suda — koji toliko nedostaje ovdje i sada — na kraju doći, i da će njime predsjedati Bog osobno, “Sudac svega svijeta” (Postanak 18,25; vidi također Psalam 58,12; 94,2; 98,9). Pavao piše: “Prema tome, svaki će od nas dati Bogu račun sam za se.” (Rimljanima 14,12)

Strašna pomisao, zar ne? Morat ćemo položiti račun pred Bogom — Bogom koji zna i ono najskrivenije, Bogom koji će “sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, izvesti na sud” (Propovjednik 12,14).

A opet, na kraju, taj će sud objelodaniti Božju dobrotu i milost, kao i činjenicu da je On istodobno pravedan i milostiv u svojem postupanju prema spašenima, pa čak i prema izgubljenima.

Ovog ćemo tjedna dublje istražiti temu suda i njegovu povezanost s velikom borbom koja bjesni u svemiru, a posebno ćemo se osvrnuti na to što se događa kad se i sam Božji vjerni narod suoči s neizbježnim “budućim sudom” (Djela 24,25).

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 593—604.

ZNAČENJE SUDA

Posljednja biblijska knjiga, Otkrivenje, usredotočuje se na vrhunac vjekovne borbe između dobra i zla. Lucifer, pobunjeni anđeo, doveo je u pitanje Božju dobrotu, pravednost i mudrost. On je tvrdio da Bog na nepravedan i nepošten način upravlja svemirom. Završno suđenje, o kojem govori Otkrivenje, čini samu srž tog sukoba koji se vodi oko Božjeg karaktera.

“Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!” (Otkrivenje 14,7) Zašto je značajno to što nam prvi anđeo, odmah nakon što je spomenuo “neprolaznu Radosnu vijest”, skreće pozornost na Božji sud? Kakve veze “neprolazna Radosna vijest” ima s Božjim sudom?

.....

.....

I Evanđelje i sud dio su vijesti prvog anđela i neraskidivo su isprepleteni. Da nije bilo “neprolazne Radosne vijesti”, ne bi bilo ni nade da će do tog suda uopće doći. Jer kao što ćemo vidjeti, “neprolazna Radosna vijest” naša je *jedina* nada da će se to suđenje održati. Nema nikakve sumnje da je dio sadržaja Radosne vijesti zapravo najava suda.

Na tom sudu svjetovi koji nisu pali uvjerit će se da je Bog učinio sve što je bilo moguće kako bi spasio svako ljudsko biće. Taj sud otkriva Božju pravednost i milost. On govori o Njegovoj ljubavi i Njegovom Zakonu — o Njegovoj spasonosnoj milosti i sili izbavljenja.

Taj sud je dio Božjeg konačnog rješenja za problem grijeha. U okviru velike borbe između dobra i zla u svemiru, Bog je na križu pružio odgovor na Sotonine optužbe, ali tek će se na sudu pokazati da je On učinio sve što je bilo moguće da bi nas spasio i doveo do križa.

Bit će otvoreni beskonačni, precizni i detaljni Nebeski izvještaji (vidi Daniel 7,10). Mi smo za Boga toliko dragocjeni da će cijeli svemir zastati i razmatrati odluke koje smo donosili u svjetlu nježnih poziva Duha Svetoga i otkupljenja koje nam je Krist na križu na Golgoti tako velikodušno osigurao.

Pozorno pročitajte Psalam 51,3-6, posebno 6. redak. Kako ti redci rasvjetljavaju značenje i svrhu suda?

.....

.....

BOŽJA MILOST I SUD

I križ i sud otkrivaju da je Bog pravedan i milostiv. Prekršeni Zakon zahtijeva smrt grešnika. Pravda objavljuje da je “plaća grijeha smrt”, a milost odgovara da je “milosni dar Božji život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem” (Rimljanima 6,23). Da se Božji zakon mogao promijeniti ili ukinuti, Isusova smrt bila bi potpuno nepotrebna. Kristova smrt potvrđuje vječnu narav Zakona, a Zakon je temelj suda.

Pročitajte Otkrivenje 20,12. Na osnovi čega nam se sudi? Kakve veze naša dobra djela imaju s našim spasenjem?

.....

Naša djela otkrivaju kakve smo odluke donosili i koliko smo bili odani Bogu. Prema Efežanima 2,8.9, “milošću ste spašeni — po vjeri. ... To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao”. Međutim, kada nas Krist spasi, On nas i promijeni. “Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi.” (Efežanima 2,10)

Naša dobra djela, nadahnuta Duhom Svetim, ne spašavaju nas, ali svjedoče da je naša vjera prava. Božji konačni sud razotkriva svako pretvaranje, svako licemjerje, svaku laž; on proniče u dubinu našeg bića. Opisujući naš položaj pred Bogom na sudu, Ellen G. White na sljedeći način opisuje kako Evanđelje i sud idu ruku pod ruku:

“Činjenica da je priznati Božji narod prikazan kako stoji pred Gospodinom u prljavoj odjeći, treba dovesti do poniznosti i dubokog istraživanja srca svih koji ispovijedaju Njegovo ime. Oni koji čiste svoje duše poslušnošću istini, imat će najponiznije mišljenje o sebi. Što budu više gledali Kristov besprijekorni karakter, to će biti jača njihova želja da budu što sličniji Njemu i to će manje vidjeti čistoću ili svetost u sebi samima. Ali dok moramo biti svjesni svoje grešnosti, trebamo se pouzdati u Krista koji je naša pravednost, naše posvećenje i naše otkupljenje. On je u stanju ušutkati tužitelja dokazima koji nisu zasnovani na našim, nego na Njegovim zaslugama.” (*Svjedočanstva za Crkvu, sv. 5, str. 415; u izvorniku 471,472*)

Kako vi, na osnovi njezinih riječi, vidite neodvojivost Evanđelja od suda? Kakvu vam nadu može donijeti uvidanje te veze između Evanđelja i suda?

.....

VELIČANSTVENI PRIZOR

Proročke knjige Daniel i Otkrivenje uzajamno se dopunjuju i upućuju na događaje koji će se odigrati u posljednjim danima zemaljske povijesti. Otkrivenje objavljuje da je došao čas Božjeg suda. Knjiga proroka Daniela otkriva kada je taj sud otpočeo.

U Danielu 7, Bog je proroku otkrio budućnost svijeta. Narodi će se uzdizati i propadati. Progoniteljske sile tlačit će Božji narod. Pošto je opisao Babilon, Medo-Perziju, Grčku, Rim, raspad Rimskog Carstva i progono Crkve u razdoblju od 1260 godina (Daniel 7,25; vidi Otkrivenje 12,14), Bog skreće Danielu pozornost na veličanstveni nebeski događaj kojim će se sve dovesti u red. Prorokova se pozornost s uspona i pada naroda i tlačiteljskih sila na Zemlji usmjerava prema prijestolnoj dvorani svemira i Božjem konačnom sudu, na kojem će On ispraviti svaku nepravdu i uspostaviti svoje vječno kraljevstvo pravednosti.

Iz kaosa i sukoba na Zemlji, Bog je Daniela u proročkom viđenju prenio u slavu nebeskog Svetišta, na zasjedanje vrhovnog suda svemira, gdje će Krist, istinski Vladar ovoga svijeta, od svojega Oca primiti Kraljevstvo koje Mu s pravom pripada.

Pročitajte Daniel 7,9.10.13 i opišite što je Daniel vidio u tim redcima. Kakav će biti konačan ishod tog suđenja? Vidi Daniel 7,14.26.27.

.....

.....

.....

Sudbina cijelog čovječanstva odlučuje se u nebeskoj sudnici. Tu pravda pobjeđuje. Istina trijumfira. Pravednost vlada. To je jedan od najčudesnijih, najdojmljivijih i najspektakularnijih prizora u cijelom Svetom pismu. A radosna je vijest da će se to suđenje završiti vrlo povoljno po Božji vjerni narod — one koji su obučeni u Kristovu pravednost.

Isus prilazi svojem nebeskom Ocu u prisutnosti čitavog svemira. Nebeska bića okupljaju se oko Božjeg prijestolja. Golemo mnoštvo bića koja nisu pala stoji u strahopoštovanju pred tim prizorom suda. Dugotrajna borba, vođena tisućama godina, ubrzo će završiti. Bitka za prijestolje svemira napokon će biti u potpunosti odlučena.

Svjetska kraljevstva dolazila su i prolazila, baš kao što je Daniel prorekao. Zašto, dakle, valja vjerovati Božjoj riječi kad govori o konačnom, “vječnom kraljevstvu” koje nikada neće “proći”?

LETIMIČAN POGLED U NEBO

U 4. poglavlju Otkrivenja Ivan gleda otvorena vrata u Nebu i dobiva poziv: “Uziđi ovamo da ti pokažem što se ima dogoditi poslije ovoga.” (Otkrivenje 4,1) Isus je pozvao apostola da kroz otvorena vrata pogleda u nebesko Svetište, da vidi stalne prizore velike borbe između dobra i zla. I mi možemo, zajedno s Ivanom, pogledati kroz ta otvorena vrata i steći uvid u vječni plan spasenja. Mi smo svjedoci spornih pitanja o kojima se odlučuje na nebeskom sudu. Pred našim očima rješavaju se temeljna pitanja u okviru velike borbe između dobra i zla.

Pročitajte Otkrivenje 4,2-4. Koje zapažate sličnosti s prizorom suda iz Daniela 7?

.....

.....

.....

.....

To je očito prizor iz prijestolne dvorane. Bog Otac sjedi na prijestolju okružen nebeskim bićima. Grme gromovi i sijejavu munje, što simbolizira Božje sudove. U Otkrivenju 4,4 Božje prijestolje okružuju i 24 starješine.

Tko su ti 24 starješine? U starom Izraelu postojala su 24 reda levitskih svećenika. Oni su predstavljali narod pred Bogom. U 1. Petrovoj 2,9 apostol izjavljuje da su novozavjetni vjernici “izbrani rod, kraljevsko svećenstvo”. Ti 24 starješine mogli bi predstavljaju sve otkupljene koji će se jednog dana radosno okupiti oko Božjeg prijestolja. Ili možda predstavljaju ljude koji su uskrsli zajedno s Kristom i zajedno s Njim uzašli na Nebo (Matej 27,52; Efežanima 4,7,8).

U svakom slučaju, to je radosna vijest. Ima nekih koji su otkupljeni sa Zemlje i nalaze se pred Božjim prijestoljem. Oni su se suočavali s kušnjama baš kao i mi. Kristovom milošću i silom Duha Svetoga pobijedili su. Obučeni su u “bijeale haljine”, što označava Kristovu pravednost koja pokriva i čisti njihove grijehove. Na glavi imaju zlatnu krunu, što potvrđuje da su postali pobjednici u borbi sa zlom i pripadnici nebeske kraljevske loze odanih vjernika.

Vidimo nebesko prijestolje na kojem sjedi Bog. Nebeska bića okružuju prijestolje, i ubrzo cijelo Nebo počinje sve glasnije pjevati: “Dostojan si, naš Gospodine i naš Bože, da primiš slavu, čast i moć, jer ti si stvorio sve: sve tvojoj volji duguje postojanje i stvaranje.” (Otkrivenje 4,11)

ISUS JE DOSTOJAN

U Otkrivenju 5,1-3 ponovno vidimo prijestolje. Pojavljuje se svitak ispisan s obje strane. On je zapečaćen božanskim pečatom, i nitko na Nebu ni na Zemlji ne može ga otvoriti. Nebeska bića drhte. Problem je ozbiljan. Nijedno anđeosko biće ne može predstavljati ljudski rod na konačnom sudu nad Zemljom. Ivan plače jer nitko ne može otvoriti svitak. Tada jedan od starješina, jedan od onih koji su otkupljeni sa Zemlje, izgovara riječi ohrabrenja Ivanovom srcu. Isus, Janje Božje, dostojno je da otvori svitak.

Ivan promatra konačno rješenje problema grijeha u Otkrivenju 5,5. Tu ostarjeli prorok vidi jedini način na koji se netko može održati na konačnom sudu pred Božjim prijestoljem.

“Tada mi jedan od Staraca reče: ‘Nemoj plakati, pobijedio je Lav iz Judina plemena, Davidov Izdanak, tako da može otvoriti knjigu.’ ... Tada opazih ... Janje gdje stoji kao zaklano.” (Otkrivenje 5,5.6)

Pročitajte Otkrivenje 5,8-12. Kako cijelo Nebo reagira na najavu da je Isus dostojan otvoriti sudski svitak i otkupiti nas?

.....

.....

.....

.....

Isus, Janje Božje koje je žrtvovalo svoj život za spasenje cijelog čovječanstva, uzima sudski svitak i otvara ga. Cijelo Nebo prolama se ushićenim povicima hvale. Njegova pobjeda nad Sotoninim kušnjama, Njegova smrt na križu na Golgoti, Njegovo uskrsnuće, Njegova velikosvećenička služba pružaju spasenje svima koji vjerom odgovore na Njegovu milost. Taj sud je izvanredno radosna vijest za Božji narod. Ona govori o završetku vladavine grijeha i oslobođenju Božjeg naroda.

Može li nas išta ohrabriti više od toga? Isus nas zastupa na sudu. Pokriva nas Njegov savršeno pravedni život. Njegova pravednost djeluje u nama i obnavlja nas. Njegova milost nam oprašta, preobražava nas i daje nam snagu da živimo pobožno.

Ne trebamo se plašiti. Isus nas zastupa na sudu, a sile zla su poražene. Presuda se donosi u korist Božjeg naroda (Daniel 7,22). Svrha suda nije da utvrdi koliko smo mi loši, već koliko je Bog dobar.

Razmislite ponovno o velikoj nadi koju nam pruža taj sud — Isusu kao našoj zamjeni. Zašto je to naša jedina nada?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Obratite pozornost na snažne opise Duha proroštva u vezi sa stanjem Božjeg naroda u posljednjim danima, u vrijeme suda i svršetka svijeta.

“Njihova jedina nada je Božje milosrđe, njihova jedina obrana molitva. Kao što se Jošua molio pred Anđelom, tako će Crkva ostatka slomljena srca i u ozbiljnoj vjeri moliti Isusa svojega Zagovornika za oprost i izbavljenje. Oni su potpuno svjesni grešnosti svojega života, vide svoju slabost i nedostojnost i kad gledaju sebe oni su očajni. Kušać ih optužuje kao što je optuživao Jošuu. On ukazuje na njihovu prljavu odjeću, njihov nedostojan karakter. Iznosi njihove slabosti i ludosti, njihove grijehе nezahvalnosti, njihovu nesličnost s Kristom koja je osramotila njihovog Otkupitelja. ...

Božji narod je u mnogočemu vrlo kriv. Sotona dobro zna grijehе na koje ih je naveo kušajući ih i prikazuje ih u pretjeranom svjetlu izjavljujući: ‘Hoće li Bog mene i moje anđele izbaciti iz svoje prisutnosti, a nagraditi one koji su krivi za iste grijehе? Ne možeš to učiniti, o Gospodine, i ostati pravedan. Tvoje prijestolje ne može opstati u pravednosti i sudu. Pravda zahtijeva da nad njima izgovoriš presudu.’

Ali dok su Kristovi sljedbenici grijeshili, oni se nisu dali pod vlast Zloga. Odbacili su svoje grijehе i molili Gospodina u poniznosti i skrušenosti, i božanski Zagovornik molio je za njih. Onaj koji je najviše uvrijeđen njihovom nezahvalnošću, koji zna njihove grijehе, ali i njihovo pokajanje, objavljuje: ‘Gospodin da te ukori, Sotono. Ja sam dao svoj život za ove duše. One su urezane na mojim dlanovima.’ (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 416,416; u izvorniku 473,474)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako spoznaja da “je došao čas njegova Suda” utječe na naš svakidašnji život? Ako smo iskreni, većina nas vjerojatno će reći da ne utječe baš mnogo, zar ne? Kako se možemo promijeniti?

2. Zašto je sud dobra, a ne loša vijest? Razgovarajte u razredu o uloji koju Isus ima na tom sudu kad je riječ o nama. Kako nas to može potaknuti da Mu budemo vjerni, budući da znamo da samo zahvaljujući onome što je On učinio za nas možemo imati nadu u spasenje?

3. Zadržite se u mislima na prizoru suda koji otkriva Božji karakter pred svemirom. Na koji se način ta misao uklapa u čitav scenarij velike borbe?

Došao je čas Njegova Suda

“Ovo činite jer znate vrijeme (u kojemu živimo). Već je naime čas da se probudite od sna, jer je sada naše spasenje bliže nego kad smo prigrlili vjeru. Noć je podmakla. Dan je blizu. Svucimo dakle sa sebe djela tame, a obucimo se u oružje svjetla!” (Rimljanima 13,11.12)

Biblijski tekstovi: Daniel 8; Daniel 9; Ezra 7; Matej 3,13-17; Rimljanima 5,6-9; Marko 15,38; Levitski zakonik 16,16.

Prije nekoliko godina časopis *National Geographic* pisao je o jednom šumskom požaru u Nacionalnom parku Yellowstone u Sjedinjenim Američkim Državama. Nakon što je požar ugašen, šumari su se popeli na planinu da procijene štetu. Jedan od njih pronašao je pticu koja je bila doslovno spržena u podnožju drveta. Potresen tim strašnim prizorom, kucnuo je pticu štapom. U tom trenutku tri sićušna ptića izletjela su ispod krila svoje mrtve majke. Po svemu sudeći, majka puna ljubavi, predosjetivši predstojeću katastrofu, prenijela je svoje ptiće u podnožje drveta i skupila ih pod svoja krila. Mogla je odletjeti na neko sigurno mjesto, ali nije htjela napustiti svoje mladunce. Ovo je lijepa slika vjernika koji je potpuno siguran u Kristu!

Oganj Božjeg suda dogorio je na Njemu na Golgoti, i svi koji su u Kristu zauvijek su sigurni u Njegovom naručju. Na križu je Krist osuđen kao grešnik da bismo na sudu mi bili proglašeni pravednim građanima nebeskog kraljevstva. On je osuđen kao zločinac da bismo mi bili pošteđeni razornog ognja vječnog gubitka, kako u slikovitom, tako i u doslovnom smislu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 605—614.

ČIŠĆENJE SVETIŠTA

Kao što smo već vidjeli, sud se mora odigrati prije nego što Krist dođe. Anđeo glasno objavljuje da “je došao čas njegova Suda” (Otkrivenje 14,7). Knjiga proroka Daniela otkriva nam vrijeme početka tog suđenja.

Pročitajte Daniel 8,14. Koji konkretan vremenski slijed Daniel iznosi u vezi s čišćenjem Svetišta?

.....

.....

Svaki Židov jasno je razumio što znači čišćenje zemaljskog Svetišta. To se događalo na Dan pomirenja, što je zapravo bio dan suda. Tako je i Daniel razumio pojam suda i čišćenje Svetišta, ali ga je zbunjivalo tih 2300 dana.

Pročitajte sljedeće tekstove: Daniel 8,27; 9,21.22. Kako je Daniel reagirao na viđenje o 2300 dana, i kakav mu je odgovor dao Bog?

.....

.....

.....

Na kraju 8. poglavlja Daniel kaže: “Bijah smeten zbog viđenja, no nitko to nije dokučio.” (Daniel 8,27) — misleći na viđenje o 2300 dana (jer je ostatak viđenja već bio protumačen; vidi Daniel 8,19-22). Sljedeće poglavlje, Daniel 9, bilježi kako je anđeo Gabriel došao objasniti Danielu proročanstvo o 2300 dana. “Daniele, evo me: dođoh da te poučim.” (Daniel 9,22)

Prorok ostaje zadivljen, dok mu Gabriel daje mnogo širi odgovor na molitvu nego što je mogao i zamisliti. Anđeo vodi Daniela kroz vrijeme i otkriva mu istinu o dolasku Mesije, navodeći točne datume početka Njegove službe i Njegove okrutne smrti, događaja koji su izravno povezani s čišćenjem Svetišta, o čemu govori Daniel 8. Drugim riječima, Kristova smrt neraskidivo je povezana sa sudom.

Zašto je značajno što je Isusova smrt, prorečena u Danielu 9,24-27, izravno povezana sa sudom iz Daniel 8,14? Koju veliku istinu saznajemo na osnovi te povezanosti?

.....

.....

RAZDOBLJE OD 2300 DANA I VRIJEME KRAJA

Pročitajte Daniel 8,17.19.26. Na koje se razdoblje, prema tumačenju anđela, odnosi viđenje iz Daniela 8 o 2300 dana, i zašto je to važno razumjeti?

.....

.....

.....

Neki tvrde da se razdoblje od 2300 dana odnosi na doslovne dane. Oni također smatraju da se "mali rog" iz Daniela 8 odnosi na seleukovičkog vojskovođu Antioha Epifana (216.—164. pr. Kr.), koji je napao Jeruzalem i oskvrnuo židovski hram, premda se 2300 dana uopće ne uklapa u vremenski okvir njegove vladavine. Takvo tumačenje je u rasporaku s jasnom napomenom anđela da se viđenje odnosi na "vrijeme posljednje". Antioh definitivno nije živio u posljednje vrijeme.

U Danielu 8 Gabriel počinje svoje tumačenje proročanstva o 2300 dana. On imenuje ovna kao Medo-Perziju, a rutavog jarca kao predstavnika Grčke (Daniel 8,20.21), i premda nije konkretno imenovan kao dvije sile prije njega, sljedeći entitet, mali rog, očito predstavlja Rim (Daniel 8,9.23.24). On zatim opisuje neku vrstu vjersko-političke faze Rima, za koji kaže da će "na zemlju oboriti istinu" (Daniel 8,10-12.25) i remetiti Kristovu nebesku službu (Daniel 8,10-12). Čišćenje Svetišta u Danielu 8,14, što je vrhunac tog poglavlja, Božji je odgovor na drskost zemaljskih i vjerskih sila koje će pokušati uzurpirati Božju vlast. To je dio Božjeg rješenja za problem grijeha.

Gabriel je došao s namjerom da objasni pojedinosti Božjeg proročkog vremenskog rasporeda. Na kraju 8. poglavlja jasno se vidi da Daniel nije razumio dio viđenja o 2300 dana (Daniel 8,27). Prethodni dio o ovnu, jarcu i malom rogu objašnjen je u cjelini, pri čemu se prve dvije sile čak navode i konkretno po imenu (Daniel 8,20.21). Čišćenje Svetišta, međutim, nije objašnjeno.

Anđeo Gabriel, koji se javlja u 8. poglavlju, javlja se ponovno u 9. poglavlju Daniela i kaže mu: "Od početka tvoje molitve izašla je riječ, i ja dođoh da ti je navijestim. Ti si miljenik. Pazi dobro na riječ, razumij viđenje." (Daniel 9,23) Koje viđenje? Kao što ćemo vidjeti, viđenje o 2300 dana jedini je dio prethodnog viđenja iz 8. poglavlja koji Danielu još uvijek nije bio razjašnjen.

Anđeo kaže Danielu da je "mio". Što nam to govori o prisnoj vezi između Neba i Zemlje?

ANĐELOVA UPUTA DANIELU

Pročitajte Daniel 9,23. Koju konkretnu uputu anđeo daje Danielu? Zašto je to važno da bismo razumjeli značenje čišćenja Svetišta o kojem je riječ u Danielu 8,14?

.....

Anđeo je Danielu jasno rekao: “Pazi dobro na riječ, pazi na viđenje.” (Daniel 9,23) Na koju riječ i na koje viđenje? Pošto u 9. poglavlju nije zabilježeno nijedno viđenje, Gabriel nesumnjivo govori o dijelu viđenja iz 8. poglavlja koji prorok nije razumio — viđenja o 2300 dana (Daniel 8,27).

Gabriel nastavlja svoje objašnjenje u Danielu 9,24-27. O kojim događajima iz Isusovog života govori?

.....

.....

Prvi dio tog proročanstva odnosi se na Božji narod, Židove. “Se-damdeset je sedmica određeno tvom narodu” — židovskom narodu (Daniel 9,24). U biblijskom proročanstvu jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj proročkoj godini (Ezekiel 4,6; Brojevi 14,34). U Danielu i Otkrivenju, kada imate simboličnu sliku, obično imate i simbolično vremensko proročanstvo. Jedan od razloga što možemo biti sigurni da je ovdje upotrijebljeno načelo “dan za godinu” jest što se, kada ga primijenimo na Danielovo proročanstvo, svaki događaj na vremenskoj crti savršeno uklapa (pogledajte sutrašnju pouku). Kad primijenimo to načelo, zaključujemo da se sedamdeset tjedana sastoji od 490 dana. A budući da jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini, 490 dana bi, dakle, bilo 490 doslovnih godina.

Gabriel kaže Danielu da je 490 godina “odsječeno” (doslovno značenje hebrejske riječi *čatak*, koja se katkad prevodi kao “određeno”). Odsječeno od čega? To se može odnositi samo na neko drugo vremensko proročanstvo, a jedino drugo vremensko proročanstvo koje se u vezi s tim spominje jest 2300 dana iz Daniela 8,14. Tih 490 godina, koje su i same vremensko proročanstvo, izravno su povezane s vremenskim proročanstvom iz Daniela 8,14, jedinim dijelom viđenja koji je ostao neobjašnjen u 8. poglavlju, a također i jedinim vremenskim proročanstvom u tom poglavlju. Dakle, vidimo da Gabriel dolazi s tim proročanstvom kako bi pomogao Danielu da razumije ono što nije razumio u prethodnom poglavlju — 2300 dana.

MESIJA "POGUBLJEN"

Gabriel je kao početak tog 490-godišnjeg proročanstva označio događaj od iznimne važnosti za Daniela i Židove — zapovijed da se Jeruzalem obnovi i sazida. Premda su kad je riječ o Jeruzalemu donošene razne uredbe, u Ezri 7 saznajemo da je prema proglasu izdanom 457. godine pr. Kr., Židovima dopušteno ne samo da se vrate u svoju domovinu, već i da ponovno uspostave svoje vjerske običaje (vidi Ezra 7,13.27).

Značajno je napomenuti da je Artakserksov proglas izdan u jesen 457. godine pr. Kr. Dakle, od njegovog izdavanja, 457. godine pr. Kr., do Mesije, trebalo bi, prema Danielu, proći šezdeset devet tjedana, odnosno 483 godine. Ako počnemo od 457. godine pr. Kr. i krenemo naprijed na povijesnoj vremenskoj crti, stižemo do 27. godine.

Riječ "Mesija" znači "pomazanik". Dvadeset sedme godine kršten je Isus Krist — Mesija. (Vidi Matej 3,13-17.) Dakle, Daniel je stotinama godina unaprijed pretkazao točnu godinu Kristovog krštenja — trenutak kada će Isus otpočeti svoju troipolgodišnju službu.

Pročitajte Rimljanima 5,6-9 i Daniel 9,26. Koje su velike istine tu otkrivene?

.....

.....

"A poslije šezdeset i dvije sedmice, bit će Pomazanik pogubljen, ali ne za sebe." (Daniel 9,26) Mesija će biti "odsječen", odnosno razapet. U retku se dodaje "ali ne za sebe". Drugim riječima, Krist je umro na golgotskom križu zbog nas, a ne zbog sebe, na osnovi čega je Pavao mogao napisati: "Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas." (Rimljanima 5,8)

U Danielu 9,27 čitamo da će usred tog tjedna — posljednjih sedam godina, Krist ukinuti "žrtvu i prinos". Sredinom tog sedamdesetog tjedna, 31. godine, Krist je svojom krvlju potvrdio vječni Savez kada je umro na križu, čime je žrtveni sustav ispunio svako proročko značenje.

Ta su proročanstva, dakle, otkrila da će Krist, Mesija, biti razapet i da će žrtveni sustav izvršiti svoje proročko značenje u proljeće 31. godine. To se proročanstvo ispunilo do najsitnijih pojedinosti. Upravo na Pashu, kada je veliki svećenik prinosio pashalno janje na žrtvu, Krist je žrtvovan za nas.

Imajući na umu sve što je gore napisano, pročitajte Marko 15,38; Matej 3,15.16. Kako nam ti redci pomažu da razumijemo proročanstvo iz Daniela 9,24-27?

GODINA 1844.

Prvih 490 godina iz proročkog lanca u trajanju od 2300 godina bilo je posebno određeno za židovski narod i dolazak Mesije. Preostali dio razdoblja od 2300 godina odnosi se na Božji narod — Židove i obraćene pogane — na čišćenje nebeskog Svetišta i, konačno, na Kristov drugi dolazak.

Dakle, prvih 490 godina odnosilo se na Mesijin prvi dolazak i završilo je 34. godine. Oduzimanjem 490 od 2300 godina, dobivamo 1810 godina. Tih drugih 1810 godina odnosilo se na Božji narod. Ako krenemo od 34. godine i dodamo 1810 godina, dolazimo do 1844. godine.

U svjetlu čišćenja, odnosno obnove istine o Svetištu i nebeskom sudu na svršetku vremena, Bog upućuje posljednji poziv cijelom čovječanstvu, zabilježen u Otkrivenju 14,6.7 — poziv da se odazove na Njegovu ljubav, da prihvati Njegovu milost i da živi pobožno u poslušnosti.

Pročitajte Levitski zakonik 16,16. Koji je bio razlog čišćenja Svetišta i što nas to uči o Evandelju?

.....

.....

Zbog grijeha i bezakonja naroda Svetište se moralo čistiti, a to se radilo isključivo krvlju životinja. Isti je slučaj i s nama. Potreban nam je Spasitelj, čiji život simbolički predstavljaju životinje koje su žrtvovane na Dan pomirenja, što je jedini način da budemo pomilovani na sudu.

Pročitajte Levitski zakonik 23,26-29. Što je Bog zapovjedio svojem narodu da čini na taj dan suda, i što bi to trebalo značiti za nas danas?

.....

.....

.....

Izraelci su trebali postiti. To znači da su se trebali poniziti, preispitati svoje srce, priznati grijeha, pokajati se i moliti Boga da ih očisti, kao što je veliki svećenik čistio zemaljsku Svetinju.

Proročki tekstovi iz Daniela 7—9, kao i Otkrivenje 14, posebno nam skreću pozornost na ozbiljne pozive da se pripremimo za sud. Od 1844. godine živimo u vrijeme suda, a poruka prvog anđela iz Otkrivenja glasi: “Jer je došao čas njegova Suda.” (Otkrivenje 14,7) Kako s tim u vezi mi danas možemo postiti?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Evo brzog i jednostavnog pregleda proročanstva o 70 tjedana iz Daniela 9,24-27:

Prvo se spominje sedamdeset tjedana (Daniel 9,24).

Zatim sedam tjedana i šezdeset dva tjedna, odnosno šezdeset devet (Daniel 9,25) od ukupno sedamdeset tjedana.

A tu je onda posljednji, sedamdeseti tjedan (Daniel 9,27).

I konačno, taj posljednji tjedan biva podijeljen “u polovici sedmice” (Daniel 9,27) — na dva odsječka od po tri i po godine.

Sedamdeset tjedana, koji se sastoje od šezdeset devet tjedana i jednog tjedna. A taj jedan tjedan podijeljena je na pola. Sad samo dodajte početni datum — 457. godinu pr. Kr., i jednostavnom računicom doista dolazimo do 1844. godine na vremenskoj crti.

Doduše, u 8. poglavlju Daniela, kada je riječ o 2300 dana, uopće se ne spominje početak tog razdoblja. “Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.” (Daniel 8,14) Dvije tisuće i tri stotine dana — ali od kada? Zašto ne od trenutka kad je Daniel dobio to viđenje — “treće godine kralja Baltazara” (Daniel 8,1)?

Međutim, to se ne uklapa. Viđenje u Danielu 8 ne uključuje Babilon. Ono počinje događajima koji su se odvijali nakon njega — od Medo-Perzije, preko Grčke i Rima, sve do “vremena posljednjeg”. Zašto bi se jedan događaj — čišćenje Svetišta — koji je dio viđenja, vremenski vezivao za nešto (Babilon) što nije dio tog viđenja? Početni datum vrhunca viđenja treba dolaziti iz samog viđenja, a ono je počelo od Medo-Perzije i proteže se do samog “vremena posljednjeg”. A to je mnogo godina.

Kada je to razdoblje otpočelo? To nam nije rečeno u 8. poglavlju Danielove knjige. Rečeno nam je u 9. poglavlju.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razgovarajte o bliskoj povezanosti između Evandjelja i suda, kakvu vidimo u ta dva dijela istog proročanstva. Zašto je ta povezanost između njih tako radosna vijest za nas? Kako bi ta povezanost trebala ublažiti strah koji mnogi osjećaju pri pomisli na sud?

2. Zadržite se u mislima na istini otkrivenoj u Danielu 9,26, da je Mesija odsječen, ali “ne za sebe”. O čemu je tu riječ? Zbog koga je On odsječen i zašto?

3. Pročitajte ponovno Levitski zakonik 16,16; 23,26-29. Razgovarajte o razlogu čišćenja Svetišta (Levitski zakonik 16,16) i o tome kako se narod treba ponašati dok se to zbiva (Levitski zakonik 23,26-29). Kakav odnos postoji između onoga što se tu događa i onoga što bi to trebalo značiti za nas danas?

Obožavanje Stvoritelja

“Dostojan si, naš Gospodine i naš Bože, da primiš slavu, čast i moć, jer ti si stvorio sve: sve tvojoj volji duguje postojanje i stvaranje.” (Otkrivenje 4,11)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 1,9; Izaija 40,26; 2. Korinćanima 5,17; Kološanima 1,17; Otkrivenje 4,11; Ivan 19,16-30.

Lako je uzimati stvari zdravo za gotovo, posebno kad je riječ o nečemu što nam je dobro poznato i što smo oduvijek doživljavali. Kako je lako, na primjer, maloj djeci vjerovati svojim roditeljima koje poznaju od početka svojega kratkog života. Kako je lako nama uzimati kao činjenice sunce, nebo, zrak i tlo pod nogama.

A jeste li ikad zastali i razmislili u kojoj mjeri mi olako shvaćamo svoje postojanje? Koliko često zastanemo i postavimo ono čuveno filozofsko pitanje: Zašto postoji nešto, a ne ništa?

Kao prvo, zašto uopće postoji svemir sa svim tim veličanstvenim i zadivljujućim pojavama? Do kako bi velike logičke proturječnosti došlo kad bi se ispostavilo da naš svemir, zajedno s nama u njemu, uopće ne postoji? Prema najnovijoj znanstvenoj teoriji (a te teorije se mijenjaju), naš svemir nekada nije postojao. Drugim riječima, naše postojanje je čista slučajnost i pravo je čudo što smo uopće ovdje. Ali usprkos svakojakim mitovima o svemiru koji nastaje apsolutno ni iz čega, ili iz neke vrste matematičke jednadžbe, naš svemir postoji zato što ga je Bog, Stvoritelj, doveo u postojanje zajedno sa svim što je u njemu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 615—630.

SUPUTNIK U NEVOLJI

Nakon uzašaća na Nebo (Djela 1,9), Isus je posjetio posljednjeg preživjelog apostola, Ivana, na otoku Patmosu, kamo je bio prognan od strane nemilosrdnog rimskog cara Domicijana.

Pročitajte Otkrivenje 1,9. Pogledajte također Matej 13,21; Djela 14,22; Ivan 16,33. Koja se poruka tu nalazi za sve one koji žele slijediti Isusa u ovom svijetu?

.....

.....

Premda lišen blizine svoje obitelji, prijatelja i kršćanske zajednice, Ivan ipak nije ostao sam u patnjama i nevoljama s kojima se suočavao kao Isusov sljedbenik. Njegova služba još uvijek nije završila. Njegovo svjedočanstvo nije bilo dovršeno. Anđeoski posjetitelj blistave vanjšine pojavio se pred Ivanom na tom samotnom otoku i donio mu vijest izravno s Božjeg prijestolja. Ta vijest od Isusa trebala je odzvanjati koridorima vremena kroz sve vjekove. Bila je to vijest nade za sve naraštaje, ali u posebnom smislu vijest koja treba pripremiti Božji narod posljednjeg vremena za Isusov dolazak. To je ozbiljna vijest upozorenja, u istoj mjeri koliko i vijest ohrabrenja dok se spremamo za suočavanje s kušnjama posljednjih dana (ili bilo kojom drugom kušnjom s kojom se možda trenutačno suočavamo).

Ako biste ušli u špilju u kojoj je Ivana, kako se tvrdi, posjetio nebeski anđeo donoseći mu proročko viđenje, odmah biste zapazili riječi zapisane na ploči koja je postavljena na njezinom ulazu — riječi koje sažimaju čitavo Otkrivenje: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!” (Otkrivenje 14,7)

Glavna tema Otkrivenja jest obožavanje. Mi smo stvoreni kao bića sklona obožavanju. I zato svatko od nas nekoga ili nešto obožava. Pravo obožavanje, obožavanje Stvoritelja, omogućava nam da otkrijemo istinsku svrhu života. Ono nam daje razlog za život. Ono nam pruža nešto za što trebamo ne samo umrijeti, već, što je još važnije, nešto za što trebamo živjeti i, ako je potrebno, trpjeti nevolje. I doista, kada nastupe konačne nevolje, bolje ćemo razumjeti riječi “da nam treba kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje” (Djela 14,22).

Ako su se tako vjerni Božji sluge poput Ivana suočavali s patnjom i nevoljama, zašto mislimo da se i mi nećemo suočiti s njima? (Vidi 1. Petrova 4,12-15.)

POKLONITE SE STVORITELJU

Pročitajte Otkrivenje 14,7. Kako završava poruka prvog anđela? Kakav nam konačni poziv upućuje ta vijest o sudu? (Vidi i sljedeće tekstove: Izaija 40,26; Ivan 1,1-3; Rimljanima 1,20.)

.....

.....

.....

Otkrivenje 14,7 završava jasnim pozivom na obožavanje Stvoritelja. Taj poziv je posebno važan sada, kada je većina znanstvenog, pa čak i kršćanskog svijeta, prihvatila teoriju o evoluciji, učenje koje pogađa u samu srž svega što je biblijsko i kršćansko. Kad bi ta teorija bila istinita, naša vjera bila bi laž. Toliko su oštro suprotstavljeni ti stavovi.

Posljednji poziv Otkrivenja se, prema tome, temelji na prvoj biblijskoj knjizi Postanku. Nikad nećemo u potpunosti razumjeti predmet rasprave u toj sveopćoj borbi oko bogoštovlja ako ne razumijemo značenje stvaranja. "U početku stvori Bog nebo i zemlju." (Postanak 1,1) Taj redak temelj je cijelog Svetoga pisma. "U početku stvori Bog." Hebrejski glagol *bara*, "stvoriti", u ovom tekstu, koristi se jedino i isključivo kada je vršitelj radnje sam Bog.

Da bismo stekli makar i najmanju predodžbu o neograničenosti Božje sile, razmotrimo samo jedno djelo Njegovog stvaranja — Sunce. Sunce zrači više energije u jednoj sekundi nego što je čovječanstvo proizvelo uz pomoć nafte, plina, ugljena ili vatre od početka vremena.

Sunce ima promjer od približno milijun i četriristo tisuća kilometara i moglo bi obuhvatiti milijun planeta veličine Zemlje. Međutim, Sunce je samo jedna od najmanje stotinu milijardi zvijezda u našoj galaktici Mliječnoj stazi. Na primjer, zvijezda po imenu "Pištolj" (na engleskom Pistol Star) zrači čak deset milijuna puta više energije od našeg Sunca. Milijun zvijezda veličine našeg Sunca lako može stati u sferu te zvijezde. Kako uopće razumjeti stvaranje takvih razmjera?

Stvaranje govori o Bogu strahovite moći i bezgranične sile. Ali Njegova stvaralačka moć nije samo dovela u postojanje Nebo i Zemlju, već je vjekovima djelovala u korist Njegovog naroda. On je Bog koji je začeo ovaj svijet, koji je uvijek prisutan u ovom svijetu i koji nikad neće napustiti svoj narod na ovom svijetu.

Kako te goleme razmjere stvaranja još više naglašava stvarnost Božje ljubavi pokazujući da je Krist, usprkos našoj malenkosti u odnosu na čitav stvoreni svijet, ipak umro za nas?

BOG KOJI JE BLIZU

Bog Stvoritelj, koji je doveo u postojanje Sunce, Mjesec i zvijezde, koji je svojom zadivljujućom silom oblikovao ovaj planet i ispunio ga životom, isto je tako Bog koji se zanima za svakoga od nas. On je Bog koji je svoj narod izbavio iz egipatskog ropstva, koji ga je vodio u lutanju kroz pustinju, obasipao ga manom s neba, srušio jerihonske zidine i pobijedio njegove neprijatelje. Isti Bog koji je svojom beskonačnom silom stvorio svemir, koristi se tom beskonačnom silom da bi pobijedio snage zla koje vode bitku za naše živote.

Pročitajte tekstove: 2. Korinćanima 5,17; Psalam 139,15-18; Djela 17,27; Kološanima 1,17. Čemu nas ti redci uče o Božjoj blizini?

.....

.....

.....

.....

Teolozi govore o Božjoj transcendentnosti. To je misao da Bog postoji iznad i izvan cjelokupnog stvorenog svijeta. Ali govore i o Božjoj imanentnosti. To je misao da Bog na neki način prebiva i u našem svijetu i, kao što pokazuje biblijska povijest, blisko je povezan s njim. Premda Bog boravi “na visoku i svetu mjestu”, On je također “s onim koji je skrušena i ponizna duha” (Izaija 57,15 — Varaždinska Biblija). Kao što je sam Isus rekao o svojim vjernim sljedbenicima: “Ja u njima, a ti u meni — da postanu potpuno jedno, da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio.” (Ivan 17,22.23) Nema ničega prisnijeg i bliskijeg od toga.

Divna je vijest o našem Bogu da su Njegova veličina i moć toliko velike da sežu s kraja na kraj svemira, a zalaze i u život svakoga od nas. On obećava da će nas obnoviti, oblikovati i preobraziti u svoje obličje. Razmislite što to znači. Bog koji je stvorio i održava milijarde galaktika, isti je Bog u kojem ne samo da “živimo, mičemo se i jesmo” (Djela 17,28), već On djeluje i u našem srcu da bi ga obnovio, da bi nas očistio od grijeha i pretvorio u novo stvorenje u Kristu. Kako je moćna i utješna misao da nas naš Bog, Bog takve snage i moći, ljubi i brine se za nas.

Kako možemo crpiti nadu i utjehu iz razumijevanja Božje imanentnosti? Ili vas to možda plaši, jer Bog zna i vaše najmračnije tajne? Kako bi vam Evanđelje trebalo pružiti mir u tom kontekstu?

EVANĐELJE, SUD, STVARANJE

Pogledajte poruku prvog anđela. Neprolazna Radosna vijest. Sud. Poklonite se Stvoritelju. Pogledajte koliko su te ideje blisko povezane. Kad budemo stajali pred našim Stvoriteljem na sudu, samo će nam Evanđelje moći pružiti nadu. “Nikakve dakle sada nema osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu.” (Rimljanima 8,1 — Varaždinska Biblija) Nikakve osude nema sada, a svakako ni na sudu.

Poruka o Bogu kao Stvoritelju od presudne je važnosti za sadašnju istinu, posebno s obzirom na to da teorija o evoluciji, čak i kad je preobučena u “kršćansko” ruho, ruši temelj kršćanske vjere.

Naime, usred tog naglog napredovanja evolucijske misli, Bog je podigao crkvu — narod čije ime svjedoči protiv evolucijske misli — narod koji treba objaviti temeljnu istinu o Bogu kao našem Stvoritelju i Otkupitelju.

Pročitajte sljedeće tekstove: Efežanima 3,9; Kološanima 1,13-17; Otkrivenje 4,11; Rimljanima 5,17-19. Čemu nas ti tekstovi uče o Isusu kao Stvoritelju i Otkupitelju?

.....

Pogledajte kako je Isus kao Stvoritelj blisko povezan s Isusom kao Otkupiteljem. Čim se Njegova uloga kao Stvoritelja umanja, što teorija o evoluciji nužno čini, odmah se i Njegova uloga kao našeg Otkupitelja dovodi u pitanje. Isus nas dolazi otkupiti od grijeha, smrti, patnje i nasilja — dok su prema teoriji o evoluciji grijeh, smrt, patnja i nasilje sredstva stvaranja? Ispada, prema tome, da nas Bog otkupljuje od onog procesa kojim nas je i stvorio? To je opasna laž.

Ali najgore od svega jest što se teorija o evoluciji ruga Isusovoj smrti na križu. U kojem smislu? Apostol Pavao (vidi Rimljanima 5,17-19) neraskidivo povezuje pojavu grijeha na ovom svijetu i u Adamu s Isusovom smrću. Prema tome, postoji izravna veza između Adama i Isusa. Međutim, ni prema jednom evolucijskom modelu, nikakav bezgrešni Adam nije mogao donijeti smrt, jer je umiranje — milijuni godina umiranja — bilo, navodno, sredstvo i sila potrebna za Adamovo stvaranje.

Teorija o evoluciji, dakle od samog početka ruši biblijski temelj križa. Nasuprot tome, adventisti sedmoga dana, pozivajući svijet da obožava Stvoritelja, stoje kao živi svjedoci protiv te zablude.

STVORITELJ NA KRIŽU

Koliko god mi obožavali Boga kao svojeg Stvoritelja, koliko god Mu se divili, uvijek možemo i više od toga. Već smo zapazili, ali vrijedi ponoviti, da je naš Stvoritelj ujedno i naš Otkupitelj. Bog koji nas je stvorio isti je onaj Bog koji nas je otkupio. Bog koji je rekao: “Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična” (Postanak 1,26), isti je Onaj koji je na križu zavapio: “Eli, Eli! Lema sabakthani! — a to znači: Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?” (Matej 27,46) To mnogo govori o razlozima zbog kojih bismo se trebali bojati Boga, ili, čak i više, slaviti Ga i klanjati Mu se! Kako mi, kao pala ljudska bića, možemo adekvatno reagirati na jednu tako nevjerojatnu istinu? Što možemo učiniti? U vijesti prvog anđela rečeno nam je što trebamo učiniti: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!” (Otkrivenje 14,7)

Pročitajte Ivan 19,16-30 — Ivanov izvještaj o Isusu na križu. Dok budete čitali, sjetite se biblijskih tekstova koje smo naveli o Isusu kao Stvoritelju po kojem je “sve stvoreno — sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega” (Kološanima 1,16). Kako možemo odgovoriti na taj nevjerojatni izraz Božje ljubavi?

.....

.....

Vijest prvog anđela — da se klanjamo Stvoritelju — stigla je nakon križa, nakon što je Kristovim sljedbenicima i svemiru koji je to promatrao postalo jasno da je Onaj “koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene”, zapravo isti Onaj koji se, premda je bio Bog, “odrekao svega. Uzeo je narav sluge i postao sličan ljudima. Postao je čovjek. Ponizio se i ostao poslušan sve do smrti, i to smrti na križu.” (Filipljanima 2,7.8 — Suvremeni hrvatski prijevod)

Kako je to bio zadivljujući prizor za one koji su poznavali Isusa prije nego što je došao na Zemlju kao ljudsko biće. Nije ni čudo što Ga i nebeska bića obožavaju. A što se tiče nas, otkupljenih Njegovom krvlju, što bismo drugo i mogli učiniti osim da se poklonimo svojem Stvoritelju i Otkupitelju?

Zašto je u svjetlu križa misao da bi pala ljudska bića mogla išta dodati onome što je Krist učinio na križu, u osnovi heretička? Koje bi se naše djelo moglo dodati onome što je Stvoritelj već učinio za nas?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Bogoštovlje zauzima središnje mjesto u Svetom pismu i oduvijek je bilo predmet sporenja među ljudima kao i unutar Božjeg naroda. U cijelom Starom zavjetu proroci su ukoravali Božji narod zato što se klanjao drugim bogovima ili obožavao Jahvu držeći se bogoslužnih običaja poganskog svijeta. Sukob između obožavanja Boga i služenja drugim bogovima nalazi se u središtu velike borbe i uvijek je praćen nepoštovanjem Božjeg zakona.

“Bogoštovlje se obraća najosnovnijem aspektu ljudskog postojanja baveći se onim što bi ljudi, kao živa bića, trebala raditi kad se nađu u prisutnosti Stvoritelja. ... Samo živi mogu se klanjati Gospodinu. Mrtvi Ga ne mogu hvaliti ni obožavati. ... Onaj koji nas je stvorio poziva nas da Mu svoj život predamo u činu bogoštovlja. Bogoštovlje je povezano s naravi i svrhom našeg postojanja, kao i s našom potrebom da imamo neki oslonac izvan sebe samih, koji nas oslobađa od sebičnosti. Ne obožavati Boga znači izgubiti razlog postojanja. To znači živjeti u stanju dezorijentiranosti te stoga umirati, odnosno kretati se prema potpunom nestanku jer se time odvajamo od izvora života.” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, str. 42)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razmislite još jednom o činjenici da palom svijetu nije dovoljno što ga je Bog stvorio. Zašto nam je potrebno i obećanje o otkupljenju?

2. Sjetite se nekog trenutka kad ste nepogrešivo vidjeli kako Božja sila djeluje u vašem životu, i to na način koji vam je jasno otkrio Božju ljubav prema vama. A onda se zadržite u mislima na činjenici da je to isti Bog koji je stvorio cijeli svemir! I taj Bog vas voli toliko da se brine o vašem životu. Zašto bi nam ta činjenica trebala pružiti ne samo utjehu, već i izazvati u nama osjećaj poniženosti?

3. Zamislite da je teorija o evoluciji istinita i da smo pozvani obožavati Stvoritelja koji se poslužio milijardama godina umiranja, nasilja, uništenja, patnje i masovnog istrebljenja da bi nas stvorio, a onda nam u Postanku ponudio potpuno drugačiji izvještaj o tome kako smo stvoreni. A ipak bismo Ga, navodno, trebali obožavati? Obožavati zbog čega? Zato što nam je tisućama godina lagao o tome kako smo ovamo uopće dospjeli?

Subota i vrijeme svršetka

“I da otkrijem svima, kako se je ostvarila tajna od vjekova skrivena u Bogu, koji je sve stvorio po Isusu Kristu.” (Efežanima 3,9 — Šarić)

Biblijski tekstovi: Jakov 2,8-13; Ponovljeni zakon 5,12-15; Psalam 33,6.9; Otkrivenje 14; 2. Petrova 3,13; Otkrivenje 21,1.

Ljudsko dostojanstvo ogleda se u našem stvaranju. Činjenica da smo na jedinstven način stvoreni od Boga, daje vrijednost svakom ljudskom biću. Nerođeno dijete u majčinoj utrobi, tinejdžer s kvadriplegijom, mlada odrasla osoba s Downovim sindromom i baka oboljela od Alzheimerove bolesti imaju veliku vrijednost pred Bogom. Bog je njihov Otac. Oni su Njegovi sinovi i kćeri. “Bog, Stvoritelj svijeta i svega što je u njemu, on koji je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima sagrađenim rukom. ... On je izveo sav ljudski rod od jednoga čovjeka i nastanio ga po svoj površini zemaljskoj.” (Djela 17,24-26)

Mi imamo zajedničko naslijeđe. Pripadamo istoj obitelji. Mi smo braća i sestre koje je načinio i oblikovao isti Bog. Stvaranje nam pruža istinski osjećaj vlastite vrijednosti. Kad su se geni i kromosomi spojili i oblikovali jedinstvenu biološku strukturu vaše osobe, Bog je spremio taj oblik. Zato ne postoji nitko drugi poput vas u cijelom svemiru. Vi ste jedinstveno, neponovljivo stvorenje, toliko vrijedno biće da je Bog koji je stvorio svemir uzeo naše tijelo i prinio sebe na žrtvu za vas i vaše grijeh!

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci, Znaci vremena*, 2020., stranice 631—539.

SUD, STVARANJE I ODGOVORNOST

Ako smo mi samo nakupina nasumično nastalih stanica, običan proizvod slučajnosti, napredniji oblik afričkog majmuna i ništa više, život nema mnogo smisla. Ako smo samo jedno od približno osam milijardi ljudskih bića koja se međusobno grabe za životni prostor na planetu zvanom Zemlja, život gubi svaku svrhu osim pukog opstanka. Nasuprot tome, biblijsko stvaranje pruža nam razlog i moralni imperativ za život. Stvorio nas je Bog i Njemu smo odgovorni za svoja djela. Naš Stvoritelj smatra nas odgovornima. On uspostavlja vrijednosti, čak i u svijetu "moralnog relativizma".

Pročitajte sljedeće tekstove: Otkrivenje 14,7; Rimljanima 14,10; Jakov 2,8-13. Što sud podrazumijeva kad je riječ o pitanjima kao što su dužnost i odgovornost? Na koji su način sud, Božje zapovijedi i bogoštovlje povezani?

.....

.....

Poruke trojice anđela koji lete posred neba u Otkrivenju 14 najavljuju dolazak "njegova Suda" (Otkrivenje 14,7). Budući da nas je Bog stvorio sa sposobnošću donošenja moralnih izbora, mi smo odgovorni za odluke koje donosimo. Kad bismo bili samo nasumična skupina stanica, samo proizvod naslijeđa i okruženja, naši bi postupci u velikoj mjeri bili određeni silama nad kojima nemamo vlast.

Međutim, sud podrazumijeva moralnu odgovornost. U ovom kriznom času zemaljske povijesti, času suda, Bog nas poziva da donosimo odluke u svjetlu vječnosti. Ozbiljan poziv prvog anđela da se klanjamo "Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda" (Otkrivenje 14,7) potvrđuje da je temelj svakog bogoštovlja činjenica da nas je Bog stvorio.

S druge strane, svetkovanje sedmog dana subote jasno pokazuje našu vjeru da je Isus dostojan obožavanja kao naš Stvoritelj. To pokazuje da mi prihvaćamo Njegov zakon Deset zapovijedi kao božanski nadahnutu načela za življenje punim plućima. Budući da je Zakon temelj Božje vladavine i otkrivenje Njegovog karaktera, on postaje mjerilo suda. Naša vjernost zapovijedi o suboti potvrđuje našu čvrstu odluku da živimo u poslušnosti.

Kako razumijevanje stvaranja utječe na naše ponašanje? Kako naslijeđe i životna sredina utječu na odluke koje svakodnevno donosimo? Kako možemo, Božjom milošću, nadvladati nedostatke karaktera koje nismo sami birali?

SUBOTA I STVARANJE

Bog nam je dao subotu zato što je našem svijetu tako očajnički potrebna umirujuća vijest o stvaranju. Sredinom 19. stoljeća, kada je evolucijska hipoteza na juriš osvojila intelektualni svijet, Bog je poslao vijest punu nade. Mi proučavamo upravo tu vijest koja se nalazi u Otkrivenju 14,6.7.

Sotona na svaki način pokušava iskriviti ideju o stvaranju jer mrzi Isusa i ne želi da Ga mi obožavamo, što Mu s pravom pripada kao našem Stvoritelju i Otkupitelju. Subota je u središtu velike borbe oko Kristove dostojnosti da bude obožavan kao naš Stvoritelj. Božja vijest za posljednje vrijeme poziva cijelo čovječanstvo da se vrati obožavanju Krista kao Stvoritelja Neba i Zemlje. Temelj je svakog obožavanja činjenica da nas je On stvorio.

Tekstove u Postanku 2,1-3; Izlasku 20,8-11 i Ponovljenom zakonu 5,12-15 pročitajte u svjetlu Otkrivenja 14,6.7. Kako u zapovijedi o suboti vidimo, između ostalog, vezu između stvaranja i otkupljenja?

.....

.....

Subota je vječni simbol našeg počinka u Njemu. To je poseban znak odanosti Stvoritelju (Ezekiel 20,12.20). Ona nije neki proizvoljan legalistički zahtjev, već otkriva da se u Njemu nalazi pravi odmor od opravdanja djelima. Subota govori o Bogu koji je za nas ostvario ono što sami nikad ne bismo mogli učiniti.

Sveto pismo poziva nas da svake subote počivamo u Njegovoj ljubavi i brizi. Subota je simbol odmora a ne djela, milosti a ne legalizma, ohrabrenja a ne osude, oslanjanja na Njega a ne na sebe. Svake subote radujemo se Njegovoj dobroti i hvalimo Ga za spasenje koje se može naći samo u Kristu.

Subota je također vječna spona između savršenstva Edena iz prošlosti i slave novog Neba i nove Zemlje u budućnosti (Izaija 65,17; Otkrivenje 21,1). Subota nas poziva da se vratimo svojim korijenima. To je veza s obitelji iz koje potječemo. Subota se svetkuje neprekidno od početka vremena. To je neprekinuta veza koja nas vraća kroz vrijeme do trenutka našeg stvaranja. Subota nas upućuje na slavnu istinu da smo Božja djeca i poziva nas na prisnan, blizak odnos s Njim.

Kako je zapovijed o suboti nagoviještena u Otkrivenju 14,6.7 i zašto je to važno za našu vijest za posljednje vrijeme? (Vidi tekst Izlazak 20,8-11.)

NE TAKO VJEŠTA PRIJEVARA

U pokušaju da zatre istinu o našem nenadmašnom stvaranju, đavao je napravio jednu ne baš tako vještu krivotvorinu. Krivotvorina, koju čak i neki među nama prihvaćaju, glasi otprilike ovako: Bog je glavni pokretač stvaranja, ali Mu je trebalo mnogo vremena da stvori život i u tu svrhu je koristio proces evolucije. Taj pristup pokušava usuglasiti “znanstvene činjenice” s izvještajem iz Postanka. Tako se tvrdi da su dani stvaranja zapravo duga, neodređena vremenska razdoblja i da je život na Zemlji star milijardama godina.

Pročitajte Psalam 33,6,9; Hebrejima 11,3. Što nam ti jasni biblijski tekstovi govore o tome kako je Bog stvorio svijet?

.....

.....

Biblijski izvještaj je jasan. Bog “reče — i sve postade, naredi — i sve se stvori” (Psalam 33,9). “Vjerom doznajemo da je svijet stvoren Božjom riječju, tako da je vidljivo proizvedeno od nevidljivoga.” (Hebrejima 11,3) Prvo poglavlje Postanka potvrđuje da je Bog stvorio svijet za šest doslovnih dana od dvadeset četiri sata, a sedmoga je dana počinio. Jezična struktura 1. i 2. poglavlja Postanka ne dopušta drugačije tumačenje. Čak i znanstvenici koji ne vjeruju u doslovno šestodnevno stvaranje priznaju da je autor biblijskog teksta iznio nauk o šestodnevnom stvaranju. Hebrejska riječ *jom* u 1. poglavlju Postanka znači “dan”. Svaki put kada u Bibliji broj u svojstvu pridjeva dolazi uz riječ *jom* (na primjer dan prvi, dan treći, ili bilo koji), on ograničava to vremensko razdoblje na dvadeset četiri sata. Ne postoji nijedan slučaj u Bibliji da broj koji stoji uz imenicu *jom* označava neko neodređeno vrijeme. To je uvijek, bez iznimke, 24-satno razdoblje.

Osim toga, da Bog nije stvorio svijet za šest doslovnih dana, kakvo bi značenje uopće imala subota kao sedmi dan? Zašto bi nam Bog dao zapovijed da je svetkujemo? Ne bi imalo baš nikakvog smisla ostaviti subotu kao vječno naslijeđe šestodnevnog stvaranja ako tog šestodnevnog stvaranja uopće nije ni bilo. Prihvatiti nauk o stvaranju tijekom dugih vremenskih razdoblja znači osporiti potrebu za svetkovanjem subote kao sedmog dana. To bi također pokrenulo ozbiljna pitanja u vezi s vjerodostojnošću Svetoga pisma.

Napadajući subotu, Sotona zadire u samu srž Božje vladavine, a što bi moglo bolje uništiti uspomenu na šestodnevno stvaranje od nijekanja realnosti šestodnevnog stvaranja? Nije ni čudo što tolik broj ljudi, uključujući i kršćane, odbacuju subotu kao sedmi dan.

STVARANJE, SUBOTA I VRIJEME SVRŠETKA

Velika borba koja je otpočela na Nebu prije više tisuća godina vodi se oko pitanja Božje vlasti. Taj izazov ostao je isti do danas.

Pročitajte Otkrivenje 14,7.9.12. Dopunite priložene rečenice.

Otkrivenje 14,7 upućuje poziv da

.....

Otkrivenje 14,9 upućuje svečan poziv da se ne

.....

Otkrivenje 14,12 opisuje narod koji

.....

Ovi redci jasno pokazuju da je bogoštovlje središnje pitanje u sukobu između dobra i zla, Krista i Sotone na svršetku vremena. Klanjamo li se Stvoritelju ili Zvijeri? A budući da stvaranje čini temelj naše vjere (bi li naša vjera imala smisla kada Bog ne bi bio naš Stvoritelj?), subota kao sedmi dan — ugrađena u izvještaj o stvaranju (Postanak 2,1-3) — stoji kao vječni i nepromjenjivi znak tog stvaranja. To je temeljni simbol temeljne doktrine. Važniji od toga je sam Bog.

Prema tome, odbaciti sedmi dan subotu znači odbaciti Gospodnji autoritet na najvišoj mogućoj razini — Njegov autoritet kao Stvoritelja. To znači sam stati iza svega i iščupati taj autoritet iz korijena. To je zapravo pokušaj da se zauzme mjesto samoga Boga (2. Solunjanima 2,4).

Naravno, najvažnije pitanje posljednjeg vremena jest naša ljubav prema Isusu i naša odanost Njemu. A prema Bibliji, ta ljubav se izražava poslušnošću prema zapovijedima (1. Ivanova 5,3; Otkrivenje 14,12) — pri čemu jedino zapovijed o suboti stoji iza svega, jer samo ona ukazuje na Boga kao Stvoritelja (Izlazak 20,8-11). Nije ni čudo što će ona biti vanjski simbol konačnog razgraničenja između ljudi koji se klanjaju Bogu i onih koji se klanjaju Zvijeri (Otkrivenje 14,11.12). S obzirom na važnost subote za sve ostalo, teško je zamisliti da bi se konačno pitanje u vezi s obožavanjem Stvoritelja moglo odnositi na bilo što drugo.

Mnogi ljudi tvrde da nije bitno koji dan svetkujemo kao dan odmora, sve dok ga svetkujemo. Kako na tu tvrdnju možemo odgovoriti pomoću Biblije?

SUBOTA I VJEČNI ODMOR

Subota je utočište u ovom umornom svijetu. Jedanput tjedno mi ostavljamo brige ovoga svijeta i ulazimo u Božji počinak — subotu. Čuveni židovski pisac Abraham Heschel naziva subotu “palačom u vremenu”. Svakog sedmoga dana Božja nebeska palača spušta se s Neba na Zemlju i Gospodin nas poziva u slavu svoje prisutnosti, da to vrijeme od dvadeset četiri sata provedemo u bliskom druženju s Njim.

U svojoj knjizi o ljepoti i svetosti subote, Heschel opisuje njezino značenje sljedećim riječima: “Subota je metafora za raj i svjedočanstvo o Božjoj prisutnosti. Mi u svojim molitvama prizivamo mesijansku eru, koja će zapravo biti jedna velika subota, a svaka subota ovdje i sada priprema nas za to iskustvo. Ako čovjek danas ne nauči uživati u milini subote ... neće moći uživati ni u vječnosti u budućem svijetu.”

Prigodom stvaranja Isus je za nas pripremio posebno mjesto prebivanja. Tu možemo naći utočište. Tu možemo biti sigurni. Njegovo djelo je dovršeno i potpuno. Kada se odmaramo subotom, mi počivamo u Njegovoj brizi punoj ljubavi. Odmaramo se očekujući vječni počinak na novom Nebu i novoj Zemlji koji će ubrzo doći.

Pročitajte sljedeće tekstove: Izaija 65,17; 66,22; 2. Petrova 3,13; Otkrivenje 21,1. Kako nas svetkovanje subote upućuje na vječnost?

.....

.....

Isti Bog koji je u početku stvorio Zemlju, stvorit će je ponovno, a subota će ostati vječni simbol stvaranja (vidi Izaija 66,23). Hebreji su subotu vidjeli kao simbol ili sliku onoga što se na hebrejskom naziva *olam haba*, “budući svijet”.

Vijesti trojice anđela što lete posred neba i pozivaju nas da obožavamo Stvoritelja, nebeski su odgovor na beznade i očaj koji obuzima mnoge ljude u dvadeset prvom stoljeću. One nas upućuju na našeg Stvoritelja, na Onoga koji je sve stvorio, ali i na našeg Otkupitelja — na Onoga koji će nakon suda nakon što grijeh bude iskorijenjen, sve obnoviti. “Tada onaj koji sjedi na prijestolju reče: ‘Evo sve činim novo.’ I nadoda: ‘Piši: Ove su riječi pouzdane i istinite!’” (Otkrivenje 21,5)

Što vi možete učiniti da subota postane slika raja u vašem životu i vašoj obitelji?

.....

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Razlog da se poklonimo Bogu jest to što je On Stvoritelj. U nebeskoj liturgiji stanovnici Neba iznose tu misao na vrlo sažet način: ‘Jer ti si stvorio sve.’ (Otkrivenje 4,11) Na Zemlji Božje stvaranje treba naglašavati što je više moguće, pa anđeo kaže: ‘Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!’ (Otkrivenje 14,7) Ispravno se primjećuje da anđeo tu govori jezikom četvrte zapovijedi da bi opravdao poziv na klanjanje Bogu (Izlazak 20,11). ...

U Dekalogu zapovijed o suboti zauzima mjesto pečata u smislu da otkriva Boga kao Stvoritelja; određuje područje kojim On vlada — sve što je stvorio; i ukazuje na Njegovo pravo da vlada budući da je sve stvorio. Da bi uspio u svojim naumima, Zmaj bi morao nekako ukloniti taj spomenik.” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages*, str. 40,41)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Na koji način vijest o suboti odgovara na velika životna pitanja: odakle potječem, zašto sam ovdje i kakva je moja vječna sudbina?

2. Razmišljajte o čudima stvaranja. Zamislite se nad čudom našeg postojanja u ovom nepreglednom svemiru. Čemu bi nas trebala naučiti činjenica da nam vrhunski spomenik tog stvaranja — subota — dolazi (umjesto da mi idemo k njoj) svakog tjedna bez iznimke?

3. Kako gledate na sukob oko bogoštovlja opisan u nadahnutim izvještajima koje nalazimo u 3. i 6. poglavlju Daniela? Što vidimo u tim izvještajima što nam može pomoći da se pripremimo i da predvidimo s kakvim će se izazovom Božji vjerni narod suočiti tijekom krize u vezi sa “žigom Zvijeri”?

4. Kako možemo nekome tko vjeruje u milijune, čak i milijarde godina evolucije kao sredstva stvaranja, ukazati na besmisao svetkovanja subote kao sedmog dana u spomen na takvu vrstu stvaranja?

Grad zvani zbrka

“Ovi će ratovati protiv Janjeta, ali će ih Janje zajedno sa svojim pozvanima, izabranima i vjernima pobijediti, jer je ono Gospodar gospodara i Kralj kraljeva.” (Otkrivenje 17,14)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 17,1.2.15; Otkrivenje 18,1-4; Otkrivenje 17,4-6; Matej 16,18; Jeremija 50,33-38; Psalam 115,4-8.

Velika borba prikazuje se u Otkrivenju simbolikom dviju žena — jedne obučene u sunce, koju vidimo u 12. poglavlju, i druge obučene u grimiz, u 17. poglavlju Otkrivenja.

Dojmljivi simbol žene obučene u sunce — u blistavu Kristovu slavu — nalazi se u Otkrivenju 12. Ona je vjerna svojoj pravoj ljubavi, Isusu. Nije se oskvrnula prljavštinom lažnog nauka. U cijeloj Bibliji čista žena simbolizira Isusovu zaručnicu — pravu Crkvu. Tako u Jeremiji 6,2, prorok kaže: “Prispodobio bih kćer sionsku s ljupkom i nježnom ženom.” Izrazom “kćer sionska” on opisuje Božji narod. (Vidi također Efežanima 5,25-32 i Hošea 2,20.)

Nasuprot tome, otpadništvo Biblija uspoređuje s bludom ili preljubom (Jakov 4,4). Govoreći o pobuni i nevjeri Izraela, Ezekiel jadikuje: “Nego kao preljubnica: mjesto muža strance si primala.” (Ezekiel 16,32)

U pouci za ovaj tjedan proučavat ćemo te dvije žene iz Otkrivenja i dublje ispitati sukob između istine i zablude.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 5—14.

DVA SUPROTSTAVLJENA SUSTAVA

Pročitajte Otkrivenje 12,17; 17,14. Kako je opisana Božja crkva i kakva je Sotonina reakcija?

.....

.....

.....

Bog je kroz sve vjekove imao narod koji Mu je bio vjeran. Opisujući taj narod, u Otkrivenju 12,17 stoji da su to oni koji “vrše Božje zapovijedi”, a na drugom se mjestu nazivaju “pozvanima, izbranima i vjernima” (Otkrivenje 17,14).

Pročitajte Otkrivenje 14,8; 17,1.2. Koju svečanu objavu iznosi anđeo i što je Babilon učinio da bi opravdao takve riječi?

.....

.....

Ivan je Otkrivenje napisao krajem prvog stoljeća. U to vrijeme grad Babilon bio je samo gomila pijeska. Dakle, u trenutku kad je Ivan zapisivao poruke u Otkrivenju, doslovni grad Babilon već stoljećima nije postojao.

U Otkrivenju je grad Babilon simbol Babilona posljednjeg vremena. U proročanstvima u Otkrivenju Babilon prikazuje lažni vjerski sustav koji će imati slične karakteristike kao starozavjetni Babilon. Načela kojima se rukovodio drevni Babilon činit će temeljnu strukturu suvremenog, duhovnog Babilona.

U Otkrivenju 17,1-6 žena obučena u grimiz gazi čvrstim koracima preko vremenskog pejzaža. Ta žena jaše na “skrletoj Zvijeri”. Biblija je naziva bludnicom. Napustila je svoju pravu ljubav, Isusa Krista. Ovdje nam apostol Ivan slikovito prikazuje otpadnički vjerski sustav koji ima moćan utjecaj u svijetu. Obratite pozornost na prorokov izbor riječi kad kaže da je to sila “s kojom su blud provodili kraljevi zemlje, i koja je napojila stanovnike zemlje vinom svoga bluda” (Otkrivenje 17,2). Opijanje? To je u Bibliji uvijek nešto negativno. A bludničenje? To je simbol lažnog nauka, pogrešnih vjerovanja i loše vjerske prakse.

I vođe i običan narod podjednako su izloženi negativnom utjecaju te sile. Što je u tom slučaju naša jedina zaštita? (Pročitajte Efežanima 6,10-18.)

VINO SRDŽBE

Pročitajte Otkrivenje 17,1.2.15; 18,1-4. Koliko je velik utjecaj Babilona?

.....

.....

.....

Otpali crkveni sustav ima međunarodni utjecaj i on svojim obmana utječe na ljude širom svijeta. Sotona se razgnjevio zato što će Evanđelje biti objavljeno “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku” i zato što će se “neprolazna Radosna vijest ... navijestiti stanovnicima zemlje”, pa se koristi svakom mogućom prijevarom ne bi li zarobio umove “stanovnika zemaljskih” (Otkrivenje 14,6 — Varaždinska Biblija; Matej 24,14; Otkrivenje 17,2).

Otkrivenje 17,2 nastavlja tumačiti tajnu Velikog Babilona iznoseći tvrdnju da on “čini blud” sa zemaljskim vladarima. Što je blud? To je nezakonita veza. U slučaju otpalog crkvenog sustava, to je njegovo sjedinjenje s državom. U pravom crkvenom sustavu crkva je sjedinjena s Isusom Kristom. Pala crkva svoju moć i autoritet traži od političkih vođa zemlje. Ona traži od države da provodi njezine uredbe. Umjesto da crpi snagu od Isusa kao svojeg pravog vođe, ona traži potporu države.

Otkrivenje 17,2 nastavlja svoj dramatični opis: “... koja je napojila stanovnike zemlje vinom svoga bluda!” Cijeli Novi zavjet koristi se simbolikom čistog soka od grožđa kojim prikazuje neokaljanu, čistu Kristovu krv prolivenu na križu za naše spasenje (Matej 26,27-29). U Luki 22,20 Isus kaže: “Ovaj je kalež Novi savez u mojoj krvi, koja se za vas proljeva.” Međutim, kada se čisto, novo vino Evanđelja izobliča a nauk Božje riječi zamijeni učenjem ljudskih vjerskih vođa, to postaje “babilonsko vino”. (Vidi Matej 15,9.)

Zapazite također da Bog svoj narod poziva da izađe iz Babilona. Drugim riječima, koliko god taj sustav bio pokvaren i zao, njegov doseg je tako širok da obuhvaća, bar za izvjesno vrijeme, i Božje vjerne, Njegov narod (Otkrivenje 18,4). Ipak, dolazi vrijeme kada će ih Bog pozvati da izađu iz tog sustava, kojem zbog njegove pokvarenosti i zloće predstoji pad, jer je postao “boravištem demonâ” i “skloništem svih nečistih ptica” (Otkrivenje 18,2).

Kakvu ulogu imaju oni koji objavljuju vijesti trojice anđela dok Bog preko njih poziva svoj narod da izađe iz Babilona?

TAJNA — "VELIKI BABILON"

Pročitajte Otkrivenje 17,4-6. Čemu nas ovi redci uče o naravi tog zlog sustava?

.....

.....

Kao što smo vidjeli, Otkrivenje 17 opisuje otpadnički vjerski sustav koji u kršćanstvo unosi mnoga učenja starozavjetnog Babilona.

"Da bismo razumjeli narav Babilona, moramo se osvrnuti na njegovo prvo spominjanje u biblijskom zapisu koji nalazimo u Postanku. Sve je počelo u ravnici zemlje Šinear u južnom dijelu Mezopotamije, danas u južnom Iraku, koja se zove Babilon. Tu je podignuta Babilonska kula, simbol čovjekove samodovoljnosti, samoodržanja i neovisnosti o Bogu (Postanak 11,1-4)." (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, str. 43)

Babilonska kula, na području grada Babilona, sagrađena je kao izraz izravnog prkošenja Božjoj riječi. Babilonski graditelji zidali su taj spomenik sebi u slavu, a Bog im je onda pomiješao jezike. Izvještaj iz Postanka o tome govori ovako: "Stoga mu je ime Babel, jer je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih je Jahve raspršio po svoj zemlji." (Postanak 11,9)

Taj sustav je toliko zao da je pijan "od krvi svetih i od krvi Isusovih svjedoka" (Otkrivenje 17,6). Upravo tim strašnim prizorima dočarava se pokvarenost Babilona (vidi također i Izaija 49,26).

Duhovni Babilon predstavlja vjeru zasnovanu na ljudskim učenjima, utemeljenu na ljudskim idejama i poduprtu ljudskim običajima. To je oblik vjere koju su uspostavili ljudi, koju su osnovali možda čak i briljantni vjerski vođe, ali koja se protivi sili Evandjelja i crkvi koju je Isus osnovao — crkvi zasnovanoj na ljubavi, ne na nasilju.

U Otkrivenju se opisuju ta dva vjerska sustava. Prvi pokazuje potpuno povjerenje u Isusa i oslanja se na Njegovu Riječ. Drugi pokazuje povjerenje u ljudski autoritet i oslanja se na ljudske vjerske učitelje. Prvi je vjera usredotočena na Krista koja se za spasenje u potpunosti oslanja na Kristovu milost, žrtvu i pomirenje. Drugi je ljudski pristup vjeri koji potpuno oslanjanje na Krista u pogledu spasenja zamjenjuje oslanjanjem na crkvenu predaju i običaje.

Kako se možemo zaštititi od suptilnog utjecaja Babilona kad je riječ o nečemu takvom kao što je sklonost da se oslanjamo na sebe, umjesto da se u potpunosti oslonimo na Boga?

POZIV NA POSVEĆENJE

U Otkrivenju se upućuje poziv na posvećenje, sažet u simbolici dviju žena o kojima ta knjiga govori. Premda će povremeno izgledati kao da je Božji narod poražen u toj velikoj borbi između istine i zablude, Bog obećava da će Njegova crkva na kraju pobijediti.

Usporedite Matej 16,18 i Otkrivenje 17,14. Koje je obećanje Isus dao učenicima o svojoj Crkvi?

.....

.....

.....

Krist je čvrst temelj na kojem je sazidana Njegova crkva. Ona je utemeljena na nauku Njegove Riječi i vođena je Njegovim Duhom. Nasuprot tome, Babilon, kao što smo vidjeli, ima korijene u ljudskim učenjima i predaji. Svaki vjerski vođa koji ljudsko mišljenje i običaje postavlja na mjesto, ili čak iznad Božje volje otkrivene u Svetom pismu, jednostavno potiče i nastavlja babilonsku zbrku.

U vrijeme starog Babilona crkva i država bile su jedno te isto. Babilonski kralj Nabukodonozor, sjedeći u hramu na svojem kraljevskom prijestolju, navodno je govorio u ime bogova. Jednom je taj kralj, kao čin prkosa pravom Bogu, donio opći proglas kojim je nametnuo lažno bogoštovlje i zapovjedio svim svojim podanicima da se poklone njemu, što prikazuje ono s čime će se vjerni Božji narod, kada odbije klanjanje lažnom bogu, suočiti na svršetku vremena. (Vidi Daniel 3.)

U posljednjim danima zemaljske povijesti nastat će državno-crkveni sustav, duhovni Babilon, s duhovnim vođom koji će tvrditi da govori u Božje ime. Njegova riječ bit će proglašena kao riječ samog Boga, a njegove zapovijedi kao Božje zapovijedi. Rimski pape vjekovima su tvrdili da zauzimaju Božje mjesto na Zemlji. U svojoj enciklici od 20. lipnja 1894. Papa Lav XIII. izjavio je: "Mi na ovom svijetu zauzimamo mjesto Sve-mogućeg Boga." U rječniku Ferraris *Ecclesiastical Dictionary* stoji: "Papa posjeduje tako veliko dostojanstvo i toliko je uzvišen da nije običan čovjek, već više kao Bog i Božji namjesnik." Apostol Pavao sljedećim riječima raskrinkava tu silu: "Koji sam sebe oholo uzdiže protiv svega što ljudi nazivaju bogom ili drže za sveto, tako da sjedne u Božji hram pokazujući sebe kao da je Bog." (2. Solunjanima 2,4)

Pošto smo već vidjeli da Bog ima svoj vjerni narod u "Babilonu", zašto moramo biti oprezni kad govorimo o tome i voditi računa da ne osuđujemo ljude kao pojedince, već sustav?

BABILON — SREDIŠTE IDOLOPOKLONSTVA

Evo još jednog pokazatelja za jasno prepoznavanje “tajne velikog Babilona” — idolopoklonstvo je činilo srž babilonskog bogoštovlja.

Pročitajte sljedeće tekstove: Jeremija 50,33-38; 51,17.47. Što nam ti redci otkrivaju o klanjanju kipovima u starom Babilonu i o tome kako Bog gleda na to?

.....

.....

Jeremija 50 i 51 pretkazuje uništenje Babilona od strane Medijaca i Perzijanaca. Jedan od razloga za propast Babilona bio je njegovo idolopoklonstvo. Babilonci su vjerovali da ti kipovi predstavljaju njihova božanstva. U babilonskoj religiji ritualno opsluživanje i obožavanje kipova božanstava smatrani su svetim. Smatralo se da ti bogovi žive istodobno u svojim kipovima u hramovima i u prirodnim silama koje oličavaju. Pljačkanje ili uništavanje idola smatralo se gubitkom božanske zaštite. Tijekom novobabilonskog razdoblja kaldejski kraljević Marduk-apla-idina II. pobjegao je u južne močvare Mezopotamije s kipovima babilonskih bogova kako bi ih spasio od vojske Sanheriba iz Asirije. (Jane R. McIntosh, *Ancient Mesopotamia: New Perspectives*, 2005., str. 35—43)

Biblijski proroci su obožavanje tih neživotnih kipova prikazivali kao suprotnost obožavanju Boga Stvoritelja, koji je živ i sposoban da podari život (Jeremija 51,15.16.19).

Pročitajte Izlazak 20,4-6; Psalam 115,4-8. Čemu nas oni uče o idolopoklonstvu?

.....

.....

Premda problem idolopoklonstva duhovnog Babilona zadire mnogo dublje od pukog klanjanja pred kipovima od drveta i kamena, on je sličan suvremenom Babilonu kad je riječ o unošenju slika i kipova u bogoštovlje. Upotreba slika i kipova kao predmeta obožavanja, ili takozvanog “klanjanja”, kršenje je druge zapovijedi jer ograničava sposobnost Duha Svetoga da u naš um utisne vječne istine, a Božje veličanstvo svodi na neživotne kipove. Te slike i kipovi uvedeni su u kršćanstvo u četvrtom stoljeću kako bi se kršćanska vjera učinila prihvatljivijom poganskom stanovništvu. Nažalost, tim slikama i kipovima često se pripisuje svetost i odaju im se počasti koje pripadaju samo Bogu, što čitavu stvar čini posebno duhovno ponižavajućom.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Vijest u 14. poglavlju Otkrivenja koja objavljuje pad Babilona mora se odnositi na nekada čiste vjerske zajednice koje su se pokvarile. Budući da nakon ove vijesti slijedi upozorenje o Sudu, ona mora biti objavljena u posljednje dane; stoga se ne može odnositi samo na Rimsku crkvu, jer je ova već stoljećima u palom stanju.” (Elen G. White, *Velika borba*, str. 303, u izvorniku 383)

Treće poglavlje Knjige proroka Daniela — izvještaj o trojici židovskih mladića kojima je bilo naređeno da se poklone “zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor” (Daniel 3,5) u starom Babilonu — simbol je, model onoga što će se dogoditi kada duhovni Babilon na svršetku vremena nametne obožavanje lažnih “kipova” (vidi Otkrivenje 13,15; 14,9.11; 16,2; 19,20; 20,4). Zanimljivo je što je zapovijed koju su trebala prekršiti ta trojica Židova — drugu zapovijed (Izlazak 20,4,5) — jedna od dviju zapovijedi koje ta sila, na drugom mjestu optužena za pokušaj “da promijeni blagdane i Zakon” (Daniel 7,25), nastoji ukinuti.

Koju još zapovijed ona pokušava promijeniti? Naravno, četvrtu zapovijed, koja se, kao što smo vidjeli, i kao što ćemo ponovno vidjeti, nalazi u srži čitavog tog spora oko bogoštovlja i koja će biti od presudnog značenja u posljednjoj krizi, kada se suočimo s pitanjem hoćemo li obožavati Onoga koji je “šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinio” (Izlazak 20,11; vidi i Otkrivenje 14,7), ili Zvijer i njezin kip.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kakve veze ima babilonska kula sa suvremenim duhovnim Babilonom? Koje sličnosti postoje između njih?

2. Kako uskladiti ove dvije suprotstavljene ideje: Isus je dao vlast svojoj Crkvi, ali je opasno prepuštati svoje vjersko iskustvo u ruke bilo kojeg duhovnog vođe? Koje su granice crkvene vlasti?

3. Kako postati svjestan da idolopoklonstvo, jedan od babilonskih grijeha, nije samo klanjanje kipovima? Na koje načine čak i protestanti mogu pasti u idolopoklonstvo?

4. Koje još paralele možete pronaći u Danielu 3 i klanjanju koje je tu opisano, s onim što će se dogoditi na svršetku vremena?

Sotonine posljednje obmane

“Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.” (Ivan 17,17)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 12,9; Otkrivenje 16,13.14; 1. Solunjanima 4,16.17; Ezekiel 8,16; Ezekiel 20,1-20; Otkrivenje 18,4.5.

Bilo je to jedno od onih predivnih listopadskih jutara u Chicagu. Dok se sunce pomaljalo nad jezerom Michigan, užurbani putnici se probijali kroz prometne gužve na autocestama Kennedy i Eisenhower a djeca kretala u školu, počela je kružiti jeziva priča koja je utjerala strah u srca stanovnika Chicaga. Ljudi su se teško razbolijevali, a neki su čak i umirali samo nekoliko sati nakon uzimanja kapsula lijeka “Tilenol”. Tijekom istrage pokazalo se da su u svakoj kapsuli nađeni tragovi kalijeveg cijanida, smrtonosnog otrova. Neka neuračunljiva osoba promijenila je sastav lijeka. Ni do dan-danas se ne zna tko je to učinio.

Kao što smo vidjeli, Otkrivenje nas upozorava da će “stanovnici zemlje” popiti smrtonosni napitak koji se zove “babilonsko vino”. Ima lažnih doktrina i učenja koja na kraju dovode samo do smrti. Međutim, svijet nije ostao bez protuotrova, zaštite od tog duhovnog otrova — a to su vijesti trojice anđela.

U pouci za ovaj tjedan nastavit ćemo proučavati ne samo babilonske prijevare, već i Isusov plan da nas spasi od tih prijevara i smrti koju bi nam one donijele.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 15—21.

PUT KOJI SE ČINI PRAV U LJUDSKIM OČIMA

U kontekstu posljednjeg vremena Isus je izrekao snažno upozorenje: “Jer će ustati lažne mesije i lažni proroci i činit će čudesne znakove, da zavedu, kad bi bilo moguće, izabranike.” (Marko 13,22) Tko su “izabranici”? On poslije kaže: “I on će poslati anđele svoje s glasnom trubom da skupe izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja nebesa do drugoga.” (Matej 24,31) Pomalo je zastrašujuće, zar ne, što će obmana u posljednjim danima biti tolika da će se i vjerni naći u opasnosti da budu prevareni?

Pročitajte Otkrivenje 12,9. Koga Sotona vara? Kako razumijemo te riječi?

.....

.....

Bog će očito imati vjernih ljudi i u posljednjim danima, kao što ih je imao kroz sve vjekove. Međutim, izbor riječi u ovom tekstu otkriva koliko je Sotonina obmana široko rasprostranjena.

Pročitajte Izreke 14,12. Koje je snažno upozorenje ovdje izneseno?

.....

.....

Ljudima se često savjetuje da slijede vlastitu savjest kako bi sami odredili što je ispravno a što pogrešno, što je dobro a što zlo, a zatim da žive u skladu s tim. Međutim, Sveto pismo kaže da smo svi mi grešnici, da smo svi iskvareni (Jeremija 17,9; Rimljanima 3,9-18), tako da je oslanjanje na vlastite osjećaje gotovo zajamčen način da prije ili poslije nešto pogrešno shvatimo, pa i da pogrešno postupimo. Tijekom vjekova mnogo su zla počinili ljudi koji su bili potpuno uvjereni u ispravnost svojih ciljeva. Oni su samo slijedili put koji se “učini čovjeku prav”.

Mi se moramo udubiti u Božju riječ i na osnovi Njegove Riječi, pošto se predamo Duhu Svetome, naučiti razlikovati istinu od zablude, ispravno od pogrešnog, dobro od zla. Jer prepušteni sami sebi, ili vlastitim osjetilima, možemo postati lak plijen Sotoninih obmana.

Zamislite se nad primjerima ljudi koji su djelovali prema onome što su smatrali ispravnim, ili su čak vjerovali da je to po Božjoj volji, a ipak su činili zlo. Što možemo naučiti iz tih tragičnih događaja?

STARA LAŽ O BESMRTNOSTI

Pročitajte sljedeće tekstove: Otkrivenje 16,13.14; 18,2.23. Koje aluzije na spiritizam nalazite u tim redcima?

.....

.....

Izrazi kao što su “boravište demona”, “nečisti duhovi” i “vračanje” ukazuju na demonske aktivnosti. Nije ni čudo što smo upozoreni da će od dvije velike prijevare posljednjeg vremena jedna biti “besmrtnost duše” (vidi Ellen G. White, *Velika borba*, str. 462; u izvorniku 588).

Naravno, danas se to lako može vidjeti. Čak i u kršćanskom svijetu nauk o besmrtnosti duše praktično je jedno od osnovnih kršćanskih učenja. Mnogi kršćani vjeruju da će se spašeni nakon smrti vinuti u raj, a izgubljeni sići u pakao. Koliko smo često, na primjer, nakon smrti velikog evangelista Billyja Grahama mogli čuti kako je “Billy sada siguran na Nebu, u Isusovom naručju punom ljubavi” ili nešto slično? Takve izjave stalno se čuju u crkvama i učionicama, a posebno na sahranama.

Pročitajte sljedeće tekstove: Propovjednik 9,5; Job 19,25-27; 1. Solunjanima 4,16.17; Otkrivenje 14,13. Koju je jasnu uputu Bog dao svojem narodu o životu nakon smrti, i u čemu mi nalazimo svoju nadu?

.....

.....

Jedan od stupova babilonske obmane jest pogrešno razumijevanje smrti koje, zasnovano na nauku o besmrtnosti duše, utire put varljivom utjecaju spiritizma. Ako vjerujete da mrtvi u nekom obliku nastavljaju živjeti i da su možda u stanju čak i komunicirati s nama, kakvu zaštitu onda imate od bilo koje od bezbrojnih sotonskih obmana? Kad bi se pred vama iznenada pojavio netko za koga biste mogli pomisliti da je vaša pokojna majka ili dijete, ili netko drugi od vaših voljenih, i kad bi razgovarao s vama, koliko bi vas vaša osjetila lako mogla prevariti? To se događalo u prošlosti, događa se i sada, a, svakako, kako se budemo bližili posljednjim danima, događat će se ponovno. Naša je jedina zaštita da stojimo čvrsto ukorijenjeni u onome što Biblija naučava i držimo se biblijskog viđenja smrti kao sna koji će trajati do Isusovog drugog dolaska.

Koji su primjeri suvremenog spiritizma u vašoj kulturi danas? Zašto je čvrsto oslanjanje na Božju riječ naša jedina zaštita?

BABILON — SREDIŠTE KULTA SUNCA

Obožavanje Sunca bilo je uobičajeno u Egiptu, Asiriji, Perziji i, naravno, u Babilonu. U knjizi *The Vorship of Nature* (Obožavanje prirode), James G. Frazer iznosi sljedeće zapažanje: “U starom Babilonu Sunce se obožavalo od davnina.” Možda djeluje iznenađujuće, ali babilonsko obožavanje Sunca povremeno je utjecalo na bogoštovlje Božjeg naroda u Starom zavjetu.

Pročitajte retke: Ezekiel 8,16; 2. o kraljevima 23,5.11. Što su proroci pisali o utjecaju koji je obožavanje Sunca imalo u Izraelu i Judi? (Vidi također Rimljanima 1,25.)

.....

Prorok Ezekiel, Danielov suvremenik, opisao je pripadnike Božjeg naroda kako se leđima okrenuti prema Božjem hramu, klanjaju Suncu prema istoku. Umjesto da se klanjaju Stvoritelju Sunca, oni su obožavali Sunce. U 17. poglavlju Otkrivenja Ivan opisuje vrijeme kompromisa, kada su se babilonska načela, uključujući obožavanje Sunca, uvukla u kršćansku Crkvu. Konstantinovo formalno preobraćenje, početkom četvrtog stoljeća, izazvalo je veliku radost u Rimskom Carstvu. Car je bio snažno naklonjen obožavanju Sunca. Edward Gibbon, poznati povjesničar, piše: “Sunce je slavljeno širom Carstva kao Konstantinov nepobjedivi vodič i zaštitnik.” (*Opadanje i propast Rimskog Carstva*, 20. poglavlje) Godine 321. Konstantin je donio prvi “nedjeljni zakon”. U tom proglasu je pisalo: “Na časni dan Sunca neka se odmaraju magistrati i ljudi koji žive u gradovima, i neka se zatvore sve radionice.” (Konstantinov proglas 321. godine) To nije značilo da se svetkovanje nedjelje zakonom nametalo svim Konstantinovim podanicima, ali je donošenje tog proglašenja ipak učvrstilo svetkovanje nedjelje u svijesti rimskog stanovništva.

U idućim su desetljećima carevi i pape, preko državnih uredbi i crkvenih vijeća, nastavili utvrđivati nedjelju kao jedinstveni dan za bogoslužje, što se kod većine kršćana održalo do danas. Ovo je snažan dokaz činjenice da nešto ne postaje ispravno samo zato što većina ljudi vjeruje u to ili to prakticira.

Osvrnite se oko sebe i pogledajte koliko je svetkovanje nedjelje zastupljeno u kršćanskim crkvama. Čemu bi nas ta činjenica trebala naučiti kad je riječ o raširenosti sotonskih obmana? I opet, kao u vezi sa stanjem mrtvih, što je naša jedina zaštita?

POZIV NA VJERNOST

Vijest drugog anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja glasi: "Pade, pade veliki Babilon." (Otkrivenje 14,8) U 17. poglavlju, žena prepoznata kao duhovni Babilon, obučena u grimiz i skrlet, jaše na skrletnoj Zvijeri i pruža čašu svojeg vina da bi opila svijet svojim zabludama. Crkva i država se ujedinjuju. Prevladava laž. Demoni čine čuda kojima zavode ljude i svijet velikom brzinom juri u konačni sukob.

U isto vrijeme Božji narod biva omalovažavan, ismijavan, tlačćen i proganjan, ali u Kristu i silom Njegovog Duha Svetoga ostaje nepokolebljiv u svojem opredjeljenju. Sve sile pakla i vojske zla ne mogu slomiti njihovu odanost Kristu. U Njemu oni su sigurni. On je njihov "zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji" (Psalam 46,1).

Bog poziva ljude posljednjeg vremena da se vrate odanosti Njegovoj Riječi. Isus se molio: "Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina." (Ivan 17,17) Istina Božje riječi, a ne ljudsko mišljenje je predaja, zvijezda je Danica koja će nas voditi u ovom kritičnom času zemaljske povijesti.

Evo izvanredne izjave dr. Edwarda T. Hiscoxa, autora priručnika namijenjenog baptističkim crkvama. On se 1893. godine obratio skupini od više stotina baptističkih svećenika i zaprepastio ih objašnjenjem kako je nedjelja ušla u kršćansku crkvu.

"Kakva je šteta što je ona (nedjelja) obilježena žigom poganstva i krštena imenom boga Sunca, a potom usvojena i odobrena papskim otpadništvom i predana kao sveta baština protestantizmu!" (Edward Hiscox, New York ministers' conference, 13. studenoga 1893.)

Pročitajte Ezekiel 20,1-20. Što je srž te Ezekielove poruke i kako se subota uklapa u ovaj poziv na vjernost?

U 20. poglavlju Knjige proroka Ezekielu upućen je ozbiljan poziv Izraelu da odbaci poganske običaje i da obožava Stvoritelja umjesto svojih lažnih bogova, u ovom slučaju "idola egipatskih" (Šarić). U vijestima trojice anđela Bog upućuje sličan poziv: "Poklonite se Stvoritelju" jer "pade veliki Babilon". Osim toga, kao što znamo, subota i vjernost njoj imat će veliku ulogu u završnim događajima.

Koje pouke možemo izvući iz onoga što je napisano u Ezekielu 20,1-20? (Vidi također 1. Korinćanima 10,11.)

MILOST ZA POSLUŠNOST

Žena obučena u skrlet i grimiz koja jaše na skrletnoj Zvijeri, pruža svoju čašu vina i svijet se opija babilonskim lažnim naukom. Govoreći o “babilonskom vinu”, Ellen G. White jasno kaže: “Što predstavlja to vino? To je njezin lažni nauk. Ona je svijetu dala lažnu subotu umjesto subote iz četvrte zapovijedi i ponovila je laž koju je Sotona prvi put rekao Evi u Edenu — laž o urođenoj besmrtnosti duše.” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 6. prosinca 1892.) Taj lažni nauk zaveo je milijune ljudi. Zbog svega toga Bog upućuje svojem narodu, još uvijek upletenom u zablude, posljednji poziv milosti.

Pročitajte Otkrivenje 18,4.5. Koji poziv Bog upućuje mnoštvu koje se još uvijek nalazi u otpalim vjerskim organizacijama?

.....

Kao što smo već vidjeli (ali vrijedi ponoviti), mnogi pripadnici Božjeg naroda nalaze se u vjerskim organizacijama koje dovode u pitanje biblijski nauk. Oni ne razumiju istine Svetoga pisma. Njima Bog upućuje jednostavan poziv pun ljubavi: “Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!” (Otkrivenje 18,4)

Pročitajte 1. Ivanova 3,4 i usporedite Rimljanima 14,23. Kako Biblija definira grijeh? Kako se ti biblijski redci mogu uskladiti?

.....

Grijeh je prestupanje ili kršenje Božjeg zakona. A čovjek može vršiti Zakon jedino vjerom u moć živoga Krista. Mi smo slabi, nepostojani, posrnuli, grešni ljudi. Kad vjerom prihvatimo Krista, Njegova milost otкупljuje našu prošlost i osnažuje našu sadašnjost. On nam daje “milost i apostolstvo” (Rimljanima 1,5). Nebo upućuje poziv Božjem narodu u crkvama koje ne poštuju i ne drže Božji zakon da vjerom istupi iz njih. A adventistima, u crkvama koje svetkuju subotu, Bog upućuje poziv da napuste sve pokušaje da budu poslušni ljudskom snagom, usredotočeni na sebe i da žive pobožno vjerom u Kristovu milost koja nas oslobađa od osude i vlasti grijeha. I kao što je vjernost Izraelaca zakonu (Ponovljeni zakon 4,6) trebala biti snažno svjedočanstvo svijetu, i naša vjernost može biti snažno svjedočanstvo i doprinijeti izlasku ljudi iz Babilona.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Veliki Babilon’ iz Otkrivenja u posebnom smislu označava ujedinjene otpadničke religije na svršetku vremena. ... Izrazom ‘Veliki Babilon’ Nadahnuće naziva veliki, trostruki vjerski savez između papinstva, otpalog protestantizma i spiritizma. ... Pojam ‘Babilon’ odnosi se na organizacije i njihove vođe, a ne toliko na njihove članove. O njima se govori kao o ‘vodama’ (Otkrivenje 17,1.15).” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 851,852)

“Dvjema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedjelje, Sotona će uspjeti obmanuti ljude. Dok prva polaže temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva s Rimom.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 462; u izvorniku 588)

Prema Starom zavjetu, duhovi mrtvih imali su glavnu ulogu u babilonskoj religiji. Babilonci su snažno vjerovali u doktrinu o besmrtnosti duše. Vjerovali su da duša nakon smrti stupa u duhovni svijet. Međutim, pojam besmrtnosti duše potpuno je stran nauku Svetoga pisma. U židovskoj enciklopediji jasno se prepoznaje podrijetlo lažnog nauka o besmrtnosti duše. “Vjerovanje da duša nastavlja postojati nakon raspada tijela ... nigdje se izriječno ne spominje u Svetom pismu. ... Vjera u besmrtnost duše uvukla se među Židove u dodiru s grčkom mišlju, i to uglavnom preko filozofije Platona — njezinog najistaknutijeg predstavnika, koji je do svojih ideja dolazio pod utjecajem orfičkih i eleuzinskih misterija, u kojima su se na neobičan način miješala babilonska i egipatska shvaćanja.” (Kaufmann Kohler, *The Jewish Encyclopedia*, “Immortality of the Soul”, 1906.)

PITANJA ZA RAZGOVOR

- 1. Zašto je razumijevanje istine o smrti tako važno? Od čega nas ta istina štiti? Zašto je ona istodobno i tako utješna?**
- 2. Neke sotonske obmane su očite, druge su nešto prikrivenije. Kako možemo izbjeći i jedne i druge?**
- 3. Razgovarajte u razredu o pitanju kojeg smo se dotakli u odsjeku za nedjelju — o ljudima koji čine zlo vjerujući da vrše Božju volju objavljenu u Bibliji. Kako to možemo objasniti? Kakvu ulogu treba imati Božji zakon u razjašnjenju tog problema?**

Božji pečat i žig Zvijeri (1)

“Zatim opazih jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, noseći pečat živoga Boga, i poče vikati jakim glasom četirima anđelima kojima je bilo dopušteno da opustoše zemlju i more: ‘Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zabilježimo pečat slugu našega Boga na njihovim čelima!’” (Otkrivenje 7,2.3)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 14,12; Efežanima 2,8-10; Matej 27,45-50; Otkrivenje 13,15-17; Otkrivenje 14,4; Luka 5,18-26.

Dok proučavamo događaje na svršetku vremena u vezi sa žigom Zvijeri, ističe se ključna razlika u načinu djelovanja između Boga i neprijatelja duša. Kao što smo već vidjeli tijekom našeg proučavanja, u velikoj borbi između Krista i Sotone središnje je pitanje odanosti, autoriteta i bogoštovlja. Proročanstva koja opisuju zvijeri u 13. poglavlju Otkrivenja, mali rog u 7. poglavlju Daniela i “sina propasti” u 2. poglavlju 2. Solunjanima govore o jednoj sili koja ruši Božju vlast, zahtijeva odanost i uvodi lažni sustav bogoštovlja. I to čini upotrebom sile, a katkad i davanjem mita i nagrada — sve s ciljem da prisili ljude da joj se poklone.

Nasuprot tome, velika pokretačka sila Božjeg kraljevstva jest ljubav. Umjesto da se klanjaju Zvijeri, pripadnici Božjeg naroda nalaze najveću radost i zadovoljstvo u obožavanju Stvoritelja. Potpuno su Mu vjerni jer znaju koliko je On vjeran njima. Jedino će nas ljubav prema Isusu spriječiti da primimo žig Zvijeri na svršetku vremena, koja je toliko duboka da ništa ne može prekinuti našu povezanost s Njim.

U ovoj ćemo pouci nastaviti proučavati te teme.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 22—30.

NEPOKOLEBLJIVA USTRAJNOST

Kao što smo vidjeli u Otkrivenju 14,7, Bog poziva sve ljude da se poklone Stvoritelju. To je vijest prvog anđela. U Otkrivenju 14,8, Bog upozorava svijet na “Babilon”, lažni vjerski sustav čiji korijeni sežu unatrag sve do starog Babilona. To je vijest drugog anđela.

U Otkrivenju 14,9.10, treći anđeo opominje ljude da se ne klanjaju Zvijeri. On jakim glasom objavljuje: “Tko se god pokloni Zvijeri i njezinu kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, pit će vino Božje srdžbe.”

Pročitajte Otkrivenje 14,12. Koje dvije značajke Božjeg naroda posljednjeg vremena otkrivamo u tom retku? Zašto su obje značajke važne?

.....

.....

Bog će na svršetku vremena imati narod koji će Mu biti odan usprkos protivljenju i žestokom progonu. Božjom milošću oni će pokazati postojanost i živjet će blagoslovljenim životom poslušnosti, potpuno usredotočenim na Boga.

Obožavanje Stvoritelja (Otkrivenje 14,7) u izravnoj je suprotnosti s klanjanjem Zvijeri (Otkrivenje 14,9), i izražava se u narodu koji drži Božje zapovijedi i ima vjeru Isusovu (Otkrivenje 14,12). Taj konačni sukob u vezi s odanošću Kristu ili sili Zvijeri odvija se oko bogoštovlja, a u srži velike polemike između dobra i zla naći će se u jednom trenutku i pitanje subote.

Pročitajte sljedeće tekstove: Rimljanima 8,1-4; Efežanima 2,8-10; Kološanima 1,29. Čemu nas ti redci uče o življenju po vjeri?

.....

.....

.....

Kad živimo po vjeri, primamo Božju milost i naš se život mijenja. Posvećeni Spasitelji sljedbenici neće imati samo “vjeru u Isusa”, već i “vjeru Isusovu”. Oni će imati onu posebnu vjeru, svojstvenu za posljednja vremena, sasvim po ugledu na Isusa, i ostat će vjerni do smrti — baš kao i On.

Koliko ste vjerni u sitnicama? Što vam to govori o tome kako ćete se pokazati kad naiđu prave nevolje? (Vidi Luka 16,10.)

KOZMIČKA BORBA

Pročitajte Matej 27,45-50. Što je prema ovim redcima Krist iskusio na križu? Što je Isus mislio kada je pitao Boga zašto Ga je ostavio, i kako nam taj prizor pomaže da razumijemo što znači imati "vjeru Isusovu"?

.....

.....

Dok je visio na križu, obavijen tamom, noseći krivnju, sramotu i osudu za grijehе svijeta, odvojen od ljubavi svojeg Oca, Isus se mogao osloniti samo na odnos koji je imao s Ocem tijekom svojeg života. Dakle, životom potpune ovisnosti o Ocu, čak i u dobrim vremenima, Isus se pripremao za najgore trenutke, čak i za križ. Spasitelj je vjerovao čak i kad su Ga sve okolnosti nagonile na sumnju. Čak i kad Mu se činilo da Ga je Bog ostavio, Isus nije odustao.

"Usred užasnog mraka, prividno napušten od Boga, Krist je ispio do dna čašu ljudskog jada. U tim užasnim trenucima oslanjao se na dokaze o Očevom prihvaćanju koji su Mu do tada dani. ... Krist je vjerom izvojevao pobjedu." (Ellen G. White, *Krist Pobjednik*, str. 317,318; u izvorniku 277)

Vjera Isusova je tako duboka, tako puna pouzdanja, tako posvećena da je ne mogu poljuljati ni svi demoni u svemiru ni sve kušnje na Zemlji. To je vjera koja se uzda i kad ne vidi, vjeruje i kad ne razumije, ustrajava čak i kad ima malo toga na što bi se mogla osloniti. Ta "vjera Isusova" je sama po sebi dar koji primamo vjerom, i ona će nas provesti kroz predstojeću krizu. Upravo ta "vjera Isusova" koja prebiva u našem srcu osobit će nas da se klanjamo Kristu kao svojem Kralju i da ostanemo postojani kada se bude nametao žig Zvijeri iz Otkrivenja.

Međutim, ta vjera nije nešto što se može iznenada pojaviti niotkuda. Božji narod živi vjerom iz dana u dan, upravo sada. U dobrim vremenima, u lošim vremenima, kad se može osjetiti Božja blizina i kad se čini da je Bog daleko — svejedno je. "Pravednik će živjeti od vjere." (Galaćanima 3,11; vidi također Habakuk 2,4) Vrijeme pripreme je sada. Svaka kušnja sada, ako se trpi u vjeri, može donijeti dragocjene plodove u našem životu.

Sjetite se nekog trenutka kad je izgledalo da vam se život raspada i kad je jedino što ste imali bila vaša vjera. Kako ste kroz to prošli? Koje ste pouke naučili? Što ste doživjeli što bi moglo pomoći nekome drugom tko prolazi kroz nešto slično?

ŽANJEMO ONO ŠTO SMO POSIJALI

Proročanstvo o žigu Zvijeri govori o vjerskoj nesnošljivosti, gospodarskom bojkotu, progonu i, na kraju osudi na smrt. Ali začudo, to je i poruka ohrabrenja. Jer čak i u najgorim vremenima Bog će se brinuti za svoj narod koji “čuva Božje zapovijedi i vjeru u Isusa” (Otkrivenje 14,12). A među tim zapovijedima je, naravno, i četvrta — sedmi dan subota.

Proročanstvo o žigu Zvijeri u 13. poglavlju Otkrivenja govori nam o najgorem okršaju, o vrhuncu Sotoninog rata protiv Boga. Njegova glavna strategija u tom ratu je prijevara. Otkrivenje 13 govori o vremenu u budućnosti kada će davao djelovati preko ovozemaljske političko-vjerske sile zvane “Zvijer”, i kada će pribjegavati nasilju.

Vjerski progon, naravno, nije nikakva novost. On postoji još otkako je Kajin ubio Abela zato što je služio Bogu u skladu s Božjim uputama (vidi Postanak 4,1-8). Isus je prerekao da će vjernici trpjeti progonstvo već u prvom, a i u sljedećim stoljećima: “Doći će čas”, upozorio ih je, “kada će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi.” (Ivan 16,2; vidi također Matej 10,22; 1. Petrova 4,12)

Proročanstvo o žigu Zvijeri odnosi se na posljednju kariku u tom bezbožnom lancu. Kao i progoni u prošlosti, i ovaj progon pokušat će prisiliti svakoga da se pokori određenim vjerovanjima i propisanom sustavu bogoštovlja.

Pročitajte Otkrivenje 13,15-17. S čim će se Božji narod posljednjeg vremena suočavati tijekom te završne krize?

.....

.....

Proročanstvo kaže da će progon početi gospodarskim sankcijama: “Nitko ne može ni kupiti ni prodati” ako nema “žig”. Kada se to dogodi, velika većina će pokleknuti. Jer svatko tko ne primi žig, na kraju će biti osuđen na smrt.

Navodeći ih na kompromise u svakidašnjem životu, davao priprema kršćane da prime žig Zvijeri u budućnosti kada naiđe posljednji ispit. Ali ljubav koju Bog osjeća prema nama ojačat će nas i sačuvati u teškim vremenima koja nam predstoje.

Pročitajte Galaćanima 6,7-9. Premda to nije napisano u kontekstu događaja posljednjih dana, zašto je načelo koje je tu izloženo toliko važno kad je riječ o žigu Zvijeri i o tome kako možemo ostati vjerni?

ONI KOJI PRATE JANJE

Pročitajte Otkrivenje 13,1.2. Odakle dolazi Zvijer i tko joj daje vlast?

.....

Prva Zvijer iz Otkrivenja 13 dobiva silu, prijestolje i veliku vlast od Zmaja. Otkrivenje 12,9 i Otkrivenje 20,2 poistovjećuju Zmaja sa Sotonom. Sotona je lukavi neprijatelj i on djeluje preko zemaljskih sila. U Otkrivenju 12,3-5 stoji da je taj Zmaj — đavao — pokušao prožderati “muško dijete” čim se rodilo. To “muško Dijete” je poslije “uzeto k Bogu i prijestolju njegovu” (Šarić). To se, naravno, odnosi na Krista. U želji da uništi Krista kao dijete, Sotona je djelovao preko Heroda i carskog Rima. Na kraju Isusovog života rimski namjesnik Pilat osudio je Krista na smrt, rimski krvnik Ga je prikovao na okrutni križ, rimski vojnik Ga je probo kopljem, a drugi rimski vojnici čuvali su Njegov grob. Prema Otkrivenju 13,2, Zvijer, Sotona, djelujući preko poganskog Rima, dao je svoje prijestolje toj novonastaloj sili.

“Premda prvenstveno predstavlja Sotonu, Zvijer u prenesenom smislu predstavlja Rimsko Carstvo. ... Vlast koja je naslijedila Rimsko Carstvo, koja je od Zvijeri primila ‘svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast’, očito je papinski Rim.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 817) Povjesničar A. C. Flick objašnjava da se “iz ruševina političkog Rima uzdiglo veliko moralno carstvo u divovskom obličju Rimske crkve” (A. C. Flick, *The Rise of the Medieval Church*, 1900., str. 150; citirano u *The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 817).

Pročitajte Otkrivenje 13,3; 14,4. Kakvu suprotnost vidite u tim redcima?

.....

Za razliku od “cijelog svijeta” koji slijedi Zvijer, Bog će imati narod koji će “pratiti Janje”. Kao i uvijek, morat ćemo se opredijeliti za jednu ili drugu stranu, za Isusa ili protiv Njega. Ni tada kao ni sada, neće biti nekog srednjeg puta niti neopredijeljenih ljudi. Ne biti čvrsto posvećen Isusu znači predati se, svjesno ili nesvjesno, drugoj strani.

“A vas će mrziti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti.” (Matej 10,22) Koliko ste vi spremni ustrajati do kraja?

ISUS NAŠ JEDINI POSREDNIK

Pročitajte Otkrivenje 13,4.5. Koja karakteristična obilježja Zvijeri nalazimo u tim redcima?

.....

Zvijer iz Otkrivenja otpadnička je vjerska sila koja se uzdiže iz poganskog Rima i prerasta u svjetski vjerski sustav. Međutim, prema Otkrivenju 13,5, to je bogohulna sila. U Novom zavjetu bogohuljenje se izjednačuje s prisvajanjem Božjih prava i osobina od strane nekoga tko se postavlja kao da je ravan Bogu.

Pročitajte Luka 5,18-26; Ivan 10,33. Na koja dva područja bogohuljenja ukazuju ti redci?

.....

.....

Vođe su optuživali Isusa za bogohuljenje. U Isusovom slučaju te optužbe su bile neopravdane, jer je On raspolagao svim pravima i osobinama Boga — uključujući i pravo da oprašta naše grijehе. I to samo zato što je Isus bio Bog. Ili kako je On to sam rekao: “Toliko sam vremena s vama ... i ti me, Filipe, nisi upoznao? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Pa kako veliš: ‘Pokaži nam Oca!’” (Ivan 14,9)

S druge strane, u 1. Timoteju 2,5 čitamo da postoji samo jedan posrednik između Boga i ljudi — čovjek Isus Krist. Nasuprot tome, Rimski crkva naučava da je svećenik posrednik između Boga i grešnog čovječanstva. Međutim, budući da je i sam grešno ljudsko biće, svećenik ne može biti naš posrednik, jer je i njemu samom potreban posrednik. Bogohuljenje se također definira kao tvrdnja bilo kojeg čovjeka da je Bog ili da zauzima mjesto Boga. Navest ćemo samo dvije takve izjave iz vjerodostojnih izvora Rimske crkve:

“Papa posjeduje tako veliko dostojanstvo i toliko je uzvišen da nije kao običan čovjek ... on kao da je Bog na Zemlji.” (Lucius Ferraris, “Papa”, article 2, *Prompta Bibliotheca*, 1763., sv. 6, str. 25—29)

Papa Lav XIII. hvalio se: “Mi (pape) na ovom svijetu zauzimamo mjesto Svemogućeg Boga.” (*The Great Encyclical Letters of Pope Leo XIII* [New York: Benziger, 1903.], str. 193)

Te tvrdnje postaju još značajnije i čudnije kada shvatimo da predmetak “anti-”, kao u izrazu “antikrist”, ne znači uvijek “protiv”, već može značiti i “umjesto”. Stoga “antikrist” također znači i “umjesto Krista”. Ima li većeg bogohuljenja?!

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Od samog početka velikog sukoba na Nebu Sotonin je stalni cilj bio rušenje Božjeg zakona. Da bi ovo postigao, pobunio se protiv Stvoritelja i, premda je bio zbačen s Neba, nastavio je isti rat na Zemlji. Obmanuti ljude i tako ih navesti na kršenje Božjeg zakona cilj je što ga neprestano ima pred sobom. Bilo da ga postigne odbacivanjem Zakona u cjelini ili uklanjanjem jednog od njegovih propisa, posljedice će na kraju biti iste. ... Nastojeći izazvati prijezir spram božanskih uredaba, Sotona je iskrivio učenja Biblije, i tako su zablude postale sastavnim dijelom vjere tisuća koji tvrde da vjeruju u Sveto pismo. Posljednji veliki sukob između istine i zablude samo je završna bitka dugotrajnog sukoba u vezi s Božjim zakonom. Mi sad ulazimo u ovu bitku — u bitku između ljudskih zakona i Jahvinih propisa, između biblijske religije i religije izmišljenih priča i tradicije.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 458; u izvorniku 582)

U cijelom Otkrivenju bogoštovlje i stvaranje neraskidivo su povezani. Borba između dobra i zla, kao i sporenje oko žiga Zvijeri, svodi se na pitanje je li Bog dostojan obožavanja.

Kao što smo vidjeli, shvaćanje Krista kao Stvoritelja nalazi se u srži subotnjeg bogoslužja. Isus dosljedno naglašava značenje dana čiji je On, prema vlastitoj tvrdnji, “Gospodar” (Matej 12,8; Marko 2,28; Luka 6,5). Subota je vječni podsjetnik na naš identitet. Ona nas podsjeća na naš položaj kao ljudskih bića. Ona daje vrijednost svakom čovjeku. Ona stalno ponavlja misao da smo stvorena bića i da je Stvoritelj dostojan naše odanosti i obožavanja. To je razlog što đavao toliko mrzi subotu. Ona je zlatna karika koja nas spaja s našim Stvoriteljem, i zato će imati tako ključnu ulogu u završnoj krizi.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Na osnovi kojih načela “Zvijer iz mora” polaže pravo na vlast? Na koji se način ti isti stavovi mogu uvući i u naše srce, a da to i ne znamo?

2. Kako odgovarate onima koji tvrde da je ideja o doslovnom postojanju Sotone primitivno praznovjerje koje obrazovani, ili bar razumni ljudi, ne mogu ozbiljno shvatiti? Kojim se dokazima možete poslužiti?

Božji pečat i žig Zvijeri (2)

“Zatim opazih jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, noseći pečat živoga Boga, i poče vikati jakim glasom četiri- ma anđelima kojima je bilo dopušteno da opustoše zemlju i more: ‘Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zabilježimo pečat sluge našega Boga na njihovim čelima!’” (Otkrivenje 7,2.3)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 12,6.14; Daniel 7,25; 2. Solunjanima 2,3.4; Ponovljeni zakon 6,8; 11,18; Izlazak 20,8-11.

U petnaestom stoljeću doline Pijemonta, visoko u Alpama u sjevernoj Italiji, bile su dom valdenza, naroda koji se čvrsto držao svojeg shvaćanja Biblije. Zbog njihove nepokolebljive odanosti Kristu bili su žestoko proganjani. Godine 1488. valdenze iz doline Loyse Rimska je crkva zbog njihove vjere okrutno pobila. Još jedan val progonstava nastupio je u sedamnaestom stoljeću, kada je savojski vojvoda poslao osam tisuća vojnika na njihovo područje zahtijevajući od mjesnog stanovništva da razmjesti njegove vojnike po svojim domovima. Narod je postupio kako se od njega tražilo, ali to je zapravo bila samo strategija da se vojnicima omogućí lak pristup žrtvama. Dana 24. travnja 1655. u 4 sata dan je znak za početak krvoprolića. Ovog puta broj poginulih iznosio je više od četiri tisuće. Povijest se, nažalost, često ponavlja. Proročanstvo o “žigu Zvijeri” odnosi se na posljednji u nizu bezbožnih vjerskih progona koji se proteže kroz stoljeća. Kao i u prošlosti, svi će biti prisiljavani da se pokore određenim vjerovanjima i propisanom sustavu bogoslužja. Međutim, Bog će, kao i uvijek, imati svoj narod koji neće pokleknuti.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 31—37.

SMRTNA RANA

Kao što smo već utvrdili, zvijeri iz 13. i 14. poglavlja Otkrivenja predstavljaju sveopći svjetski sustav lažnog bogoštovlja. Ali to nije sve.

Pročitajte tekstove: Otkrivenje 13,5; 12,6.14; Daniel 7,25. Koliko dugo je ta sila prevladavala vjerskom pozornicom u prethodnim stoljećima?

.....

.....

Vlast Zvijeri trajala je određeno vremensko razdoblje u povijesti. U simboličkim vremenskim proročanstvima jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini. U Brojevima 14,34 Bog određuje svojem narodu “na svaki dan jednu godinu” — primjenjujući biblijsko načelo računanja dana kao godine. A na drugom mjestu Bog kaže: “Dajem ti po dan za svaku godinu.” (Ezekiel 4,6) To načelo se više puta pokazalo točnim u tumačenju biblijskih vremenskih proročanstava, kao što je slučaj s proročanstvom o sedamdeset tjedana iz Daniela 9,24-27. Množeći razdoblje koji se spominje u Otkrivenju 13,5, četrdeset dva mjeseca, budući da svaki mjesec ima trideset dana, dolazimo do 1260 proročkih dana, odnosno doslovnih godina. Stari kalendari su po pravilu imali 360 dana u godini. U četvrtom stoljeću rimski car Konstantin legalizirao je kršćanstvo širom svojeg carstva. Kada je 330. godine preselio svoju prijestolnicu u Carigrad da bi ujedinio istočni i zapadni dio Carstva, ostalo je prazno mjesto vladara u Rimu. A onda je papa popunio tu prazninu. On je postao ne samo moćan vjerski vođa, već i snažna politička figura na koju je u Europi trebalo računati. Godine 538. Justinijan, poganski rimski car, službeno je dodijelio rimskom biskupu ulogu branitelja vjere. Srednjovjekovna crkva je od 538. do 1798. godine imala velik utjecaj, što je uključivalo i strašne progone, kao što je onaj koji smo spomenuli u uvodu ove pouke. A onda je 1798. godine Napoleonov maršal Berthier zarobio papu, čime se proročanstvo u potpunosti ispunilo.

Berthier i njegova vojska uhitili su papu Pija VI. i bez ikakvih ceremonija uklonili ga s papskog prijestolja. Bio je to ozbiljan udarac za papinstvo, ali prema Otkrivenju 13,12 ta smrtna rana bit će iscijeljena, i svijet će imati još toga čuti od te sile — još mnogo više.

Razmislite o tome koliko su nevjerojatna biblijska proročanstva i kako nam ona otkrivaju Božje znanje o budućim događajima. Kako bi nas ta činjenica trebala poučiti da se možemo osloniti na Gospodnja obećanja, čak i na ona čije ispunjenje još uvijek ne vidimo?

OTPAD

Pročitajte 2. Solunjanima 2,3.4.9-12. Što Pavao pretkazuje u vezi s posljednjim danima? Koje znakove prepoznavanja on navodi za Zvijer — silu antikrista?

.....

.....

.....

Apostol Pavao upozorava kršćansku zajednicu na “otpad” od istine iz Božje riječi. On je zabrinut zbog sjemena otpadništva koje je bilo prisutno već u novozavjetnoj Crkvi i koje će cvjetati prije Kristovog drugog dolaska. U Crkvu će se uvući lažno evanđelje izvrćući Božju riječ.

Sotona stoji iza tog otpadništva. On je pravi “Čovjek bezakonja”, koji “sam sebe oholo uzdiže protiv svega što ljudi nazivaju Bogom, tako da sjedne u Božji hram” (2. Solunjanima 2,4). Ali taj “veliki varalica” na ostvarenju svojih ciljeva radi preko ljudskih bića. Znakovi prepoznavanja iz Daniela i Otkrivenja pokazuju da je “mali rog” iz Daniela 7, “Zvijer” iz 13. i 14. poglavlja Otkrivenja i “Bezbožnik” iz 2. Solunjanima 2 ista sila.

U adventističkom biblijskom komentaru to se tumači na sljedeći način: “Usporedba s Danielovim proročanstvom o bogohulnoj sili koja je naslijedila poganski Rim ... i s Ivanovom slikovitom predodžbom zvijeri nalik leopardu ... otkriva mnoge sličnosti između ta tri opisa (malog roga, sile Zvijeri i Bezbožnika). To nas navodi na zaključak da Daniel, Pavao i Ivan govore o istoj sili ... papinstvu.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 271)

Iznimno je važno imati na umu da biblijsko proročanstvo opisuje vjerski sustav koji je odbacio Božju riječ, zamijenio Evanđelje ljudskim predajama i običajima i odstupio od biblijske istine. Ta proročanstva dao nam je Bog neizrecive ljubavi da bi pripremio ljude za Isusov dolazak. Ona upućuju ukor otpadničkim vjerskim organizacijama koje su se udaljile od Božje riječi, premda ne nužno i ljudima koji im pripadaju (vidi Otkrivenje 18,4). Naša vijest odnosi se na sustav koji je prevario milijune ljudi. Te ljude, iako su prevareni, Krist i dalje ljubi. Zato se i mi prema njima moramo ponašati u skladu s tim.

“Sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima! U tome je sav Zakon i Proroci.” (Matej 7,12) Kako možemo primijeniti to načelo kad govorimo o Zvijeri iz 13. i 14. poglavlja Otkrivenja?

SOTONINA ZAVRŠNA STRATEGIJA

Istraživanja javnog mišljenja širom svijeta pokazuju dubok nedostatak povjerenja u vlasti i državne ustanove. Milijuni ljudi se pitaju: "Ima li ikoga tko je moralno podoban da vodi ovaj svijet?" S druge strane, proročanstva iz Otkrivenja ukazuju na "Zvijer", na silu od koje će se očekivati da pod okriljem vjersko-političkog saveza ispuni tu ulogu.

Pročitajte Otkrivenje 17,12-14. Kako Ivan opisuje te posljednje prizore zemaljske povijesti? Koji snažan kontrast iznosi?

.....

.....

Ivan u ovom tekstu ističe tri značajne pojedinosti. Prvo, te političke sile "imaju jednu namjeru" i one će "svoju silu i svoju vlast" dati Zvijeri. Drugo, ta mješavina laži zaratit će protiv Isusa — Janjeta. Treće, u posljednjem sukobu na Zemlji Krist i Njegovi sljedbenici će pobijediti. Dakle, ne pobjeđuje Zvijer, nego Isus.

Jeste li se ikad zapitali koju će strategiju davao upotrijebiti da bi ujedinio sve narode? Povijest se često ponavlja. Iz propasti Rimskog Carstva možemo izvući neke vrijedne pouke. Kad su upadi germanskih plemena sa sjevera opustošili zapadnu Europu, rimski car Konstantin okrenuo se vjeri. Autoritet crkve, ujedinjen sa snagom države, postao je upravo takvo oruđe kakvo je Konstantinu bilo potrebno. Neprekidno isticanje svetosti nedjelje u četvrtom stoljeću bilo je proračunat politički i vjerski potez da bi se Carstvo ujedinilo u to vrijeme krize. Konstantin je želio da se njegovo Carstvo ujedini, a Rimaska crkva je željela da se ono "preobrati". Poznati povjesničar Arthur Weigall to jasno kaže: "Crkva je od nedjelje načinila sveti dan ... uglavnom zato što je to bio tjedni festival Sunca. Jer politika kršćanske Crkve bila je da preuzme omiljene poganske blagdane iz narodne predaje i da im dodijeli kršćansko značenje." (Arthur Weigall, *The Paganism in Our Christianity*, New York: G. P. Putnam's Sons, 1928., str. 145)

U vrijeme velike krize, kada cijeli svijet bude zastrašen, napaćen i ugrožen, ljudi će očajnički željeti nekoga tko bi im mogao pružiti stabilnost i zaštitu. Tako su tiranije nastajale u prošlosti, i nema razloga pomišljati da se to ne bi moglo ponoviti. A prema proročanstvima pojaviti će se nešto što će dovesti do tih završnih događaja.

Premda je teško predvidjeti kako će se sve to odvijati, svijet se već uvjerio da do velikih promjena može doći, i to vrlo brzo. Iako ne znamo sve pojedinosti o onome što dolazi, ipak moramo biti spremni, što god to bilo.

ŽIG ZVIJERI

Pročitajte Otkrivenje 14,9 i usporedite s Otkrivenjem 14,12. Gdje će biti utisnut žig Zvijeri? (Vidi Ponovljeni zakon 6,8; 11,18.) Koje dvije značajke odvajaju Božji narod od onih koji primaju žig Zvijeri?

.....

.....

Jedna skupina se klanja Zvijeri, a druga drži Božje zapovijedi (što podrazumijeva i četvrtu, jedinu zapovijed koju Zvijer nastoji promijeniti) i ima vjeru Isusovu. To je potpuna suprotnost. Radeći preko Zvijeri iz mora i Zvijeri iz zemlje, davao pokušava potkopati Božji autoritet napadom na samu srž bogoštovlja, odnosno na subotu. Žig Zvijeri se stavlja na čelo ili na ruku. Čelo je simbol uma, sjedište savjesti, razuma i prosuđivanja. Ruka je, s druge strane, simbol postupanja i djelovanja.

Dolazi dan, možda čak i prije nego što mislimo, kada će biti doneseni zakoni koji će ograničiti našu vjersku slobodu. Oni koji savjesno slijede Božju riječ i svetkuju pravu Gospodnju subotu bit će označeni kao neprijatelji jedinstva i dobrobiti društva.

“Oni koji poštuju biblijski dan odmora subotu, bit će žigosani kao neprijatelji zakona i reda, kao oni koji ruše moralna društvena ograničenja, pa uzrokuju anarhiju i pokvarenost i navlače Božje kazne na zemlju. Njihova će savjesnost biti proglašena za nepopustljivost, tvrdoglavost i prijezir prema vlastima.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 465; u izvorniku 592)

Rimska crkva tvrdi da je nedjelja “znak” njezinog crkvenog autoriteta. “Naravno, Katolička crkva tvrdi da je ta promjena bila njezin čin. ... A taj čin je pokazatelj njezine crkvene moći i autoriteta u vjerskim pitanjima.” (*The American Catholic Quarterly Review*, siječanj 1883.)

Otkrivenje pretkazuje da će se u budućnosti, u vrijeme velike svjetske krize, naš svijet suočiti s nekom vrstom korjenite političke, društvene, vjerske i moralne promjene, tijekom koje će se svetkovanje nedjelje početi silom nametati, i tada će ona postati “žig Zvijeri”. Međutim, kako će točno do toga doći, nije nam rečeno. Sveto pismo nam daje samo široke obrise, ali i to je sasvim dovoljno da nam pokaže da će na vrhuncu velike borbe ključno pitanje biti klanjamo li se Zvijeri ili Stvoritelju, i da će sedmi dan subota imati središnju ulogu.

Na koje se načine čovječanstvo oduvijek dijelilo u pitanju odanosti Božjoj ili Sotoninoj strani? Zašto ne može postojati neki srednji put? Kako možemo sa sigurnošću znati na čijoj smo strani?

SUBOTA KAO ISPIT

Sasvim je moguće da se već sada priprema pozornica za taj predstojeći progon. Papa Benedikt XVI. je 6. lipnja 2012. godine, pred više od petnaest tisuća ljudi okupljenih na Trgu Svetog Petra u Rimu, uputio žurni poziv da nedjelja postane dan odmora za sve, kako bi ljudi to vrijeme mogli provesti sa svojim obiteljima i s Bogom. "Obranom nedjelje brani se ljudska sloboda." To, naravno, nije isto što i zahtijevanje od drugih da svetkuju taj dan umjesto biblijske subote, ali nam ipak pokazuje da je zamisao o nedjelji kao "danu za odmor" nesumnjivo stvarni problem. Prije ili poslije zakoni će se donijeti, a oni koji budu htjeli savjesno slijediti Božju riječ i svetkovati pravu subotu, bit će označeni kao ljudi koji se protive napretku društva.

U to vrijeme krize Božji vjerni narod će Njegovom milošću i Njegovom silom ostati čvrst u svojoj namjeri da Ga slijedi i neće podleći pritisku.

Umjesto žiga Zvijeri oni će dobiti Božji pečat. Pečatima se od davnina potvrđivala autentičnost službenih dokumenata. S tim u vezi, očekivali bismo Božji pečat utisnut u Njegov Zakon. Pečati su u davnini bili prepoznatljivo obilježje pojedinca. Prorok Izaija kaže: "Pohrani ovo svjedočanstvo, zapečati ovu objavu među učenicima svojim." (Izaija 8,16)

Pročitajte Izlazak 20,8-11. Koje elemente biblijskog pečata nalazite u zapovijedi o suboti? Po čemu se zapovijed o suboti razlikuje od svih ostalih zapovijedi?

.....

Četvrta zapovijed sadrži tri elementa autentičnog pečata. Prvo, ime onoga koji stavlja pečat: "Jahve, Bog tvoj" (Izlazak 20,10). Drugo, naslov onoga koji stavlja pečat: Bog koji je "stvorio" (Izlazak 20,11), odnosno Stvoritelj. I treće, područje vladavine onoga koji stavlja pečat: "nebo, zemlju i more i sve što je u njima" (Izlazak 20,11). Prema Otkrivenju 7,1.2, Božji pečat stavlja se samo na naše čelo, simbol našeg uma. Isus poštuje našu slobodu izbora. On nas poziva da Mu dopustimo da svojim Duhom Svetim oblikuje naš um kako se ne bismo odvojili od sidra naše vjere, a to je Božja riječ (Efežanima 4,30). Prema tome, zaključujemo da su vjerni oni "koji drže Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu" (Otkrivenje 14,12 — Varaždinska Biblija), a u te zapovijedi spada i četvrta, jedina zapovijed koju je Zvijer promijenila.

Primjećujete li da se trenutačno stječu određeni uvjeti koji bi mogli dovesti do ograničenja naše vjerske slobode? Koje prepreke već sad postoje?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Kada protestantizam pruži svoju ruku preko ponora rimskoj sili, kada preko ponora pruži ruku spiritizmu, kada pod utjecajem ove trostruke veze naša zemlja (Sjedinjene Američke Države) pogazi svako načelo svojeg Ustava kao protestantske i građanske zemlje, i omogući širenje papinskih laži i obmana, tada znamo da je došlo vrijeme za čudesno djelovanje Sotone i da je kraj blizu.” (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 396; u izvorniku 451)

“Bili smo skloni previdjeti činjenicu da je nedjelja predstavljala dan za bogoslužje neprijateljskih sila ... u zapletu Otkrivenja. Nedjelja je iznimno važan simbol koji otkriva nevjerojatno lukavstvo i prepedenost zmije. ... Ta ... promjena Božjeg zakona jednim jednostavnim činom izražava bit mržnje koju zmija pokazuje prema Bogu u sveopćem sukobu. Jednostavnost tog postupka vrlo je varljiva. Zmija je pokušala preoteti Božji položaj u svemiru prikazujući sebe kao pravi predmet obožavanja i tvrdeći da je Božji zakon nepravedan — da ga treba promijeniti. A promijenila je upravo onu zapovijed u Dekalogu u kojoj je Bog prepoznat kao Stvoritelj i Otkupitelj koji je jedini dostojan obožavanja (Izlazak 20,8-11; Ponovljeni zakon 5; usporedi Otkrivenje 4,11; 5,9.13.14). Ta promjena Zakona ne samo da pokazuje mržnju zmije prema Gospodnjoj volji (Zakonu), već predstavlja i njezin pokušaj da zauzme Božje mjesto tako što će sama postati predmet obožavanja. ... Sveopće prihvaćanje te promjene Zakona osiguralo bi joj pobjedu.” (Ángel Manuel Rodriquez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, str. 53,54)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Premda živimo u iščekivanju završnih događaja, zašto moramo paziti da se ne upuštamo u fanatizam, određivanje datuma ili spekuliranje o nečemu što nam nije otkrilo Nadahnuće? Kakve se opasnosti kriju u tome i kakve bi bile posljedice kada se očekivani događaji ne bi odigrali u vrijeme i na način na koji su ljudi najavili?

2. Premda moramo izbjegavati opasnosti opisane u prethodnom pitanju, kako ipak možemo odgovoriti onima koji tvrde da se naša predviđanja o žigu Zvijeri i vjerskom progonu ne mogu ostvariti, jer se to jednostavno ne čini mogućim s obzirom na trenutačno stanje u svijetu? Zašto takvo zaključivanje, iako na prvi pogled djeluje logično, zapravo uopće nije logično? (Pogledajte, uostalom, kojom brzinom može doći do velikih promjena u svijetu.)

Obasjani Božjom slavom

“Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja.” (Otkrivenje 18,1)

Biblijski tekstovi: 1. Solunjanima 5,1-6; Ivan 8,32; Otkrivenje 18,1; Otkrivenje 4,11; Izlazak 33,18.19; Otkrivenje 5,6.12; Otkrivenje 13,8.

Prije ili poslije odigrat će se završni događaji. Kada točno i na koji način — nije nam rečeno. Ali rečeno nam je dovoljno. Bit će donesena neka vrsta zakona koji će nametati svetkovanje nedjelje umjesto držanja četvrte zapovijedi. Otkrivenje nas upoznaje s ključnim spornim pitanjima i s ključnim igračima koji su u to umiješani, iznoseći u općim crtama što će se događati i kada. Umjesto da se poklone “Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda” (Otkrivenje 14,7), ljudi — svi oni “čije ime od postanka svijeta ne stoji upisano u knjizi života zaklanog Janjeta” (Otkrivenje 13,8) — odlučit će se klanjati Zvijeri i njezinom kipu. Drugim riječima, imena onih koji su odlučili slijediti Gospodina Isusa Krista i vršiti Njegove zapovijedi — ostat će zapisana u knjizi života. A koliko je bolje biti na Božjoj listi nego u ljudskim analima!

Bog je podigao Crkvu adventista sedmoga dana da tu poruku objavi svijetu. S tim u vezi, i mi sami trebamo se obratiti istini kakva je u Isusu, biti preobraženi i obnovljeni “vječnom Radosnom viješću” iz Otkrivenja 14,6, u čijem je središtu Kristova smrt umjesto nas, kao potvrda našeg spasenja u Njemu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 38—46.

PRIPREMA ZA ZAVRŠNU KRIZU

Pročitajte 1. Solunjanima 5,1-6. Na što nas apostol Pavao upozorava u vezi s posljednjim danima ljudske povijesti?

U kontekstu Kristovog drugog dolaska apostol Pavao je vjernike u Solunu poticao da “bdiju” i da “budu trijezni”. A ako je to govorio tadašnjim vjernicima, što bi tek Pavao nama danas rekao?

Nazivao ih je “sinovima svjetla” (1. Solunjanima 5,5) i govorio im da nisu u tami pa da ih taj dan (Kristov povratak) “iznenadi kao lopov” (1. Solunjanima 5,4). Isus se koristio izrazom “bdijte” u vezi s ustrajnom, usrdnom molitvom (Matej 24,42; 26,40.41). Bdjeti znači biti duhovno budan. Biti trijezan znači ozbiljno shvatiti vrijeme u kojem živimo i posvetiti se onome što je istinski bitno.

Ellen G. White primjećuje: “Mi koji poznajemo istinu trebamo se pripremiti za ono što će ubrzo doći na svijet kao silno iznenađenje.” (*Sujedočanstva za Crkvu*, sv. 8, str. 27; u izvorniku 28)

I premda bi to moglo iznenaditi ovaj svijet, ne bi trebalo iznenaditi i nas. Iako ne znamo kada će se sve to odigrati, ipak vidimo dovoljno da bismo znali da to doista dolazi i da je upravo sada, danas, vrijeme da budemo spremni.

Pročitajte 2. poglavlje Daniela i zabilježite redosljed kraljevstava koja su došla i prošla točno onako kako je proročeno. Što nam to govori o potrebi da vjerujemo u ono što Bog kaže da će se dogoditi?

Krist nam je uputio vijesti za posljednje vrijeme da bismo se, znajući do čega će doći, mogli pripremiti za to. Proročanstva iz Daniela i Otkrivenja, zajedno sa suvremenim darom proroštva, daju nam božanski uvid u ono što dolazi na ovaj svijet. Božja proročka Riječ unaprijed ocrtava povijest spasenja, a Daniel 2 pruža nam snažan, uvjerljiv dokaz da se u Boga možemo pouzdati.

Pavao nas poziva da “ne spavamo kao ostali”. Što to znači i kako možemo provjeriti da li možda ipak spavamo? A ako spavamo, što bi nas moglo probuditi?

SPOZNATI ISTINU

Pročitajte sljedeće tekstove: Ivan 8,32; 7,17; 17,17. Koja obećanja Isus daje o spoznavanju istine i o tome gdje se ona može naći?

.....

.....

.....

U posljednjem obraćanju pripadnicima svojeg naroda, Bog ih poziva da bježe od babilonskih zabluda i da hodaju u svjetlu vječne istine koja se nalazi u Njegovoj Riječi. Ključ svega je Biblija. Dok god se budu držali Biblije i slijedili njezin nauk, ljudi neće biti prevareni u posljednjoj krizi, posebno u pogledu subote.

Vijest drugog anđela poziva nas da prihvatimo istinu umjesto zablude, Sveto pismo umjesto predaje i nauka Božje riječi umjesto zavodljivih teorija.

Vijest trećeg anđela, koji slijedi nakon prve dvojice anđela, upozorava protiv primanja žiga Zvijeri. U svim biblijskim proročanstvima zvijer predstavlja političku ili vjersku silu. Zvijer koja izlazi iz mora, opisana u 13. i 14. poglavlju Otkrivenja, podiže se na ruševinama Rima i uspostavlja svjetski bogoslužni sustav. Na kraju će ta rimska sila proširiti svoj utjecaj na cijeli svijet i predvodit će pokret za ujedinjenje crkve i države. Njezin cilj bit će postizanje jedinstva svijeta u vrijeme gospodarskih preokreta, elementarnih katastrofa, društvenih previranja, međunarodne političke krize i globalnog sukoba.

I na kraju će Sjedinjene Američke Države preuzeti vodstvo u tom globalnom savezu. "Dvjema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedjelje, Sotona će uspjeti zavesti ljude. Dok prva polaže temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva s Rimom. Protestanti Sjedinjenih Američkih Država prvi će preko bezdana pružiti ruku spiritizmu; posegnut će preko ponora i pružiti ruku rimskoj sili, i pod utjecajem ovog trostrukog saveza ova će zemlja poći stopama Rima u gaženju prava savjesti." (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 462; u izvorniku 588)

Te tri vijesti završavaju žurnim pozivom Kristovim odanim sljedbenicima da Božje zapovijedi drže živom vjerom u Isusa koji prebiva u njihovom srcu (Otkrivenje 14,12).

Kako razumijete Isusove riječi da će nas "istina osloboditi"? Što to znači? Kako vas je istina oslobodila? Što znači biti "slobodan" u tom kontekstu?

REFORMACIJA SE NASTAVLJA

Bog je podigao narod posljednjeg vremena koji stoji na ramenima velikih reformatora iz prošlosti — s Biblijom kao svojim jedinim pravilom vjere, s Kristom kao jedinim izvorom spasenja, s Duhom Svetim kao jedinim izvorom snage, i uzdanjem u Gospodnji povratak kao ispunjenjem svih svojih nada. Istine koje su dugo bile zamagljene zabludama i predajom, uključujući istinu o pravoj biblijskoj suboti, bit će objavljene svijetu neposredno pred povratak našega Gospodina.

Vijesti trojice anđela iznjedrile su ovaj pokret posljednjeg vremena koji će zaokružiti reformaciju i surađivati s Kristom u dovršenju Njegovog djela na Zemlji. Velika proročanstva iz posljednje biblijske knjige ukazuju na božanski pokret proizišao iz velikog razočaranja, čija je uloga objavljivanje Božje posljednje vijesti svijetu. U Otkrivenju 14 opisuje se svjetska crkva koja neprolaznu Radosnu vijest raznosi širom svijeta.

Trima anđelima iz 14. poglavlja Otkrivenja pridružuje se četvrti anđeo iz 18. poglavlja. Taj anđeo daje posebnu silu objavama trojice anđela i “zemlja se rasvijetli od njegova sjaja” (Otkrivenje 18,1). Osamnaesto poglavlje usredotočuje se na glavne događaje koji će dovesti do vrhunca ljudske povijesti i do konačne, potpune pobjede Evandelja.

Pročitajte Otkrivenje 18,1. Koje nam tri pojedinosti Ivan otkriva o tom anđelu? (Vidi također Habakuk 2,14.)

.....

.....

Anđeo koji dolazi iz Božje slavne prisutnosti, iz prijestolne dvorane nebeskog Svetišta, dobio je zadatak da objavi Božju posljednju vijest milosti i da upozori zemaljske stanovnike na ono što će snaći njihov planet.

Tekst kaže da taj anđeo ima “veliku moć”. Novozavjetna grčka riječ za “moć” je *exousia*. Isus se koristi tom riječju u Evandelju po Mateju kada šalje svoje učenike u službu. U Mateju 10,1 Isus svojim učenicima daje “vlast” nad nečistim duhovima. On ih šalje s božanskom silom da pobjeđuju u borbi između dobra i zla. U Mateju 28,18.19 On ih još jednom šalje, ali ovog puta sa “svom vlašću” na Nebu i na Zemlji, da idu i “učine sve narode učenicima mojim”.

Kako se problemi posljednjeg vremena (kao uostalom i svakog drugog vremena) u konačnici svode na pitanje vlasti? Čiju vlast slijedimo: Božju, vlastitu, vlast Zvijeri ili nekog drugog? Čiju vlast vi trenutačno slijedite?

BOŽJA SLAVA ISPUNJAVA ZEMLJU

Pročitajte sljedeće retke: Otkrivenje 4,11; 5,12; 19,1; 21,26. Koje se riječi povezuju s Božjom slavom koja ispunjava zemlju, kao što je opisano u Otkrivenju 18,1?

.....

.....

Velika borba između dobra i zla u svemiru vodi se i oko Božje časti i ugleda. Sotona, buntovni anđeo, iznio je tvrdnju da je Bog nepravedan, da zahtijeva obožavanje, ali da zauzvrat malo pruža. To zlo biće tvrdi da Božji zakon ograničava našu slobodu i umanjuje našu radost.

Isusov život, smrt i uskrsnuće razbili su taj mit. Onaj koji nas je stvorio, spustio se u zmijsku jazbinu ovoga svijeta da bi nas otkupio. On je na križu pobio Sotonine optužbe i pokazao da je Bog istodobno pravedan i pun ljubavi. Očaran Njegovom ljubavlju i zabrinut za Njegovu čast, Božji narod posljednjeg vremena otkriva Njegovu slavu — Njegov samopožrtvovni karakter pun ljubavi — pred ovim egocentričnim, bezbožnim svijetom, i Zemlja biva obasjana slavom Božjeg karaktera.

Pročitajte Izlazak 33,18.19. Kako je Bog otkrio svoju slavu pred Mojsijem? Što je uopće Božja slava?

.....

.....

Božja slava je Njegov karakter. Zemlja će se ispuniti Božjom slavom kad se mi ispunimo Božjom ljubavlju i kada se naš karakter promijeni otkupljujućom ljubavlju. Pokazivanje Njegove ljubavi u našem životu otkriva Njegovu slavu, Njegov karakter, pred svijetom. Posljednja vijest koja će biti objavljena svijetu utonulom u duhovni mrak, i koju nose trojica anđela što lete posred neba, glasi: "Poštujte Boga i dajte mu slavu!" (Otkrivenje 14,7 — Suvremeni hrvatski prijevod)

Nama ne pripada nikakva slava ni zbog naših dobrih djela, ni zbog naše pravednosti, ni zbog naše dobrote. "Vijest o Kristovoj pravednosti treba odjeknuti s kraja na kraj Zemlje. ... To je Božja slava kojom završava djelo trećeg anđela." (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 6, str.19,20; u izvorniku 19) Ellen G. White također piše: "Što je opravdanje vjerom? To je Božje djelo koje se ogleda u tome što On čovjekovu slavu polaže u prah, a potom čini za njega ono što čovjek sam nije u stanju učiniti za sebe." (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, str. 456)

Dakle, nikakva slava ne pripada nama, već Bogu.

ZAKLANO JANJE

U Otkrivenju ima mnogo simbola, vrlo značajnih biblijskih simbola kao što su: Zmaj u nebu (Otkrivenje 12,3.4.7), anđeli koji lete posred neba (Otkrivenje 14,6), žena koja jaše na skrletnoj Zvijeri (Otkrivenje 17,3) i tako dalje. Ti simboli nalaze se u Božjoj riječi. Duh Sveti nadahnuo je Ivana da ih zapiše i oni imaju važnu ulogu u otkrivanju istine ljudima koji čitaju riječi te knjige i koji ih vrše, jer kao što piše: “Blago čitaču i slušačima riječi ovoga proročanstva ako vrše što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu!” (Otkrivenje 1,3)

Postoji, međutim, još jedna slika koja se uvijek iznova pojavljuje u Otkrivenju. Kakva je to slika i koga ona prikazuje?

Pročitajte sljedeće tekstove: Otkrivenje 5,6.8.12; 7,17; 14,1; 15,3; 19,7; 21,22.23; 22,1.3. Kakvo je značenje simbolike janjeta i zašto se ono toliko puta pojavljuje u Otkrivenju?

.....

.....

Naravno, kao što uvodne riječi napominju, ta je knjiga otkrivenje “Isusa Krista”. I to ne samo kao Janjeta, već kao “zaklanog” Janjeta (Otkrivenje 5,6.12; 13,8), odnosno Isusa Krista raspetog. U tome je srce i duša ne samo cijele Biblije, već i Otkrivenja i vijesti trojice anđela. Ne možemo biti vjerni svojem pozivu, ne možemo obavljati djelo radi kojeg je Bog podigao ovu Crkvu ako se zaklano janje, raspeti Isus, Žrtva za naše grijeh, ne nalazi u žarištu naše vijesti.

“Moramo svjesno postaviti zaklano Janje u središte našeg nauka i naše misije, u srž svake propovijedi koju držimo, svakog članka koji pišemo, svake molitve koju uputimo, svake pjesme koju pjevamo, svakog biblijskog sata koji održavamo i svega ostalog što radimo. Neka ljubav koju je Janje pokazalo na križu preobrazi način na koji se ophodimo jedni prema drugima i potakne nas da vodimo više računa o ovom svijetu.” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages*, str. 70)

Usred prizora opasnih zvijeri, ratobornog Zmaja, raznih pošasti, progona i nametanja žiga Zvijeri, nalazimo zaklano Janje — Ono je ispred i u srži svega. I samo Isus i ono što je učinio za nas, što sada čini i što će učiniti prije nego što se sve završi — samo On daje smisao vijestima trojice anđela.

Zašto je stavljanje zaklanog Janjeta u središte naše vijesti od ključnog značenja ne samo za dovođenje drugih k Njemu, već i za naš duhovni život?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto objaviti poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne. I Sotona će djelovati lažnim čudesima, čak spuštajući vatru s neba naočigled ljudi (Otkrivenje 13,13). Na ovaj će način stanovnici Zemlje biti navedeni na odluku.

Vijest se neće toliko širiti dokazivanjem koliko dubokim osvjedočenjem Božjeg Duha. Dokazi su bili predočeni. Sjeme je bilo posijano, a sada će niknuti i donijeti plod. Publikacije što su ih razdijelili evanđeoski djelatnici izvršile su svoj utjecaj, ali su mnogi čiji su umovi njima bili dirnuti, dotad bili sprečavani shvatiti istinu u cijelosti i poslušati je. Zrake svjetlosti sada prodiru posvuda, istina se vidi u svoj svojoj jasnoći, a iskrena Božja djeca kidaju veze koje su ih dosad držale. Obiteljske i crkvene veze su nemoćne da ih zadrže. Istina je dragocjenija od svega drugoga. Unatoč udruženim snagama što se protive istini, velik broj ljudi stat će na Gospodnju stranu.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 482,482; u izvorniku 612)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Ellen G White tvrdi da je vijest o opravdanju vjerom “neprije-porno vijest trećeg anđela” (*Evangelism*, str. 190). Što to znači? Kakve veze ima opravdanje vjerom s vijestima trojice anđela?

2. Pročitajte ponovno Otkrivenje 14,12. Koja je razlika između držanja Božjih zapovijedi i legalizma? Kada poslušnost postaje legalizam? U kojem smislu čak i netko tko ne drži Božje zapovijedi ipak može biti legalist?

3. Što bismo mogli odgovoriti onima koji nas kritiziraju što objavljujemo istinu o okrutnim zvijerima i strašnim upozorenjima iz Otkrivenja? Osim da o njima govorimo zato što se spominju u toj knjizi, koje biste im još odgovore mogli dati?

4. Razgovarajte u razredu o aktualnim svjetskim zbivanjima. Što ste zapazili da se događa, što bi nas lako moglo uvući u završne događaje? Kako možemo zauzeti uravnotežen stav i iako smo svjesni vremena u kojem živimo, ne upuštati se u jalova nagađanja o onome što nam još uvijek nije otkriveno?

Izvor blagoslova

1	S Izaija 11,1	Izdanak
2	N Matej 7,28	Veliki Učitelj
3	P Suci 6,12	Anđeo Saveza
4	U Luka 2,7	Mesija
5	S Jeremija 29,11	Dobročinitelj
6	Č Luka 6,13	Najveći Odgajatelj
7	P Ivan 4,14	Izvor blagoslova
8	S Matej 3,17	Najdraži
9	N Kološanima 1,9	Izvor života
10	P 1. Korinćanima 15,21,22	Izvor svakog života
11	U Luka 23,26	Onaj koji nije zaslužio okrutnu smrt
12	S Rimljanima 5,19	Prijatelj u nebeskim dvorovima
13	Č Hebrejima 12,14	Uzor svetosti
14	P 2. Korinćanima 12,10	Prijatelj bespomoćnih
15	S Otkrivenje 1,18	Knez pobjednik
16	N Galaćanima 6,2	Božanski Pomoćnik
17	P Izaija 45,5	Moćni Vojskovođa nebeske vojske
18	U Rimljanima 5,8	Najveći dar
19	S Ivan 14,30	Božanski uzor
20	Č Psalam 145,16	Darovatelj dobrih i savršenih darova
21	P Ivan 10,11	Pravi Pastir
22	S Ivan 17,26	Proslavljena Glava
23	N Ivan 10,4	Dobri Pastir
24	P Ivan 1,49	Vladar Izraelov
25	U Kološanima 1,15	Na čelu ljudskog roda
26	S 1. Petrova 5,7	Isus nositelj tereta
27	Č Izaija 53,7	Žrtva
28	P Jakov 1,5	Silni vječni Savjetnik
29	S Ivan 12,32	Središte privlačnosti
30	N Luka 10,34	Božanski Liječnik

Stvoritelj svijeta

1	P Izaija 59,19	Veliki Zapovjednik na Nebu i Zemlji
2	U Rimljanima 5,11	Vijenac radosti
3	S Psalam 121,4	Čuvar koji nikad ne drijema
4	Č Kološanima 2,9.10	U potpunosti otkriva Spasitelja
5	P Izaija 53,5	Božanski Stradalnik
6	S Luka 22,32	Veliki Posrednik
7	N 1. Ivanova 3,16	Onaj koji vodi brigu
8	P Psalam 128,1	Istinski Uzor
9	U Marko 1,3	Božanski Savjetnik
10	S Otkrivenje 22,16	Korijen i Izdanak Davidov
11	Č Matej 9,35	Veliki Liječnik
12	P Ponovljeni zakon 31,6	Zapovjednik našeg spasenja
13	S Postanak 32,27	Nebeski Vjesnik
14	N Luka 14,23	Gospodar radnika
15	P 1. Ivanova 5,13	Izvor besmrtnosti
16	U Luka 2,46	Mladi Galilejac
17	S Jeremija 18,3	Veliki Umjetnik
18	Č Ponovljeni zakon 32,4	Kamen temeljac
19	P Izaija 26,4	Stijena našeg spasenja
20	S Psalam 111,9	Veliki Propovjednik u djelu otkupljenja
21	N Ivan 1,29	Veliko ispunjenje
22	P Marko 11,24	Liječnik svih bolesti
23	U Rimljanima 5,6	Božanski Zamjenik
24	S Jeremija 17,10	Onaj koji ispituje srca
25	Č Psalam 91,2	Zaklon od oluje
26	P Psalam 107,8	Nebeski Dobročinitelj
27	S 1. Korinćanima 8,6	Stvoritelj svijeta
28	N Matej 28,20	Božanski Prijatelj
29	P Matej 13,45	Nebeski Trgovac
30	U Matej 6,20	Vječni Prijatelj
31	S 1. Petrova 5,2	Vrhovni Pastir

Božanski Liječnik

1	Č	Luka 7,16	Nebeski Posjetitelj
2	P	2. Korinćanima 8,9	Zapovjednik nebeske vojske
3	S	Otkrivenje 2,4	Istinski Savjetnik
4	N	Izaija 55,7	Onaj koji je sav ljubak
5	P	Habakuk 3,3	Silni Pobjednik
6	U	Hebrejima 2,10	Spasitelj svijeta
7	S	Ivan 1,46	Skromni Nazarećanin
8	Č	Matej 9,12	Silni Liječnik duše bolesne od grijeha
9	P	Rimljanima 8,32	Veliki Dar
10	S	Psalam 36,8	Izvor duhovne snage
11	N	Ivan 8,12	Veliko Središte iz kojeg zrači slava
12	P	Daniel 3,25	Gospodar vrućine i hladnoće
13	U	Ivan 3,2	Nada Izraela
14	S	Luka 9,23	Čovjek s Golgote
15	Č	Psalam 32,7	Silni i moćni Izbavitelj
16	P	Otkrivenje 5,12	Žrtva koja je umirala
17	S	Luka 24,27	Začetnik
18	N	1. Ivanova 5,20	Uzor istine
19	P	Ivan 1,9	Veliki Izvor blistave svjetlosti
20	U	Matej 8,27	Božanski Kormilar
21	S	1. Korinćanima 10,4	Istinska Stijena
22	Č	Izaija 30,21	Božanski vođa
23	P	Psalam 27,1	Svjetlost
24	S	Efežanima 5,27	Sudac svega svijeta
25	N	Luka 4,15	Skromni Učitelj
26	P	Jeremija 17,14	Glava nad svima
27	U	Otkrivenje 1,17	Omega otkrivenja
28	S	Hebrejima 2,3	Božanski Liječnik
29	Č	Marko 15,13.14	Pomazanik Gospodnji
30	P	Izlazak 31,13	Onaj koji posvećuje

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
1. Psalam 80	1. Psalam 104,19-35	1. Psalam 125
2. Psalam 81	2. Psalam 105,1-15	2. Psalam 126
3. Psalam 82	3. Psalam 105,16-32	3. Psalam 127
4. Psalam 83,1-9	4. Psalam 105,33-45	4. Psalam 128
5. Psalam 83,10-19	5. Psalam 106,1-15	5. Psalam 129
6. Psalam 84	6. Psalam 106,16-33	6. Psalam 130
7. Psalam 85	7. Psalam 106,34-48	7. Psalam 131
8. Psalam 86	8. Psalam 107,1-22	8. Psalam 132
9. Psalam 87	9. Psalam 107,23-43	9. Psalam 133
10. Psalam 88,1-9	10. Psalam 108	10. Psalam 134
11. Psalam 88,10-19	11. Psalam 109,1-19	11. Psalam 135
12. Psalam 89,1-15	12. Psalam 109,20-31	12. Psalam 136
13. Psalam 89,16-30	13. Psalam 110	13. Psalam 137
14. Psalam 89,31-53	14. Psalam 111	14. Psalam 138
15. Psalam 90	15. Psalam 112	15. Psalam 139,1-12
16. Psalam 91	16. Psalam 113	16. Psalam 139,13-24
17. Psalam 92	17. Psalam 114	17. Psalam 140
18. Psalam 93	18. Psalam 115	18. Psalam 141
19. Psalam 94	19. Psalam 116	19. Psalam 142
20. Psalam 95	20. Psalam 117	20. Psalam 143
21. Psalam 96	21. Psalam 118	21. Psalam 144,1-11
22. Psalam 97	22. Psalam 119,1-24	22. Psalam 144,12-15
23. Psalam 98	23. Psalam 119,25-48	23. Psalam 145
24. Psalam 99	24. Psalam 119,49-80	24. Psalam 146
25. Psalam 100	25. Psalam 119,81-96	25. Psalam 147
26. Psalam 101	26. Psalam 119,97-136	26. Psalam 148
27. Psalam 102,1-12	27. Psalam 120	27. Psalam 149
28. Psalam 102,13-29	28. Psalam 121	28. Psalam 150
29. Psalam 103	29. Psalam 122	29. Psalam 1
30. Psalam 104,1-18	30. Psalam 123	30. Psalam 2
	31. Psalam 124	

ČITANJE BIBLIJE REDOM

TRAVANJ

1. 1. Kraljevi 12—14
2. 1. Kraljevi 15—17
3. 1. Kraljevi 18—20
4. 1. Kraljevi 21—22
5. 2. Kraljevi 1—4
6. 2. Kraljevi 5—7
7. 2. Kraljevi 8—10
8. 2. Kraljevi 11—13
9. 2. Kraljevi 14—16
10. 2. Kraljevi 17—19
11. 2. Kraljevi 20—22
12. 2. Kraljevi 23—25
13. 1. Ljetopisa 1—3
14. 1. Ljetopisa 4—6
15. 1. Ljetopisa 7—9
16. 1. Ljetopisa 10—12
17. 1. Ljetopisa 13—15
18. 1. Ljetopisa 16—18
19. 1. Ljetopisa 19—21
20. 1. Ljetopisa 22—24
21. 1. Ljetopisa 25—27
22. 2. Ljetopisa 28—29
23. 2. Ljetopisa 1—3
24. 2. Ljetopisa 4—6
25. 2. Ljetopisa 7—9
26. 2. Ljetopisa 10—13
27. 2. Ljetopisa 14—16
28. 2. Ljetopisa 17—19
29. 2. Ljetopisa 20—22
30. 2. Ljetopisa 23—24

SVIBANJ

1. 2. Ljetopisa 25—27
2. 2. Ljetopisa 28—30
3. 2. Ljetopisa 31—33
4. 2. Ljetopisa 34—36
5. Ezra 1—3
6. Ezra 4—6
7. Ezra 7—10
8. Nehemija 1—3
9. Nehemija 4—6
10. Nehemija 7—9
11. Nehemija 10—11
12. Nehemija 12—13
13. Estera 1—3
14. Estera 4—7
15. Estera 8—10
16. Job 1—3
17. Job 4—6
18. Job 7—9
19. Job 10—12
20. Job 13—15
21. Job 16—18
22. Job 19—21
23. Job 22—24
24. Job 25—27
25. Job 28—30
26. Job 31—33
27. Job 34—36
28. Job 37—39
29. Job 40—42
30. Psalam 1—3
31. Psalam 4—6

LIPANJ

1. Psalam 7—9
2. Psalam 10—12
3. Psalam 13—15
4. Psalam 16—19
5. Psalam 20—23
6. Psalam 24—26
7. Psalam 27—29
8. Psalam 30—32
9. Psalam 33—35
10. Psalam 36—38
11. Psalam 39—42
12. Psalam 43—46
13. Psalam 47—49
14. Psalam 50—52
15. Psalam 53—54
16. Psalam 55—57
17. Psalam 58—60
18. Psalam 61—64
19. Psalam 65—67
20. Psalam 68—70
21. Psalam 71—73
22. Psalam 74—76
23. Psalam 77—79
24. Psalam 80—82
25. Psalam 83—86
26. Psalam 87—89
27. Psalam 90—92
28. Psalam 93—95
29. Psalam 96—98
30. Psalam 99—101

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
1. Job 2	1. Job 32	1. Psalam 21
2. Job 3	2. Job 33	2. Psalam 22
3. Job 4	3. Job 34	3. Psalam 23
4. Job 5	4. Job 35	4. Psalam 24
5. Job 6	5. Job 36	5. Psalam 25
6. Job 7	6. Job 37	6. Psalam 26
7. Job 8	7. Job 38	7. Psalam 27
8. Job 9	8. Job 39	8. Psalam 28
9. Job 10	9. Job 40	9. Psalam 29
10. Job 11	10. Job 41	10. Psalam 30
11. Job 12	11. Job 42	11. Psalam 31
12. Job 13	12. Psalam 1	12. Psalam 32
13. Job 14	13. Psalam 2	13. Psalam 33
14. Job 15	14. Psalam 3	14. Psalam 34
15. Job 16	15. Psalam 4	15. Psalam 35
16. Job 17	16. Psalam 5	16. Psalam 36
17. Job 18	17. Psalam 6	17. Psalam 37
18. Job 19	18. Psalam 7	18. Psalam 38
19. Job 20	19. Psalam 8	19. Psalam 39
20. Job 21	20. Psalam 9	20. Psalam 40
21. Job 22	21. Psalam 10	21. Psalam 41
22. Job 23	22. Psalam 11	22. Psalam 42
23. Job 24	23. Psalam 12	23. Psalam 43
24. Job 25	24. Psalam 13	24. Psalam 44
25. Job 26	25. Psalam 14	25. Psalam 45
26. Job 27	26. Psalam 15	26. Psalam 46
27. Job 28	27. Psalam 16	27. Psalam 47
28. Job 29	28. Psalam 17	28. Psalam 48
29. Job 30	29. Psalam 18	29. Psalam 49
30. Job 31	30. Psalam 19	30. Psalam 50
	31. Psalam 20	

POČECI SUBOTA U TRAVNJU, SVIBANJU I LIPANJU 2023.

MJESTO	TRAVANJ				SVIBANJ				LIPANJ			
	7.4.	14.4.	21.4.	28.4.	5.5.	12.5.	19.5.	26.5.	2.6.	9.6.	16.6.	23.6.
Beli Manastir	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.21	20.27	20.32	20.37	20.39	20.39
Biograd	19.39	19.47	19.56	20.04	20.13	20.20	20.27	20.32	20.38	20.41	20.44	20.44
Bjelovar	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.21	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Borovo	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.38
Brač	19.34	19.43	19.50	19.59	20.07	20.14	20.22	20.27	20.32	20.36	20.38	20.38
Cres	19.44	19.53	20.02	20.11	20.19	20.27	20.34	20.40	20.46	20.50	20.52	20.52
Crikvenica	19.44	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.35	20.41	20.47	20.51	20.53	20.53
Čakovec	19.39	19.48	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Dalj	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.26	20.31	20.35	20.37	20.38
Daruvar	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Delnice	19.44	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.36	20.42	20.47	20.51	20.53	20.54
Dubrovnik	19.26	19.34	19.42	19.50	19.58	20.05	20.12	20.17	20.23	20.26	20.28	20.29
Dugi Otok	19.41	19.49	19.58	20.07	20.14	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Đakovo	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.26	20.32	20.36	20.38	20.38
Garešnica	19.36	19.45	19.54	20.04	20.12	20.20	20.28	20.34	20.39	20.43	20.46	20.46
Gospić	19.40	19.49	19.58	20.07	20.14	20.22	20.29	20.35	20.41	20.44	20.47	20.47
Grubišno Polje	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Hvar	19.34	19.43	19.51	19.59	20.07	20.14	20.22	20.27	20.32	20.36	20.38	20.38
Ilok	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.09	20.16	20.22	20.28	20.32	20.34	20.35
Karlovac	19.41	19.50	19.59	20.08	20.17	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Knin	19.36	19.44	19.53	20.02	20.10	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.42	20.43
Koprivnica	19.38	19.47	19.56	20.05	20.14	20.23	20.31	20.37	20.43	20.47	20.49	20.49
Korčula	19.31	19.38	19.46	19.55	20.02	20.10	20.17	20.22	20.27	20.31	20.33	20.34
Kornat	19.40	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.27	20.33	20.38	20.41	20.44	20.44
Krapina	19.41	19.51	20.00	20.10	20.19	20.27	20.35	20.41	20.46	20.50	20.53	20.53
Križevci	19.38	19.47	19.56	20.06	20.15	20.23	20.31	20.37	20.43	20.47	20.49	20.50
Krk	19.45	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.35	20.41	20.47	20.51	20.53	20.53
Kutina	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.20	20.28	20.34	20.40	20.43	20.46	20.46
Lastovo	19.32	19.40	19.49	19.56	20.04	20.11	20.19	20.24	20.29	20.32	20.35	20.35
Lipik	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.25	20.31	20.37	20.41	20.43	20.44
Lošinj	19.44	19.53	20.01	20.10	20.18	20.26	20.34	20.39	20.44	20.49	20.50	20.51
Makarska	19.32	19.40	19.48	19.56	20.04	20.12	20.19	20.25	20.29	20.33	20.35	20.36
Maruševac	19.39	19.49	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.39	20.44	20.49	20.51	20.51
Metković	19.30	19.38	19.46	19.55	20.02	20.10	20.17	20.22	20.28	20.31	20.34	20.34

POČECI SUBOTA U TRAVNJU, SVIBNJU I LIPNJU 2023.

MJESTO	TRAVANJ				SVIBANJ				LIPANJ			
	7.4.	14.4.	21.4.	28.4.	5.5.	12.5.	19.5.	26.5.	2.6.	9.6.	16.6.	23.6.
Mljet	19.29	19.37	19.45	19.53	20.01	20.08	20.15	20.20	20.26	20.29	20.32	20.32
Našice	19.30	19.39	19.48	19.58	20.06	20.14	20.22	20.28	20.33	20.37	20.40	20.40
Nova Gradiška	19.34	19.42	19.51	20.01	20.09	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.42	20.43
Novska	19.36	19.45	19.54	20.03	20.11	20.20	20.27	20.33	20.38	20.43	20.45	20.46
Opatija	19.46	19.55	20.04	20.13	20.21	20.29	20.37	20.43	20.49	20.52	20.55	20.55
Osijek	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.26	20.32	20.36	20.38	20.38
Otočac	19.41	19.50	19.58	20.07	20.16	20.23	20.31	20.37	20.42	20.46	20.48	20.49
Pag	19.41	19.49	19.58	20.07	20.15	20.23	20.30	20.36	20.41	20.45	20.47	20.48
Pakrac	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.25	20.31	20.37	20.41	20.43	20.43
Pelješac	19.30	19.38	19.46	19.54	20.02	20.09	20.16	20.21	20.26	20.30	20.32	20.32
Petrinja	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.22	20.29	20.35	20.41	20.44	20.47	20.47
Ploče	19.31	19.38	19.47	19.55	20.03	20.10	20.17	20.23	20.28	20.32	20.34	20.34
Poreč	19.49	19.58	20.07	20.16	20.24	20.32	20.40	20.46	20.51	20.55	20.58	20.58
Požega	19.32	19.41	19.50	20.00	20.08	20.16	20.24	20.30	20.35	20.40	20.41	20.42
Pula	19.47	19.56	20.05	20.14	20.22	20.30	20.37	20.43	20.49	20.52	20.55	20.55
Rab	19.44	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.34	20.39	20.44	20.49	20.50	20.51
Rijeka	19.46	19.54	20.03	20.13	20.21	20.29	20.37	20.43	20.48	20.52	20.54	20.55
Rovinj	19.49	19.58	20.06	20.16	20.24	20.32	20.40	20.46	20.51	20.55	20.57	20.58
Sinj	19.34	19.43	19.51	19.59	20.07	20.15	20.22	20.28	20.33	20.37	20.39	20.40
Sisak	19.38	19.46	19.55	20.05	20.13	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Slatina	19.33	19.42	19.51	20.00	20.09	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.43	20.43
Slavonski Brod	19.30	19.39	19.48	19.57	20.05	20.14	20.21	20.27	20.32	20.37	20.39	20.39
Slunj	19.41	19.50	19.58	20.08	20.16	20.24	20.32	20.38	20.43	20.47	20.49	20.50
Split	19.35	19.43	19.51	20.00	20.08	20.15	20.22	20.28	20.33	20.37	20.39	20.40
Šibenik	19.38	19.47	19.55	20.04	20.12	20.19	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Varaždin	19.39	19.48	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Vinkovci	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.38
Virovitica	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.44	20.44
Vis	19.35	19.43	19.52	20.00	20.08	20.15	20.22	20.28	20.32	20.37	20.38	20.39
Vukovar	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.11	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.37
Zadar	19.40	19.49	19.57	20.06	20.14	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.46	20.47
Zagreb	19.40	19.49	19.58	20.08	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.50
Županja	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.37

(Vremena u ovoj tablici navedena su po ljetnom računanju.)

Posredničke molitve

Moj molitveni popis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Moja molitvena iskustva:

.....

.....

.....

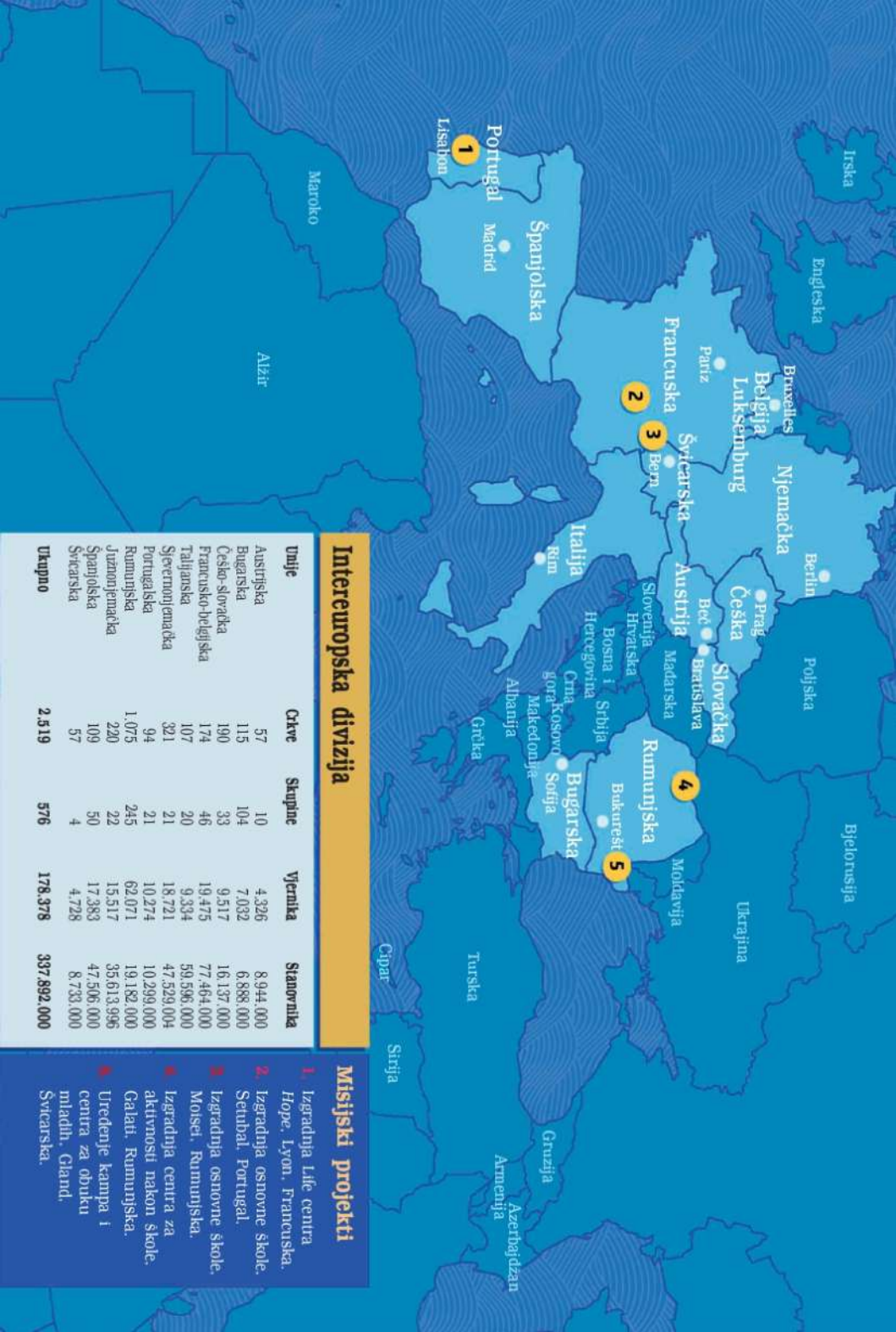
.....

.....

.....

.....

“Dio je Božjeg plana da nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 415) “Razvijajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem. ... Neka se vaše srce uvijek diže u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlost, za snagu, za mudrost. Neka svaki vaš dah bude molitva.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 328)

Interewropska divizija

Držje	Crkve	Skupine	Yeremka	Stanovnika
Austrifjska	57	10	4.326	8.944.000
Bugarjska	115	104	7.032	6.888.000
Češko-slovačka	190	33	9.517	16.137.000
Francusko-belgijska	174	46	19.475	77.484.000
Talijanska	107	20	9.334	59.596.000
Sjevernonjemačka	321	21	18.721	47.529.004
Portugalska	94	21	10.274	10.299.000
Rumunjska	1.075	245	62.071	19.182.000
Juznonjemačka	220	22	15.517	35.613.996
Španjolska	109	50	17.383	47.506.000
Svetska	57	4	4.728	8.733.000
Ukupno	2.519	576	178.378	337.892.000

Misijski projekti

- 1 Izgradnja Life centra Hope, Lyon, Francuska.
- 2 Izgradnja osnovne škole, Setubal, Portugal.
- 3 Izgradnja osnovne škole, Moisei, Rumunjska.
- 4 Izgradnja centra za aktivnost nakon škole, Galati, Rumunjska.
- 5 Uredjenje kampa i centra za općku mladih, Gand, Svetska.